

AVRASYA'DA BAĞLANTILARIN VE İŞ BİRLİĞİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ

IV. MANAS FORUM
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ENHANCING CONNECTIVITY AND COOPERATION IN EURASIA

IV. MANAS FORUM
BOOK OF ABSTRACTS

Editörler / Editors

Nasuh Uslu

Yaşar Sarı

Chountagi Bekir

İBN HALDUN
ÜNİVERSİTESİ

AVRASYA'DA BAĞLANTILARIN VE
İŞ BİRLİĞİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ
TÜRK DÜNYASI BİRLİĞİ

IV. Manas Forum
Bildiri Özetleri Kitabı

ENHANCING CONNECTIVITY
AND COOPERATION IN EURASIA
UNION OF TURKIC WORLD

IV. Manas Forum
Book of Abstracts

Avrasya'da Bağlantıların ve İş Birliğinin Güçlendirilmesi
Türk Dünyası Birliği
IV. Manas Forum Bildiri Özetleri Kitabı

Enhancing Connectivity and Cooperation in Eurasia
Union of Turkic World
IV. Manas Forum Book of Abstracts

Editörler/Editors:
Nasuh Uslu
Yaşar Sarı
Chountagi Bekir

e-ISBN 978-625-6055-80-3
1st Edition İstanbul - 2025

IHU Press 125

Executive Editor Savaş Cihangir Tali
Publishing Director Ayşenur Alper
Design IHU Press
Cover Design IHU Press
Layout Muhammed Muttaki Topcu

**Imprinting
and Binding** METEKSAN
Certificate No: 46519

Avrasya'da bağlantıların ve iş birliğinin güçlendirilmesi : Türk dünyası birliği, IV. Manas Forum bildiri özetleri kitabı = Enhancing connectivity and cooperation in Eurasia : Union of Turkic World, IV. Manas Forum book of abstracts / editors Nasuh Uslu, Yaşar Sarı, Chountagi Bekir. -- 1st ed. -- İstanbul : Ibn Haldun University Press, 2025.

260 p. ; 24 cm. -- (IHU Press ; 125.)

e-ISBN 9786256055803.

1. Türk halkları_Politika ve idare. 2. Avrasya_Türk Devletleri. 3. Türk halkları_Eski Sovyet Cumhuriyetleri_Kongreler.

DK 859.5

958.0429

This publication was authorized by Decision No. 9 of the Publishing Board of Ibn Haldun University, dated January 30, 2025.

© All rights reserved. Expect for excerpts cited in a review or similar published discussion of this publication, no part of this work may be any means whatever including electronic without prior permission of the copyright owner.

AVRASYA'DA BAĞLANTILARIN VE
İŞ BİRLİĞİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ
TÜRK DÜNYASI BİRLİĞİ

IV. Manas Forum
Bildiri Özetleri Kitabı

ENHANCING CONNECTIVITY
AND COOPERATION IN EURASIA
UNION OF TURKIC WORLD

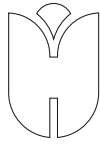
IV. Manas Forum
Book of Abstracts

Editörler/Editors

Nasuh Uslu
Yaşar Sarı
Chountagi Bekir

IBN HALDUN
UNIVERSITY PRESS

ONUR ÜYELERİ

-Prof. Dr. İbrahim ÇAPAK - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı

-Prof. Dr. İrfan GÜNDÜZ - İbn Haldun Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı

-Serkan KAYALAR – Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanı

-Abdullah EREN – Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı

-Prof. Dr. Atilla ARKAN – İbn Haldun Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Alpaslan CEYLAN - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Almaz İBRAYEV - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektör Vekili

-Dr. Janar TEMİRBEKOVA - Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk Kazak Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Bahri ŞAHİN - İstanbul Gelişim Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Necip ŞİMŞEK - İstanbul Ticaret Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Mehmet Naci BOSTANCI – Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Ahmet Cevat ACAR - İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Rektörü

-Prof. Dr. Musa Kazım ARICAN - Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Rektörü

Konferans Başkanları:

- Prof. Dr. Nasuh USLU - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

- Prof. Dr. Yaşar SARI – İbn Haldun Üniversitesi

Düzenleme Kurulu:

- Prof. Dr. Yunus Emre GÜRBÜZ - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
- Doç. Dr. Murat Bürkan SERBEST - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
- Doç. Dr. Ali ARSLAN - İbn Haldun Üniversitesi
- Doç. Dr. Zakir ÇOTAYEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
- Dr. Altınbek COLDOŞOV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
- Dr. Najiba MUSTAFAYEVA - İbn Haldun Üniversitesi
- Dr. Ediliya ABDİKADİROVA - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
- Chountagi BEKIR - İbn Haldun Üniversitesi
- Eldaniz GUSSEINOV - İbn Haldun Üniversitesi

Bilim Kurulu:

- Prof. Dr. Enver ARPA- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Ömer ÇAHA- İstanbul Ticaret Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Şenol DURGUN- İstanbul Gelişim Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Fırat PURTAŞ – Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
- Prof. Dr. Beytullah KAYA- İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. M. Emin KÖKTAŞ- İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Mehmet Hakan KESKİN- İstanbul Aydın Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Hızır Tarık OĞUZLU- İstanbul Aydın Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Hasan ÜNAL- İstanbul Aydın Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Levent ÜRER- İstanbul Aydın Üniversitesi (Türkiye)
- Prof. Dr. Havva KÖK ARSLAN - Üsküdar Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet HACISALİHOĞLU - Münih Üniversitesi Yakın ve Orta Doğu Çalışmaları Enstitüsü (Almanya)

Prof. Dr. Bakhtiyor RASULOV, Andijon Devlet Pedagoji Enstitüsü Rektörü (Özbekistan)

Prof. Dr. Firuza Abdurashidovna MUKHİTDİNOVA, Taşkent Devlet Hukuk Üniversitesi (Özbekistan)

Prof. Dr. Ramakrushna PRADHAN, Guru Ghasidas Vishwavidyalaya Üniversitesi (Hindistan)

Prof. Dr. Osmonakun İBRAİMOV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Prof. Dr. Layli ÜKÜBAYEVA - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Prof. Dr. Anvarbek MOKEEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Prof. Dr. Ceenbek ALİMBAYEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Prof. Dr. Gaybulla BABAYAR. Özbekistan Bilimler Akademisi (Özbekistan)

Prof. Dr. Erhan İÇENER- İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi (Türkiye)

Prof. Dr. Elnur Hasan MİKAIL - Kars Kafkas Üniversitesi (Türkiye)

Doç. Dr. Taalaybek ABDİYEYEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Doç. Dr. Bakıt BORKOYEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Doç. Dr. Feruza DJUMANIYAZOVA – Özbekistan Bilimler Akademisi (Özbekistan)

Doç. Dr. Ranokhon TURSUNOVA, Dünya Ekonomisi ve Diplomasisi Üniversitesi (UWED) (Özbekistan)

Doç. Dr. Zaur GASIMOV, Bonn Üniversitesi (Almanya)

Doç. Dr. Emine Akçadağ ALAGÖZ- İstanbul Gelişim Üniversitesi
(Türkiye)

Doç. Dr. Fatih Fuat TUNCER - İstanbul Gelişim Üniversitesi

Doç. Dr. Mürsel BAYRAM- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
(Türkiye)

Doç. Dr. Hatice ÇELİK- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi (Türkiye)

Doç. Dr. Mehmet Cem OĞULTÜRK- İstanbul Aydın Üniversitesi
(Türkiye)

Doç. Dr. Ayfer Genç YILMAZ- İstanbul Ticaret Üniversitesi (Türkiye)

Doç. Dr. Gökçe YOĞURTÇU- Kırgızistan Türkiye Manas Üniversi-
tesi (Kırgızistan)

Doç. Dr. Uğur ÜNAL, Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kır-
gızistan)

Doç. Dr. Temirbek NURMATOV, Kırgız Cumhuriyeti Dışişleri Ba-
kanlığı Diplomasi Akademisi (Kırgızistan)

Doç. Dr. Denis KUZNETSOV, Moskova Devlet Uluslararası İlişkiler
Enstitüsü (MGIMO) (Rusya)

Doç. Dr. Erkan EFİLTİ - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
(Kırgızistan)

Doç. Dr. Güntekin ŞİMŞEK - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversite-
si (Kırgızistan)

Doç. Dr. Resul YALÇIN- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi (Türkiye)

Doç. Dr. Suat BEYLUR - Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk Ka-
zak Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Muhammed KOÇAK- Ankara Sosyal Bilimler Üni-
versitesi

Dr. Öğr. Üyesi Raziyaan ABDİEVA- Kırgızistan Türkiye Manas
Üniversitesi (Kırgızistan)

Dr. Öğr. Üyesi Fatih ÇAM- İstanbul Gelişim Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Bilent DEYİRMENCİ- İstanbul Gelişim Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Zebiniso KAMALOVA İstanbul Ticaret Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Başak ÖZORAL- İstanbul Ticaret Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Ali SEMİN- İstanbul Gelişim Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Kamala VALİYEVA İstanbul Ticaret Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Zeki AKÇAM- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali BOLAT- İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Öğr. Üyesi Abdullah TOK- İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi (Türkiye)

Dr. Cavid VELİYEV - Uluslararası İlişkiler Analizler Merkezi (Azerbaycan)

Dr. Jason WAHLANG, Manohar Parrikar Savunma Çalışmaları ve Analizleri Enstitüsü (Hindistan)

Dr. Azizbek Abdumalikovich EGAMBERDİYEV, Andijon Devlet Pedagoji Enstitüsü (Özbekistan)

Yrd. Doç. Dr. Baktıbek İSAKOV - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Yrd. Doç. Dr. Ziyafat GASIMOVA - Baku Slav Üniversitesi (Azerbaycan)

Öğr. Görevlisi Dr. Bakıt ORUNBEKOV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi (Kırgızistan)

Öğretim Görevlisi Dr. Azbal DOSBOLOV - Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk Kazak Üniversitesi (Kazakistan)

HONORARY MEMBERS:

-**Prof. Dr. İbrahim ÇAPAK** - Chairman of the Board of Trustees of Kyrgyzstan Türkiye Manas University

-**Prof. Dr. İrfan GÜNDÜZ** - Chairman of the Board of Trustees of Ibn Haldun University

-**Serkan KAYALAR** - Head of Turkish Cooperation and Coordination Agency

-**Abdullah EREN** - President of Turks Abroad and Related Communities

-**Prof. Dr. Atilla ARKAN** - Rector of Ibn Haldun University

-**Prof. Dr. Alpaslan CEYLAN** - Rector of Kyrgyz-Turkish Manas University

-**Prof. Dr. Almaz IBRAYEV** - Acting Rector of Kyrgyz-Turkish Manas University

-**Prof. Dr. Janar TEMIRBEKOVA** - Rector of Khoja Ahmet Yassawi International Turkish Kazakh University

-**Prof. Dr. Bahri ŞAHİN** - Rector of Istanbul Gelisim University

-**Prof. Dr. Necip ŞİMŞEK** - Rector of Istanbul Ticaret University

-**Prof. Dr. Mehmet Naci BOSTANCI** - Rector of Ankara Hacı Bayram Veli University

-**Prof. Dr. Ahmet Cevat ACAR** - Rector of Istanbul Sabahattin Zaim University

-**Prof. Dr. Musa Kazım ARICAN** - Rector of Ankara Social Sciences University

CONFERENCE CHAIRPERSONS:

Prof. Dr. Yaşar SARI – Ibn Haldun University

Prof. Dr. Nasuh USLU - Kyrgyz-Turkish Manas University

ORGANIZATION COMMITTEE:

- Prof. Dr. Yunus Emre GÜRBÜZ - Kyrgyz-Turkish Manas University
- Assoc. Prof. Dr. Murat Bürkan SERBEST - Kyrgyz-Turkish Manas University
- Assoc. Prof. Dr. Ali ARSLAN – Ibn Haldun University
- Assoc. Prof. Dr. Zakir ÇOTAYEV - Kyrgyz-Turkish Manas University
- Dr. Altınbek COLDOŞOV - Kyrgyz-Turkish Manas University
- Dr. Ediliya ABDİKADİROVA - Kyrgyz-Turkish Manas University
- Dr. Najiba MUSTAFAYEVA - Ibn Haldun University
- Chountagi Bekir - Ibn Haldun University
- Eldaniz GUSSEINOV - Ibn Haldun University

SCIENCE COMMITTEE:

- Prof. Dr. Enver ARPA- Ankara Social Sciences University (Türkiye)
- Prof. Dr. Şenol DURGUN- Istanbul Gelisim University (Türkiye)
- Prof. Dr. Fırat PURTAŞ – Ankara Hacı Bayram Veli University
- Prof. Dr. Beytullah KAYA- Istanbul Sabahattin Zaim University (Türkiye)
- Prof. Dr. M. Emin KÖKTAŞ- Istanbul Sabahattin Zaim University (Türkiye)
- Prof. Dr. Mehmet Hakan KESKİN- Istanbul Aydın University (Türkiye)
- Prof. Dr. Hızır Tarık OĞUZLU- Istanbul Aydın University (Türkiye)
- Prof. Dr. Hasan ÜNAL- Istanbul Aydın University (Türkiye)
- Prof. Dr. Levent ÜRER- Istanbul Aydın University (Türkiye)
- Prof. Dr. Havva KÖK ARSLAN - Uskudar University (Türkiye)
- Prof. Dr. Mehmet HACISALİHOĞLU - Institute for Near and Middle Eastern Studies, University of Munich (Germany)

Prof. Dr. Bakhtiyor RASULOV, Rector of Andijon State Pedagogical Institute (Uzbekistan)

Prof. Dr. Firuza Abdurashidovna MUKHITDİNOVA, Tashkent State University of Law (Uzbekistan)

Prof. Dr. Ramakrushna PRADHAN, Guru Ghasidas Vishwavidyalaya University (Hindistan)

Prof. Dr. Osmonakun İBRAİMOV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Prof. Dr. Layli ÜKÜBAYEVA - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Prof. Dr. Anvarbek MOKEEV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Prof. Dr. Ceenbek ALİMBAYEV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Prof. Dr. Gaybulla BABAYAR. Academy of Sciences of Uzbekistan (Uzbekistan)

Prof. Dr. Erhan İÇENER- Istanbul Sabahattin Zaim University (Türkiye)

Prof. Dr. Elnur Hasan MİKAİL - Kars Kafkas University (Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Taalaybek ABDİYEV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Bakıt BORKOYEV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Feruza DJUMANIYAZOVA – Academy of Sciences of Uzbekistan (Uzbekistan) (Özbekistan)

Assoc. Prof. Dr. Ranokhon TURSUNOVA, University of World Economy and Diplomacy (UWED) (Uzbekistan)

Assoc. Prof. Dr. Zaur GASIMOV, Bonn University (Germany)

Assoc. Prof. Dr. Emine Akçadağ ALAGÖZ- Istanbul Gelişim University (Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Fatih Fuat TUNCER - Istanbul Gelişim University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Mürsel BAYRAM- Ankara Sosyal Bilimler University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Hatice ÇELİK- Ankara Social Sciences University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Cem OĞULTÜRK- Istanbul Aydın University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Ayfer Genç YILMAZ- Istanbul Ticaret University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Gökçe YOĞURTÇU- Kyrgyz-Turkish Manas University
(Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Uğur ÜNAL, Kyrgyz-Turkish Manas University
(Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Temirbek NURMATOV, Diplomatic Academy of
the Ministry of Foreign Affairs of the Kyrgyz Republic (Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Denis KUZNETSOV, Moscow State Institute of International
Relations (MGIMO) (Rusya)

Assoc. Prof. Dr. Erkan EFİLTİ - Kyrgyz-Turkish Manas University
(Kyrgyzstan)

Assoc. Prof. Dr. Güntekin ŞİMŞEK - Kyrgyz-Turkish Manas University
(Kyrgyzstan)

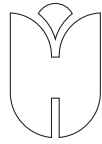
Assoc. Prof. Dr. Resul YALÇIN- Ankara Social Sciences University
(Türkiye)

Assoc. Prof. Dr. Suat BEYLUR - Khoja Ahmet Yassawi International
Turkish Kazakh University (Kazakhstan)

Dr. Muhammed KOÇAK- Ankara Sosyal Bilimler University

Dr. Raziyanah ABDİEVA- Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)

Dr. Fatih AM- Istanbul Gelisim University (Türkiye)
Dr. Bilent DEYİRMENCİ- Istanbul Gelisim University (Türkiye)
Dr. Zebiniso KAMALOVA Istanbul Ticaret University (Türkiye)
Dr. Başak ÖZORAL- Istanbul Ticaret University (Türkiye)
Dr. Ali SEMİN- Istanbul Gelişim University (Türkiye)
Dr. Kamala VALİYEVA Istanbul Ticaret University (Türkiye)
Dr. Zeki AKÇAM- Ankara Social Sciences University (Türkiye)
Dr. Mehmet Ali BOLAT- Istanbul Sabahattin Zaim University (Türkiye)
Dr. Abdullah TOK- Istanbul Sabahattin Zaim University (Türkiye)
Dr. Cavid VELİYEV - Center for International Relations Analysis (Azerbaijan)
Dr. Jason WAHLANG, Manohar Parrikar Institute for Defense Studies and Analysis (India)
Dr. Azizbek Abdumalikovich EGAMBERDİYEV, Andijon State Pedagogical Institute (Uzbekistan)
Dr. Baktıbek İSAKOV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)
Dr. Ziyafat GASIMOVA - Baku Slavian University (Azerbaijan)
Dr. Bakıt ORUNBEKOV - Kyrgyz-Turkish Manas University (Kyrgyzstan)
Dr. Azbal DOSBOLOV - Khoja Ahmet Yassawi International Turkish Kazakh University (Kazakhstan)

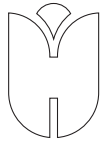

Table of Contents

Exploring the Turkic World Within Eurasian Geopolitics Through the Prism of New Regionalism Axamal ISSALIYEVA	29
Integration of Turkic States: Its Evolution, Main Stages and Theoretical Underpinnings Gabit ZHUMATAY	31
The Middle Corridor: A Modern Silk Road With Strategic Importance for Eurasian Connectivity Yunus Emre GÜRBÜZ	33
The Impact of Global and Regional Dynamics on Türkiye's Turkic World Polic Yaşar SARI	35
Türk Dünyasının Uluslararası Sistemdeki Stratejik Konumu ve Geleceği Nasuh USLU	37
Avrasya'da Genişleyen İşbirliği: Rusya Merkezli Sinerji ve Çoklu Ortaklıklar Elif Hatun KILIÇBEYLİ	41
Türk Elitlerinin Kuşak ve Yol Girişimine Yönelik Algıları Havva KÖK ARSLAN	43

Çin'in Orta Asya'daki Varlığı Bölge Ülkeleri İçin Tehdit mi? (Kazakistan, Kırgızistan Örneği)	
Nur ÇETİN	45
Security: New Dimension for the Integration of Turkic States?	
Murad MURADOV	49
Potential Vectors of Eurasian Cooperation in Kyrgyzstan's Foreign Policy	
Zakir CHOTAEV	51
Orta Asya'da Sivil Toplum Kuruluşları	
Altynbek JOLDOSHOV - Edilia ABDYKADYROVA	53
Emerging Economies and Their Potentials for Enhancing Connectivity and Cooperation in Eurasia	
Ana YOUSEFIAN	55
Realpolitik Dynamics in the Turkic States: Navigating National Interests in Regional Cooperation	
Akmaljon ABDULLAYEV	57
Çin'in Polar İpek Yolu Yatırımları ve Kuzey Denizi Rotası: Küresel Ticaretin Dönüşümü ve Jeopolitik Etki	
Dilruba KURUT	59
The Rise of Turkic Asabiyyah in Eurasia Amidst Great Power Rivalry: Strategic Autonomy of the Organization of Turkic States (OTS)	
Yılmaz ACAR	61
Hungary's Connectivity Strategy in the 21st Century	
Zoltan EGERESİ	63
The Turkic Union: An Economic Union in the Making?	
Bilal BAGIS	67

Does Connectivity Imply Cooperation? the Collision of Technical vs. Ideological Factors and How to Overcome it. A Case Study of Russia and Central-Eastern Europe Jakub Wojciech KOREJBA	69
Dynamics of Trade Relations Between Eurasian Economic Union Member States and Third Countries Gulbanu YELMAGAMBETOVA	71
Kyrgyzstan's Membership in the Eurasian Economic Union (EAEU): Impacts and Implications Aizat SABYRBEEK KYZY	73
Contemporary Turkish Union Fundamentals of Communication and Zangezur Corridor Ruhangiz Mammad ALİYEVA	75
Çin'in Projeleri: Kuşak ve Yol Girişimi, Artık Kuzey Koridor, Deniz İpek Yolu Esma Nur SERBEST	77
The Role of Central Asia in the Turkic World's Integration Doston MASHRABOV	79
Narrative Integration: The Role of Novels in Shaping Turkic World Cooperation and Social Dynamics in Eurasia Assad Mehmood KHAN	83
Connecting Continents: Azerbaijan's Pivotal Role in Energy and Infrastructure for Europe Vusala JAFAROVA	85
Bağımsız Devletler Topluluğu'nda Bulunan Türk Devletlerinin Türk Dünyası İle İşbirliği ve Bütünleşmeye Yönelik Stratejik Entegrasyon Politikaları Elnur Hasan MİKAİL - Hakan ÇORA - Ali Nazmi ÇORA	87

Türk Dünyasının Entegrasyonunda Azerbaycan'ın Rolü Seyit Ali AVCU	89
Türkiye ve Azerbaycan Müşterek Kamu Diplomasisi: Yeni Bir Model Arayışı A. Cihangir İŞBİLİR	91
Bir Kuşak Bir Yol Projesi Bağlamında Azerbaycan-Çin İlişkileri Nazrın ABBASZADE - Fikret BİRDİŞLİ	93
Çoklu Ticaret Koridorlarının Ekonomi Politikası ve Jeopolitik Riskler: Jeoekonomik Rekabette Türk Dış Politikası Güler KALAY	97
Perspectives of Contractual-Legal Cooperation in Tourism Development in the Framework of the Organization of Turkic States Surayyo USMANOVA	101
Türk Devletleri Teşkilatı Örneğinde Bölgeselcilik Aytan ISAYEVA	105
Avrasya Birliği: Kuruluşu, Evrimi & Geleceği Habibe ÖZDAL	107
Why do Central Asian States Fail to Achieve Regional Integration? Osman MİCAN	109
Energy Diplomacy in the Caspian Region: A New Era of Cooperation? Eldaniz GUSSEINOV	113
Organization of Turkic States: History and Political Significance Mukhlisa SAFAROVA	117

Priority Areas of Cooperation of the Organization of Turkic States and Prospects for Multilateral Cooperation Umid ERGASHEV	119
The Role of Tika in the Connectivity Between the Turkish Republics Mesude USLU	121
Post-Sovyet Orta Asya’da Bölgeselleşme: Türk Devletleri Teşkilatı Bir Alternatif mi? Ali Emre SUCU	125
Avrasya’da Değişen Düzen ve Bölgelerötesilik: Temel Dinamikler ve Politikalar Paneli	129
Avrasya’da Sınırların Geçirgenliği: Ulusötesicilik, Göç ve Güvenlik Çağla Gül YESEVİ	131
Avrasya’da Yeni Bir Jeopolitik Rekabet Alanı Olarak Güney Kafkasya Bölgesi: Azerbaycan-Ermenistan, Gürcistan Örneği Yıldız DEVECİ BOZKUŞ	133
Rus Dış Politikasında “Medeniyet Olarak Devlet” Konsepti: Yenilenen Avrasya Düzeninde Kendini Yeniden Konumlandırma mı? Kamala VALİYEVA	135
Sıcak Ekonomi-Soğuk Politika Stratejisi Çerçevesinde Türkistan Devletleri Yeni Dünya Düzeninde Nerede Konuşlanacak? Medihanur ARGALI	137
Orta Asya’dan Rusya’ya Göç ve Geri Dönüş Sorunsalı: Kırgızistan ve Kazakistan Örneği Ömer Faruk KARAMAN	141

Political Affectivity and Turkic World: Analysis of Political Emotions Toward Cooperation, Integration and Connectivity of Turkic Speaking Countries Saltanat KAPLAN	143
A Qualitative Inquiry Into the Participation of Kyrgyzstani Citizens in Islamic Movements Aibek AKCHOKOEV	145
Milliyetçilik, Türk Milliyetçiliği ve Orta Asya Olgun UKŞAL	147
Enhancing Cultural Tourism and Cooperation in Eurasia: Leveraging the Hero-Hub-Hygiene Content Framework to Promote the Modern Silk Road Joint Tour Package Project in Southeast Asia Bunga Putri FACHRUDIN	149
Cooperation and Rivalry Between Russia and China in Central Asia in the Modern Era Evgenii GAMERMAN	151
AI Governance in Eurasia: Insights From Eurasian Traditional Wisdom Ammar YOUNAS	153
“Big Eurasia” Concept – Idea and Practical Perspectives Vadim VOLOVOJ	155
Hedging Regionalism: Central Asia’s Response to Geopolitical Competition in Eurasia Boyka STEFANOVA	157
Geopolitical Aspects of Trade Dynamics: Kazakhstan’s Relationship With Trade Unions Zhengizkhan ZHANALTAY	159

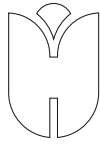
Comparative Analysis of Constructivist and Realist Perspectives on the Role of China's Belt and Road Initiative in Promoting Turkic Integration Nurzhanat AMETBEK	161
İran'ın Güney Kafkasya'daki Güvenlik Stratejileri ve Bölgesel Etkileri Tuba ÇEBİ	163
Türkiye'nin Türk Devletleri ile Askeri ve Güvenlik İşbirliklerinin Bölgesel Dengelere Etkisi Emrah Roni MİRA	167
Türk Dünyasının Jeopolitik Önemi Bağlamında Türk Devletleri Teşkilatı'nın Stratejik Konumu Mehmet Gökhan ÖZÇUBUKÇU	171
Global Environmental Problems of Our Planet Zulfiya AKMALOVA	173
Political Aspect of Cooperation of the Organization of Turkic States on the Example of the Republic of Uzbekistan	175
Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde İhlal Prosedürü ve İlgar Mammadov/Azerbaycan Kararı Şerife PETEK	177
The EU and its Quest to Strengthen its Economic and Geopolitical Development With the Help of Central Asian Countries Through the Traceca Program Derya SOYSAL	181
"Devasa Türk Yurdu" Söylemi Bağlamında Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Türkiye-Orta Asya Türk Cumhuriyetleri İlişkilerinin Genel Bir Değerlendirmesi Muzaffer Ercan YILMAZ	183

Orta Asya'da Sivil Toplum Kuruluşları Altynbek JOLDOSHOV - Edilia ABDYKADYROVA	185
From Cultural Ties to Economic Security: Collaborative Strategies in the Turkic World Nigora KHODZHAMBERDIEVA	187
21. Yüzyılda Türkistan'da Türk Kimliğinin Kayboluşu: Afganistan Türklerinin Kayıp Tarihi Ismail NAZARI	189
Strengthening Connection in the Visibility Age: Social Media and Transportation's Contribution to the Eurasian Turkish State Edanur SARI	191
Türk Dünyasında İşbirliği Çabaları ve Türkiyenin Rolü Zeynep TOPBAŞ	193
Dijital Diplomasi Bağlamında Türk Dünyasında Ortak Alfabe Arayışı Lütfiye SARI	197
Türk Devlet Yapısının Gelişimi ve Dünya Siyasetindeki Stratejik Rolü Mehmet ÇAKRAN	199
Transboundary Water Management in Central Asia: Challenges, Climate Change, and the Need for Regional Cooperation Zhuldyz RAMAZANOVA	201
Analysis of the Current State and Future Prospects of Renewable Energy Cooperation Between China and Central Asian Countries Bishala MAERDAN	203
Assessing Türkiye's Role in Energy Transit and Security in Eurasia: Challenges, Opportunities, and Strategic Implication Priyanshu AGARWAL	205

How Effective is the Saarc as a Tool for Regional Cooperation Among South Asian Nations Ariba JALAL	207
Uluslararası Andlaşmaların Kırgızistan'da Uygulanması Problemi ve Avrasya İşbirliğine Etkileri Saffet KÜRKÇÜ - Aidai ERMEKOVA - Murat Bürkan SERBEST	209
The Pivotal Role of Manas University in Fostering Connectivity Within the Turkish World Saatkan NARKULOVA - Mesude USLU	211
Strengthening Language and Cultural Ties Through Digital Education in Turkic Nations Pranjali GUPTA	215
Political Activity of the Youth of Kazakhstan and Turkey: A Comparative Analysis Aigerim ZHAMPETOVA	217
Outbreak of War in Ukraine: Unforeseen Economic and Business Benefits for Central Asian States Muhayyoi RAHIMZODA	219
Kimlik Oluşumu Bağlamında Kırgız Milli Hareketi'nin Ortaya Çıkışı Erdem YILMAZ	221
Transformation of Chinese Business Practices in the Far Eastern Borderland at the Turn of the XX-XXI Centuries: Problems and Prospects Olga ZALESSKAIA	223
Presentation of the Culture of Kazakhstan in the Context of the Latest Trends in Sociology Sholpan ZHALMUKHAMBET - Gulmira ABDIRAYYMOVA	225

Hoca Dehhani Divanında Halk Unsurları Hediye GÜLLÜ	229
Yabancı Dil Öğretiminde Ters Yüz Sınıf Öğretim Modelinin Uygulanması Reyila TUERXUN	231
Edebiyatta Türk Devletçiliği – Birlik Mücadelesi (M. A. Sabir'in Şiirlerinden Yola Çıkılarak) Tora MAMMADOVA	233
İpek Yolunun Canlandırılması: Avrasya'daki Ulaştırma ve Altyapı Projelerinin Betimleyici Bir Analizi Burcu AL	237
The Trans-Caspian International Transport Route and its Impact on Turkic Economies Alem USSINA - Nuray USSNA - Daniya USSINA	239
A Comparative Analysis of China and EU Initiatives in Central Asia in the Framework of Connectivity Burulkan PALA	241
Prospects and Limitations for Transport Routes in South Caucasus Milad HASANALIZADEH	243
Orta Asya'da Yeni Demiryolu Hattı: İpek Yolu Projesi Çerçevesinde Bir Ek Rota Zhuldyz KANAPIYANOVA	245
Türk Dünyasında Sağlık Bilgi Güvenliği ve Mahremiyet: Uluslararası Standartlara Uyum ve TDT'nin Rolü Gulmira SANDYBAYEVA	247

Türk Devletleri Teşkilatı'nın Bölgesel ve Uluslararası Güvenlik Yaklaşımının İncelenmesi: Kurucu Anlaşma ve Zirve Bildirileri Analizi Emre ÇITAK	249
Bölgesel Çatışmaların Avrupa'nın Enerji Güvenliğine Etkileri: Rusya Ukrayna Savaşı ve Karabağ Savaşı Örneğinde Gözdenur AYCİBİN - Ömer Faruk KARAMAN	253
Asya'da İşbirliği ve Güven Arttırıcı Önlemler Konferansı (CICA) ve Levant Bölgesine Etkileri Novruzali YUSUBZADA	255
Turkish Drones and Security Promotion in the Eurasia Nalan GELİRLİ - Devrim ŞAHİN	259

Exploring the Turkic World Within Eurasian Geopolitics Through the Prism of New Regionalism

Axamal ISSALIYEVA*

The concept of Eurasia, especially within the Turkic world, is becoming increasingly important in contemporary academic discourse, especially due to its geopolitical significance. Today, the idea of Eurasia includes a number of independent sovereign states striving for economic development and regional stability. However, the identification of Eurasia and the Turkic World as regions has many controversial and debatable interpretations. Since they have significant differences in composition in the form of political, economic and cultural diversity. Under this issue is raising quite reasonable questions: Where are the borders of Eurasia? To what extent are the Turkic states a single region? What are the main reasons for the sluggish regional cooperation? This article will consider and explore critical approaches, their conceptual ideas for attempting to outline the borders of Eurasia and the specifics of the Turkic World as one of the regions in the system of international relations.

By conducting a comparative analysis between the traditional Eurocentric approach (“old regionalism”) and “new regionalism”, this study focuses on identifying the specifics of the positioning of the

* Maqsut Narikbayev University, a_issaliyeva@kazguu.kz

Turkic World in the broader Eurasian context. The dynamics of regional processes and the role of non-state actors are analyzed as indicators.

The article explores various interpretations of what constitutes the Turkic World, from a cultural and linguistic community to a strategic geopolitical bloc. It considers the potential impact of decoding these interpretations to foster regional cooperation initiatives within the framework of the Organization of Turkic States.

By critically analyzing the achievements and limitations of various Eurasian projects involving Turkic states, this article also aims to identify the key factors influencing regional dynamics. Competing strategic visions for expanding Eurasian interaction are explored, highlighting the tensions between national interests and collective regional aspirations. It is quite reasonable to explore the problems caused by external forces and geopolitical turbulence that complicate the attempts of the Turkic states to form a coherent regional strategy and find effective instruments for its implementation.

Thus, this study contributes to the broader discourse on regionalism and international relations by analyzing the evolving role of the Turkic World in the contemporary Eurasian context. It shows the need for a more critical approach to understanding the specifics of regional features and the processes of their formation, emphasizing the contested nature of Eurasia and the Turkic world as regions in the system of geopolitical coordinates. In addition, the study emphasizes the importance of academic efforts to identify the drivers and barriers in the regional format of cooperation that the Turkic World faces, thereby justifying the need to develop a clear strategic position and a mechanism for implementing the stated goals.

Keywords: Eurasia, Turkic World, regionalism, geopolitics.

Integration of Turkic States: Its Evolution, Main Stages and Theoretical Underpinnings

Gabit ZHUMATAY*

The paper examines issues pertaining to integration of Turkic states with a special emphasis on its evolution, main stages, theoretical underpinnings and peculiarities. Integration between Türkiye and five Turkic speaking states in the post-Soviet space was launched in the aftermath of the Cold War and the fall of the Soviet empire. The dissolution of the Soviet empire paved the way for the establishment of bilateral and multilateral relations between Türkiye and Turkic states, laying the foundations for far-reaching cooperation as well as integration processes. Emphasizing close ethnic, cultural, historical, linguistic links as well as common origin, from the beginning Turkic states have prioritized unity and integration in all fields. From the outset, all Turkic states have expressed their interests in closer cooperation and unification of the Turkic world. However, I argue that with respect to approaches to Turkic unity and integration, despite the positions and views of Turkic states were mostly in congruence, yet in certain cases they diverged due to the incompatibility of their national interests. In fact, since the early 1990s, integration within the Turkic World has passed through several stages. During the early 1990s when the Turkish political establishment led by Turgut Özal

* Narxoz University, gabit.zhumatay@narxoz.kz

proposed an integration plan 'from the Adriatic Sea to the Great Wall of China', other Turkic states showed rather lukewarm attitudes towards this idea. The setback of Turkic unity and integration in the 1990s and up to the creation of the Cooperation Council of the Turkic Speaking States in 2009 in part lied in the lack of theoretical and conceptual underpinnings of integration of the Turkic World. Since the creation of the Turkic Council in 2009, integration processes in the Turkic World have become more effective and sustainable. Yet there is a paucity of research on historical background and evolution of integration processes in the Turkic World, especially on the theoretical approaches of integration. This study, therefore, focuses on theories and approaches of integration such as federalism, functionalism, neofunctionalism and others to explore and elucidate integration processes in the Turkic World. Since 2009 Turkic states have developed more pragmatic approaches to Turkic unity and integration has become more multifaceted and institutionalized. Nevertheless, it is evident that Turkic integration lacks theoretical foundations in comparison with other regional blocs like the European Union. Hence, the paper aims to provide an in-depth analysis of these crucial issues related to integration within the Turkic World.

Keywords: Turkic states, unity, integration, theoretical approaches, federalism, neofunctionalism

The Middle Corridor: A Modern Silk Road With Strategic Importance for Eurasian Connectivity

Yunus Emre GÜRBÜZ*

Increasing connectivity through land routes is one of the most significant steps to improving relations between Turkic republics. In the past, the Silk Road achieved connectivity; today, the Middle Corridor stands as a new model to reestablish connectivity.

In July 2024, Azerbaijan signed a Joint Declaration with China to elevate bilateral relations to a strategic partnership, a significant step that reassures us about the progress of the Middle Corridor. This partnership is expected to pull investments from China to Azerbaijan for the Middle Corridor, underlining its significance.

Middle Corridor is also significant for Turkey and the European Union because it is an alternative transit corridor between China and Europe to land route through Russian and sea routes. Its significance has been alleviated since the war in Ukraine and the embargo against Russia. The sea route from China to Europe passing through the Indian Ocean is the most significant trade link between those two big production and consumption zones, but its stability is under the threat of risky areas, such as disputes over sovereignty on islands in the South China Sea, piracy in the Straits of Malacca, the southern Philippines, Red Sea and the Gulf of Aden, and terrorist attacks.

* Kyrgyz-Turkish Manas University, yunusemre.gurbuz@manas.edu.kg.

In the past, from the Roman Republic till the 16th century, the leading trade route between Europe and Asia was the renowned Silk Road. This historical network of roads, stretching from east to west and also from south to north, connected the wealthiest, most populated, and most dynamic regions of the world: China, India, Mesopotamia, Egypt, and Europe, a past we are connected to through a predecessor of the Middle Corridor.

The Middle Corridor reminds us of the historical Silk Road, although it has had many changes. The significant difference is probably that many alternatives today overshadow the rebirth of the Silk Road. The revival of the Silk Road has been discussed and planned a few times. One of the most well-studied projects was prepared by the UN Economic Commission for Europe (UNECE) and the UN Economic Commission for Asia and the Pacific (UNESCAP) back in 2004. However, it was not implemented because of a lack of financial support.

The financial problem remains the main challenge for the Middle Corridor today. Chinese investment in Azerbaijan may become a game changer for implementing the Middle Corridor. This paper will highlight the significance of the Middle Corridor with examples of past and present implications with new opportunities and its importance for Azerbaijan, Central Asia, China, the EU, and Turkey.

Keywords: Middle Corridor, Modern Silk Road, Eurasian Connectivity, China-Azerbaijan Strategic Partnership, Alternative Trade Routes

The Impact of Global and Regional Dynamics on Türkiye’s Turkic World Polic

Yaşar SARI*

This study examines the complex relationship between Türkiye and the Turkic World, highlighting the Organization of Turkic States (OTS) and its impact on Türkiye’s foreign policy. Based on the premise that “geography shapes destiny,” the research explores how Türkiye leverages its shared identity and common interests with Turkic-speaking nations to strengthen collective security and regional influence.

Türkiye’s role in the OTS is emphasized as pivotal to its foreign policy, examining its efforts to foster collaboration, enhance economic ties, and promote cultural exchanges in the Turkic region. The analysis acknowledges the complex interplay between global and regional challenges and opportunities, highlighting how these elements significantly influence Türkiye’s strategic stance within the OTS.

The study highlights key factors that influence Türkiye’s foreign policy, including the management of stability and change, addressing possible revolutionary shifts, and balancing regional ambitions while promoting integration. It also explores how global challenges, such

* Haydar Aliyev Center for Eurasian Studies, Ibn Haldun University, yasar.sari@ihu.edu.tr

as great power rivalries, economic globalization, and technological advancements, affect Türkiye's interactions with the Turkic World.

Therefore the study crucially examines how regional factors—such as ongoing conflicts, political instability, economic uncertainties, energy security challenges, and competition for transit routes—impact Türkiye's strategic decisions and policies within the OTS framework. This analysis of these complex and interrelated elements provides a deeper insight into Türkiye's changing role in the Turkic realm and the broader geopolitical landscape, highlighting the strategic considerations and policy requirements that influence its relations with the OTS and its Turkic neighbors. Ultimately, this research contributes to a better understanding of the dynamics that shape inter-state relations in the Turkic region and Türkiye's position within it.

Keywords: Organization of Turkic States (OTS), Türkiye's Foreign Policy, Regional Dynamics, Geopolitical Influence, Economic and Security Cooperation

Türk Dünyasının Uluslararası Sistemdeki Stratejik Konumu ve Geleceği

Nasuh USLU*

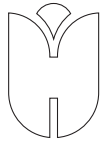
Uluslararası sistemde önemli dönüşümlerin ve geçişlerin yaşandığı bir dönemde Türk dünyasının ayrı bir aktör haline gelerek sistemdeki stratejik konumunu değerlendirmesi ve geleceğe dönük projeksiyonlar geliştirmesi önemlidir. Zor ve uzun çabaların bir sonucu olarak birleşme yönünde önemli bir aşama geçiren Türk dünyası, ivmesini muhafaza ederek kendisini uluslararası sistemde doğru bir şekilde konumlandırması ve ayrı bir aktör olarak doğru stratejiler belirlemesi durumunda çıkarlarını daha iyi koruyabilecek, dünyanın sorunlarının çözümüne katkı sağlayabilecek ve uluslararası istikrara hizmet edebilecektir. Çok kutupluluğa gidiş eğiliminin ağır bastığı bir dünyada ortak özellikleri, güçlü bağları ve ortak çıkarları bulunan Türk dünyası devletleri, birlikteliklerini derinleştirdiklerinde hiçbir gücü rakip ve düşman görmeden yeni bir güç kutbu olarak ortaya çıkabilir. Doğu-Batı çatışmasının hala güçlü olduğu ve Kuzey-Güney ayırımının güçlü şekilde hissedildiği bir dünyada Türk dünyası, hiçbir tarafın yanında yer almadan bulunduğu bölgedeki güç boşluğunu doldurabilir ve rakip bloklar arasında denge unsuru ve çatışma arabulucusu olarak hareket edebilir. Sistemin hakimi konumundaki Batıya meydan okuma, Türk dünyası açısından uygun bir seçenek değildir.

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, nasuh.uslu@manas.edu.kg

Tam tersine Batıyla ilişkileri geliştirmek ve Batının Doğuyla mücadelesinde kendisinin desteğine talep etmesine uygun şekilde olumlu tepki göstermek Türk dünyasının çıkarına da olabilir. Ancak uluslararası alandaki çatışmaları çözmede olumlu bir tutum takınmayan Batıyı müttefik olarak kabul etmek ve her konuda Batıyla birlikte hareket etmek uygun bir davranış olmayacaktır. Mevcut koşullarda Türk dünyasının Rusya ve Çin'le ters düşmesi de mümkün değildir. Tam tersine koşullar, bu ülkelerle olumlu ilişkiler içinde olmayı ve aynı örgüt çatısı altında bir arada bulunmayı gerektirmektedir. Diğer taraftan bu iki ülkeyle birlikte İran, Türk dünyası birliğinden aşırı derecede rahatsızlık duymaktadır. Bu yüzden bu ülkelerin verecekleri tepkiler, Türk dünyasının ortak eylemler gerçekleştirerek ayrı bir aktör haline dönüşmesinin önünde engel oluşturabilecektir. Bu noktada Türk dünyası açısından mantıklı olan şey, örgütlenmesinin kendilerine karşı olmadığı ve onlarla olumlu işbirlikleri gerçekleştirmek istediği konusunda bu devletleri ikna etmektir. Avrasyacılığın, bu hususta olumlu bir araç haline dönüştürülerek kullanılması düşünülebilir. Dünyadaki genel gelişmeler ve koşullar dikkate alındığında örgütlenme, Türk dünyası açısından bir zarurettir. Ancak Türk devletleri kendi aralarında ayrı bir örgütlenmeye giderken mevcut örgütlerdeki sorumluluklarını devam ettirebilirler ve kendi örgütleriyle diğerleri arasında yapıcı bağlar ve ilişkiler kurabilirler. Kara hakimiyeti, deniz hakimiyeti ve kenar kuşak gibi jeopolitik teoriler hala büyük devletlerin yöneticilerini etkilemekte ve Türk dünyasının merkezinde bulunduğu bir coğrafyada ciddi jeopolitik rekabetler yaşanmaktadır. Geçmişten farklı olarak bu rekabetlerin edilgen alanı olmak yerine aktif bir aktör olarak oyuna dahil olacak Türk dünyası, bu rekabetlerin herkesin çıkarına olacak olumlu bir yarışa dönüşmesini sağlayabilir. Bu çerçevede Doğu ile Batı, hatta Güney arasında ulaşım, taşıma, altyapı ve enerji ağlarının oluşturulmasında Türk dünyası daha aktif bir katılım sağladığında kendi çıkarlarına da hizmet etmiş olacaktır. Çatışmaların ve istikrarsızlıkların bir türlü sona ermediği, tam

tersine daha da yaygınlaştığı bir dünyada Türk dünyası, örgütlenme ve işbirliğine güvenlik boyutunu eklemek durumundadır. Mevcut işbirliği güçlü şekilde güvenlik alanına taşındığında sınır meseleleri, radikalizm, terörizm, kaçakçılık ve Afganistan'dan kaynaklanan konular gibi sorunlarla daha güçlü şekilde mücadele etmek mümkün olabilecek ve Türk devletleri savunma sanayii alanında birbirlerine güçlü katkılar sağlayabileceklerdir. Türk devletlerin ortak güvenlik gücü oluşturmaları ve üçüncü bir devletle güvenlik sorunu yaşayan bir Türk devletine destek vermeleri olasılığından bile bahsedilebilir. Türk devletleri, sistemdeki stratejik konumlarını belirlerken ve stratejik planlarını uygulamaya koyarken birlikteliklerinin en güçlü temelini ortak kültürlerinin olduğunu unutmamak ve kültürel birlikteliklerini güçlendirmek için çaba göstermek durumundadır.

Anahtar Kelimeler: Türk dünyası, birlik, yeni güç kutbu, denge politikası, jeopolitik rekabet, güvenlik, kültür

Avrasya’da Genişleyen İşbirliği: Rusya Merkezli Sinerji ve Çoklu Ortaklıklar

Elif Hatun KILIÇBEYLİ*

21. yüzyılda küresel ekonomik sistemi, dönüşüm dinamizmi ve yeni zorluklarla yeniden yapılanmaktadır. Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT), Avrasya Ekonomik İşbirliği, ŞİÖ (Şangay İşbirliği Örgütü) gibi çeşitli bölgesel ortaklıkların merkezinde olan Rusya, özellikle 2000 yılında V.Putin’in göreve gelmesiyle SSCB sonrası daralan coğrafi etki alanını daha da güçlü ve etkin kılma çabasıdadır. Rusya’nın liderliğinde 1998 yılında Avrasya’nın öncü ülkelerinden Rusya, Hindistan ve Çin’i içeren işbirliği formatı, bölgesel sınırlarını aşarak ve uluslararası ilişkiler sisteminin temel unsurlarından biri haline gelerek BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin, Güney Afrika işbirliği) ve diğer bölgesel uluslararası kuruluşların oluşumuna zemin hazırlamıştır. BRICS’e üye ülkelerin jeopolitik, jeoekonomik, kaynak, teknoloji ve lojistik potansiyeli, bu ülkelerin küresel ekonomik sistemdeki önemli rollerinin güçlenmesine neden olmaktadır. Bu ülkelerin ekonomilerinin özellikle Rusya-Ukrayna çatışması sonrasında da sistematik bir dayanışmayla gelişimi büyük ölçüde bu üç ülke arasındaki yeni yapılanma (trilateral format) derin işbirliğine bağlıdır; bu da sinerji arayışını ve ulusal çıkarları koruyarak bölgesel denge çabasını gerekli kılmıştır. Şubat 2022 de Ukrayna askeri müdahalesi sonrası Rusya’ya uygulanan sıkı yaptırım politikaları, kısıtlanan ve yasaklanan hammadde, ara mamul ve mamul ürünlerin tedarik sistemlerinin geliştirilmesi ihtiyacı Avrasya ülkeleri tarafından

* Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, ehkilibeyli@atu.edu.tr

sağlanarak; mallar, hizmetler, sermaye ve işgücü için bölgesel Avrasya pazarlarının oluşumuna neden olmuştur. Bu, aynı zamanda Türkiye'yi de içine alan Büyük Avrasya alanını birbirine bağlayan yeni ortaklıkları, fiziksel ulaşım koridorlarının geliştirilmesini gerektirmiş; uluslararası finansal istikrarsızlığın artışı, uluslararası ödemelerde ABD dolarına bağımlılığı azaltma ve Avrasya ülkeleriyle bölgesel ödeme sistemleri için ortak finansal çözüm araştırmalarını artırmıştır. BDT, ŞİÖ, BRICS arasındaki çok taraflı etkileşim formatlarının gelişimi, Avrasya ülkeleri için teknolojinin de desteğiyle yeni bir potansiyel yaratmıştır. Bu politik ve ekonomik işbirliklerinin hiçbirisine tam üye olmayan Türkiye'nin en önemli avantajı, başta Azerbaycan olmak üzere Rusya ve Orta Asya Cumhuriyetleriyle 1980'li yılların sonundan başlayarak çok yönlü ekonomik işbirliğinin bugünlere dek artarak devam etmesidir. Türkiye ve Rusya ilişkileri, tarihsel geçmişinden bugüne dek iki ülke arasındaki en yüksek işbirliği dönemindedir. ŞİÖ, BRICS Birliği'nin genişlemesi ve küresel ekonominin çok kutupluluğa doğru hareketi bağlamında Türkiye, özellikle 2022 den itibaren hem Rusya hem de Çin ile ticaret ve yatırım işbirliği sürecinde yakın işbirliği, ilgili politik karar ve uygulamalar hızla gerçekleşmeye başlamıştır. Ağırlıklı olarak enerji yatırımları yanı sıra, Avrasya bölgesi, ulaşırma ve lojistik koridorlarının geliştirilmesiyle birlikte dünyada birinci derecede ekonomik ve finansal alan olma yolundadır. Ortak enerji, teknoloji ve ekonomik zorluklar bağlamında bilim ve eğitim alanında diğer bölge ülkelerini de yanlarına alarak 'Ortak Asya Kültürü' yaratma arayışlarının da peşindedir. Avrasya'da yenileşen politik ve ekonomik stratejileri incelenerek 2022 yılı itibariyle Türkiye ile gerçekleşen görüşmeler ve sonrası anlaşmaların analizleri, tablo ve grafikler halinde düzenlenmiştir. Bu çalışmada 21.yüzyıl Türkiye yüzyılı ve Türk dünyası yüzyılı olarak köklü değişimi, yine politik iradenin kararlılığı ile ilgili teoriler çerçevesinde açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler : Avrasya, Türkiye, Orta Asya, Rusya, Bölgesel işbirliği.

Türk Elitlerinin Kuşak ve Yol Girişimine Yönelik Algıları

Havva KÖK ARSLAN*

Bu sunumun temel amacı Türk elitinin Kuşak ve Yol Girişimi'ne (BRI) yönelik algılarını ve bakış açılarını anlamaktır. Bu araştırma, kilit paydaşların görüşlerini toplayarak, hakim duyguları, eğilimleri ve bu tutumları şekillendiren faktörleri belirlemeyi amaçlamaktadır. Sonuçta, bu araştırmanın sonuçlarının politika kararlarını, stratejik ortaklıkları ve gelecekteki araştırmaları bilgilendirebilecek bilgiler sağlaması beklenmektedir.

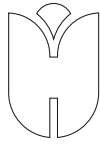
Anket aşağıdaki temel soruları ele alacaktır:

- Türk seçkinlerinin Çin'in Kuşak ve Yol Projesine yönelik genel tutumları nelerdir?
- Ekonomik, politik ve güvenlikle ilgili kaygılar da dahil olmak üzere bu tutumları hangi faktörler etkilemektedir?
- Kuşak ve Yol Projesinin Türkiye'nin uluslararası ilişkilerine etkisine ilişkin beklentiler nelerdir?

Sunum, Türk seçkinleri içindeki çeşitli paydaşların görüşlerinin toplanmasına odaklanacak. Hedeflenen gruplar arasında iş dünyası liderleri, hükümet yetkilileri, akademisyenler ve medya temsilcileri yer alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kuşak ve Yol Girişimi (BRI), Türk elitleri, Algı ve tutumlar, Ekonomik ve siyasi etkiler, Uluslararası ilişkiler

* Üsküdar Üniversitesi, havva.kokarslan@uskudar.edu.tr

Çin'in Orta Asya'daki Varlığı Bölge Ülkeleri İçin Tehdit mi? (Kazakistan, Kırgızistan Örneği)

Nur ÇETİN*

Sovyetler Birliği'nin 1991 yılında dağılmasından sonra Orta Asya bölgesinde yeni beş bağımsız devlet kurulmuştur. Asya'nın en önemli aktörü olan Çin Halk Cumhuriyeti yeni kurulan üç Orta Asya devleti olan Kazakistan, Kırgızistan ve Tacikistan ile sınırdaş ülke haline geldi. Eski Sovyetler Birliği ile sorunlu ilişkileri olan Çin, yeni kurulan genç devletlerle çok yönlü ilişkiler kurmaya çalışmıştır ve bağımsızlıklarını tanıyan ilk ülkelerden birisi oldu. Bu süreç diplomatik ilişkilerin kurulmasından başlayıp, ekonomik ve ticari bağlantıların geliştirilmesi, sınır sorunlarının çözüm sürecine başlanması, güvenlik ve askeri ilişkilerle birlikte Şanghay İşbirliği Örgütü'nün kurulmasıyla devam ederek, bugünde de Çin'in 2013 yılında başlattığı Kuşak Yol girişimi ile yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Orta Asya jeopolitik ve jeostratejik açıdan önemli bölge olup, enerji kaynakları Çin için vazgeçilmez bir değere sahiptir. SSCB'nin dağılmasından sonra ortaya çıkan jeopolitik, ekonomik ve kültürel mücadelenin merkezinde yer alan Orta Asya, Çin için bütün dikkatini vermesi gereken bir alan olmuştur. Çin ile hatırı sayılır ortak sınıra sahip olmaları, Çin'in hem ham madde hem de yeni Pazar arayışları,

* Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, nur.cetin@ahievran.edu.tr

Batı'ya ilerlemede transit bölgesi olması Orta Asya ülkelerinin cazibesini artırmıştır. Bu noktada Çin proje kapsamında büyük yatırımlar gerçekleştirmiştir.

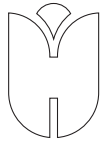
Çin, Kuşak Yol projesini tamamen hayata geçirdiği zaman küresel GSYH'n yaklaşık %55'ini üreten ve keşfedilmiş enerji rezervlerinin yaklaşık %75'ini topraklarında barındıran dünya nüfusunun %70'ini bir araya getirmiş olacaktır. Çin her fırsata bu projenin “barış, kalkınma, iş birliği ve çıkar” odaklı olduğunu belirtmiştir ancak bu kadar büyük bir etki alanı oluşturabilecek bir projenin bölge açısından elbette ki olumsuz etkileri de olacaktır. Özellikle Çinli şirketlerin ülkelerde nüfus sahibi olmaları ve Çinli işçilerin, özellikle Çin'in komşu ülkelerindeki yoğunluğu konusunda bölgede tedirginliklerin oluştuğunu söyleyebiliriz.

Hem Kazakistan hem de Kırgızistan halkı Çin'e güvenme konusunda derin endişelere sahiptir. Çin'in ülke kaynaklarını ele geçirme niyetinde olduğu düşünülmektedir. Çin'in bölge ülkeleri ile kurulan ikili ilişkiler süresince bölgenin toplamda büyük bir bölümünü kendi topraklarına katması da bu argümanı destekler nitelikte halkın önünde durmaktadır. Bölge ülkelerinden Kazakistan halkı bu durum hakkındaki endişelerini 2009 ve 2016 yıllarında protestolar düzenleyerek göstermiştir. Sınır antlaşmaları sırasında da Çin'in jeopolitik bakımından önemli noktaları elde ettiğini de belirtmiştir. Ayrıca, Kırgızistan'da Ocak 2019'da yolsuzluk ve Çinlilere vatandaşlık verme vb. meseleleriyle ilgili olarak da protestolar düzenlenmiştir.

Çin, bölge halklarındaki bu kötü imajı silebilmek için yumuşak güç kullanma politikasına büyük önem vermiştir. Yerel halk tepkisinin ve Çin'in yumuşak güç politikasına başvurmasının temel nedenleri olarak; Çin yatırımlarının olduğu yerde artan çevre kirliliği, Çinli şirketlerin olduğu sektörlerdeki kötü çalışma koşulları, Çinli göçmen

işçilerin yaratmış olduğu rekabet dolayısıyla işsiz kalan yerel işçiler, Çin'in bölgedeki çatışmacı tarihsel geçmişini sayabiliriz. Bu anlamda çalışmanın temel sorusu Çin'e sınırdaş ülkeler olan bölge ülkelerinden Kazakistan ve Kırgızistan'daki Çin varlığının bu ülke halkları için tehdit olup olmadığıdır.

Anahtar Kelimeler: Kuşak Yol Girişimi, Çin-Orta Asya İlişkileri, Kazakistan ve Kırgızistan Halkının Algısı, Çin'in Yumuşak Güç Politikası

Security: New Dimension for the Integration of Turkic States?

Murad MURADOV*

Cooperation between the countries of South Caucasus and Central Asia until recently has been mostly limited to intergovernmental, economic and cultural spheres, while its security element remained miniscule. This reality had to do with the lack of historical legacy as well as the role of Russia, which traditionally views regional initiatives that bypass it, as a challenge. However, the role of security component in the growing integration between Azerbaijan and its Turkic partners on the other side of the Caspian has started to rise. In June 2022, Baku and Tashkent signed an agreement on military cooperation, and in 2024 a similar document was signed between Baku and Astana. In July this year, five post-Soviet Turkic countries are holding joint military drills on the Caspian coast of Kazakhstan, supposed to cover a broad range of conceptual and operational coordination between their armed forces. Finally, Türkiye has also been taking tangible steps towards adding security dimension to cooperation between the members of the Organisation of Turkic States (OTS).

This paper aims at studying the nascent security cooperation on various levels between the Turkic countries, particularly Azerbaijan and the republics of Central Asia, putting it into the context of

* Topchubashov Center, murad.topcenter@gmail.com

fundamental geopolitical processes in the region. It will show how this cooperation can contribute to their shared vision of maximising sovereignty and avoiding dependence on any single centre of power, as the countries instead prefer to get geopolitical dividends from the increasing rivalry between Russia, China and the West. To do this, I am planning to refer to a wide range of literature, analyse interstate documents and protocols from the OTS-level meetings, as well as to conduct interviews with experts on security policies of Central Asia and Turkic states. By conducting this research, I aim to build a framework for potential military integration within the OTS and its impact on the regional security balance.

Keywords: OTS, security, defence, integration, Turkic states

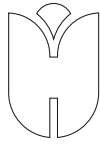
Potential Vectors of Eurasian Cooperation in Kyrgyzstan's Foreign Policy

Zakir CHOTAEV*

After the collapse of the USSR, the post-Soviet space became associated with the new or recently forgotten geopolitical concept of Eurasia, where new states and regional centers of attraction were formed. Kyrgyzstan, as part of the Central Asian region and the Eurasian space, has actively joined the process of bilateral and multilateral cooperation with regional and world powers. For more than 30 years of its independence, Bishkek, as part of its multi-vector foreign policy, has developed its ties with various centers of attraction within the framework of integration processes, among which Russia, China and Turkey can be distinguished. This paper analyzes the main vectors of Kyrgyzstan's foreign policy and focuses on identifying the prospects and potential of Bishkek's cooperation with Russia, China and Turkey. As part of the comparative analysis, the main areas of Kyrgyz cooperation with the regional/world powers and their potential prospects will be identified. The author argues that despite Bishkek's traditional strong ties with Moscow, due to the changing international political environment, the integration processes of Beijing and Ankara are gaining strength and influence on Kyrgyzstan's foreign policy.

Keywords: Kyrgyzstan, Kyrgyz foreign policy, Eurasian cooperation, Russia, China, Türkiye.

* Kyrgyz-Turkish Manas University, zakir_c@mail.ru

Orta Asya’da Sivil Toplum Kuruluşları

Altynbek JOLDOSHOV*

Edilia ABDYKADYROVA**

Orta Asya devletleri bağımsızlığın ilk yıllarında Batı demokrasi-lerini taklit etmeye çalıştıkları görülmüştür. Ancak bu ilk heves daha az gelişmiş bu yeni devletlerin kısa sürede İsveç ya da İsviçre’nin doğudaki versiyonlarına dönüşmeyeceğinin anlaşılmasıyla kısa sürmüştür. Daha sonra Orta Asya devletleri çoğu zaman liberal-demokratik olmayan “illiberal” veya hem demokratik hem de otoriter unsurların birlikte bulunduğu melez “hybrid” rejimlerin kurulmasıyla sonuçlanmıştır. Nitekim Doğu Avrupa’daki Post-komünist ülkelerdeki Batılı demokrasi teşviki ve sivil toplum inşası programları, Batı ile bütünleşmeye kararlı toplumlarda (örneğin Doğu Avrupa ve Baltık ülkeleri) memnuniyetle karşılanırken, Rusya, Çin ve Orta Asya’nın otoriter devletleri bu gelişmeleri istikrarı bozucu bir unsur olarak şüpheyle karşılamışlardır. Dahası Rusya ve Çin’de, Batı’nın devlete karşı sivil toplum kavramının yerini, sivil toplumun ulusal hedefleri gerçekleştirmek için devletle birlikte, ona bağlı olarak çalışması gerektiği fikri almıştır. Bu bakış açısına göre Batı’nın sivil toplumu, demokratik usulleri ve demokratik kurumları teşvik etme çabaları, istikrarlı siyasi sistemleri yıkmaya yönelik bir girişimdir.

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, altynbek.joldoshov@manas.edu.kg

** Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, ediliya.abdikadirova@manas.edu.kg

Günümüz Orta Asya devletleri Doğu Avrupa ve Baltık ülkelerinden farklı olarak genellikle otoriter olarak nitelendirilmektedir. Bu ülkeler sivil toplum geçmişinin olmaması ve sivil toplum kültürünün gelişmemişliği ile dikkat çekmektedir. Örneğin Freedom House'un Raporuna göre beş Orta Asya devleti de "özgür değil" kategorisinde yer alırken, Türkmenistan en az özgür olan ülkedir. Dahası Kazakistan, sektörün devlet tarafından finanse edilmesi yoluyla, devlet ile işbirliği içinde çalışan Sivil Toplum Kuruluşların geliştirilmesine yönelik yaklaşımı canlandırmaya çalışmaktaysa da Özbekistan, Tacikistan ve Türkmenistan ise insan hakları sektöründeki uluslararası ve yerel STK faaliyetlerini fiilen devre dışı bırakacak ölçüde sivil toplumu baskı altında tutmaktadır. Belki de Orta Asya ülkeleri arasında yalnızca Kırgızistan'da hükümetin sivil alana yönelik kısıtlamalarına zaman zaman karşı durabilen ve göreceli olarak daha aktif ve canlı STK'ların faaliyetlerine rastlamak mümkündür. Dahası günümüzde beş Orta Asya devleti de faaliyet gösteren engelli dernekleri, çocuklara, gençlere, kadınlara, yaşlılara veya çevre sorunlarına odaklanan STK'lar bulunmaktadır. Ancak, İnsan hakları STK'ları genellikle Kırgızistan'da faaliyet gösterirken, diğer devletler onları ya ülkelerinden kovduğu ya da devlet propagandası yapan devlete ait STK'lara dönüştürdüğü görülmektedir. Bu çalışmada bağımsızlık sonrası Orta Asya devletlerindeki STK'ların durumu araştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Orta Asya Devletleri, Sivil Toplum Kuruluşları (STK), Otoriter Rejimler, Bağımsızlık Sonrası Dönem, Demokrasi ve İnsan Hakları

Emerging Economies and Their Potentials for Enhancing Connectivity and Cooperation in Eurasia

Ana YOUSEFIAN*

Recent arguments by prominent scholars of International Relations are not shaped by the ever expanding notion of globalization, instead by regionalization or as some put it, de-globalization or regional globalization. The rise of emerging economies, particularly China has brought up different speculations about the world order. The driving force of this emerging order is the rapid growth of the GDP beyond the Atlantic zone, creating an alternative economic pole. Michael O' Sullivan in his book "The Levelling: What's Next after Globalization?" argues that the world is becoming multi-polar while there are not enough institutions ready to welcome the new order. He believes the new order will comprise three large regions: America, the European Union and a China-centric Asia with each region choosing a different approach regarding economic policy, liberty, warfare, technology and society. Asia is becoming a key player when it comes to the multi-polar economic order due to the potentials it carries such as: population, connectivity, shared culture, frontier markets, mega cities and energy. These features have the

* Azad University, Central Tehran Branch, Visiting Research Fellow and Head of Translation Department at The Center for Middle East Strategic Studies (CMESS), anayousefian@gmail.com

potential to affect Eurasia's prospects by taking into account a multi-dimensional approach. Therefore the research question is whether the new order with emerging economies as key players have the potential to boost more cooperation and connection in Eurasia? It is hypothesized that emerging economies have the needed elements on which they can build a harmonized approach in different aspects such as economic and cultural leading to more connectivity and cooperation and the theory applied for analysis is a non-Western theory of International Relations. This research is qualitative and it involves non-numerical data such as texts, podcasts, webcasts, therefore secondary research.

Keywords: Eurasia, emerging economies, new world order, de-globalization, regional globalization

Realpolitik Dynamics in the Turkic States: Navigating National Interests in Regional Cooperation

Akmaljon ABDULLAYEV*

The Organization of Turkic States (OTS) was established to enhance cooperation among nations with shared linguistic, cultural, and historical ties. There is a trend of declaring the 21st century as “Century of the Turkic World”. However, despite these commonalities, the organization faces significant challenges in fostering deeper collaboration among its member states. This paper argues that the primary obstacle to intensive cooperation within the OTS is the divergence in national interests among its member states—a situation that can be best understood through the lens of realism in international relations theory. Realism asserts that states act primarily in pursuit of their own national interests, driven by the need to ensure their security, sovereignty, and economic well-being. This theory posits that while cooperation among states is possible, it is often secondary to the pursuit of national objectives. In the context of the OTS, this realist perspective explains why member states prioritize their individual geopolitical and economic goals over the collective interests of the organization.

* University of World Economy and Diplomacy, abdullayev_akmal@mail.ru

The paper explores how this divergence manifests in several critical areas. For instance, in the realm of energy policy, member states often compete for control over resources and transit routes, leading to conflicting agendas that hinder collective decision-making. Similarly, in trade, the varying economic structures and levels of development among member states create disparities in how the benefits of cooperation are perceived and distributed. These economic differences further reinforce the focus on national interest over regional integration. Moreover, the paper examines how security concerns contribute to this dynamic. Each member state has its own unique security challenges, which are influenced by their geographic locations, external alliances, and domestic political situations. These divergent security priorities make it difficult to forge a unified security strategy within the OTS, as member states are reluctant to commit to initiatives that may compromise their national security interests.

Through a detailed analysis of case studies, policy documents, and economic data, this paper demonstrates that the OTS, in its current form, does not sufficiently align with the national interests of its member states. As a result, the organization struggles to achieve the level of cooperation envisioned at its founding. The realist perspective underscores that unless the OTS can find ways to reconcile these divergent interests, the prospects for intensive cooperation will remain limited. The paper concludes by suggesting that for the OTS to overcome these obstacles, it must develop mechanisms that better accommodate the national interests of its member states. This could involve creating flexible frameworks that allow for varying levels of commitment or focusing on areas where the interests of member states more closely align.

Keywords: Organization of Turkic States (OTS), Realism in International Relations, National Interests, Energy Policy and Competition, Regional Cooperation Challenges

Çin'in Polar İpek Yolu Yatırımları ve Kuzey Denizi Rotası: Küresel Ticaretin Dönüşümü ve Jeopolitik Etki

Dilruba KURUT*

Küresel ticaret ağları bağlamında, özellikle son 10 yılda Çin'in Kuşak Yol Projesiyle İpek ve baharat yolları tekrar önemini kazansa dahi alternatif güzergâh arayışları da devam etmektedir. Kuzey Denizi Rotası (Northern Sea Route), küresel ısınmanın kutuplarda yol açtığı buzul erimeleri sonucu gelecek vadeden stratejik öneme sahip olmaya başlamıştır. Kutuplarda yaşanan buzul erimeleri, bu güzergahtaki deniz yollarını daha kullanılabilir kılmakla beraber hem ulaşım süresinin kısılmasını hem de ulaşım maliyetlerinin azalmasını sağlamaktadır. Bölgedeki iki önemli politika yapıcı hiç şüphesiz Çin ve Rusya'dır. Çünkü, koridorun büyük bir kısmı Rusya'nın kıyısında yer almaktadır. Rusya ise Çin'in bölgedeki yatırımlarını destekleyen nitelikte açıklamalar yapmış ve bunlar projelerle uygulamaya koyulmuştur. Ayrıca Çin açıkladığı Arktik stratejisinde kendisini; saygı, işbirliği ve kazan-kazan ilkelerine bağlı olan 'yakın arktik devleti' ve paydaş olarak tanımlamaktadır. Fakat, bölgeye olan ilgi sadece iki devlet ile sınırlı değildir, ABD ve NATO'nun da Arktik bölgesine ilgisi her geçen gün artmaktadır. Kuzey Deniz Rotası, Süveyş Kanalı ve Panama Boğazı'na alternatif yolların oluşmasını sağlarken, Güneydoğu Asya'daki Malakka ikilemini de önleyebileceği beklenmektedir. Küresel jeopolitik rekabet alanına dönüşen Arktik bölgesi ve Kuzey Denizi Rotası'nın yakın gelecekte

* Bursa Uludağ Üniversitesi, dilrubakurut@gmail.com

büyük anlaşmazlıklara ve yeni güvenlik zorluklarına açık hale gelmesi muhtemeldir. Çin'in Kuzey Denizi Rotasına dair hedefleri sadece İpek Yolu Projesi bağlamında amaçladığı küresel ticaret ağlarını geliştirmek değildir, aynı zamanda bölgede var olduğu öngörülen petrol ve doğalgaz rezervlerine ulaşmayı ve onları taşımayı hedeflemektedir. Çin, Rusya'nın Komi Cumhuriyeti'nden hammadde (titanyum) çıkarma isteğini açıkça dile getirmektedir ve bu bağlamda Rustitan ve Çin İletişim ve İnşaat Şirketi ortaklık kurmuştur. Putin, 2017 yılında "İpek yolu kuzeye ulaştı" dedikten sonra Çin'in Kuzey Deniz Rotasını kullanımı yıllara göre artmıştır. Öyle ki, bu güzergâh 'Polar İpek Yolu' ya da 'Kutup İpek Yolu' olarak literatüre girmiş ve üzerine çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Çin, bu rotadaki iletişim ağlarına da hakim olma isteğini ön plana çıkaran projeler geliştirmiştir. Bu kapsamda, Kuzey Kutup Dairesi boyunca yaklaşık 10.500 km fiber optik kablo inşası planlanmaktadır. Çin'in bölgeye olan ilgisine küresel gelişmelerde (planlanmayan bir şekilde) yardımcı olmaktadır. Rusya-Ukrayna Savaşı'na bağlı, Avrupa'ya uygulanan yaptırımlar sonucu Rusya bölgesinde bulunan petrolü Çin ve Hindistan'a yönlendirmiştir. Bu çalışmada, Kuzey Denizi Rotasının artan stratejik önemi, küresel ticaretin dinamiklerindeki değişim ele alınacaktır. Bölgeye artan ilgi özellikle Çin'in İpek Yolu Girişimi ve Polar İpek Yolu yatırımlarının önce bölgesel sonra küresel dengeleri nasıl etkilediği değerlendirilmeye çalışılacaktır. Çin'in Kuzey Deniz Rotasına yaptığı yatırımların, enerji güvenliği ve enerji çeşitlendirmesi stratejisine olan etkileri ele alınacaktır. Bölgenin küresel ticarete olan katkısı değerlendirilirken bölge dışı aktörlerinde avantaj ve dezavantajlı olduğu konular ele alınacaktır. Çalışmanın temel amacı, Kuzey Denizi Rotasının sadece ekonomik etmenler gözetilerek değil, stratejik ve jeopolitik dinamiklerde göz önüne alınarak incelenmesi ve Çin'in artan etkisinin değerlendirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Kuzey Denizi Rotası, Polar İpek Yolu, Çin, Rusya, Küresel Ticaret.

The Rise of Turkic Asabiyyah in Eurasia Amidst Great Power Rivalry: Strategic Autonomy of the Organization of Turkic States (OTS)

Yılmaz ACAR*

The relative decline of U.S. hegemony since 2017 and the intensifying great power rivalry between the US-led Euro-Atlantic alliance and the Sino-Russian axis have created a power vacuum in Eurasia, prompting regional actors to reassess their geopolitical strategies. As the weakening of liberal asabiyyah increases the fragility of the liberal international order, new forms of asabiyyah are emerging from the periphery, driven by regional powers and strategic alliances. The emergence of the Organization of Turkic States (OTS) and the consolidation of Turkic asabiyyah reflect Turkic nations' response to shifting geopolitical dynamics driven by great power rivalry. This paper analyzes the geopolitical implications of the rising influence of the OTS, fueled by Turkic asabiyyah, across Eurasia. By positioning the OTS as a strategic actor between the West and the Sino-Russian axis, this paper argues that, as a result of great power rivalry, Turkic states are increasingly adopting a model of strategic autonomy, leveraging their unique geopolitical position to maintain a balanced approach among competing great powers. This strategic autonomy is examined through two analytical focus areas: first, by

* The University of Chicago, yacar@uchicago.edu

assessing Türkiye's proactive and independent foreign policy, which balances its NATO membership with its engagements with the Sino-Russian axis; and second, by analyzing the gradual shift of other Turkic states—such as Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan—away from Russia-oriented foreign policies, signaling a broader move towards greater regional Turkic autonomy and the establishment of a Turkic sphere of influence across Eurasia.

Keywords: Turkic asabiyyah, Turkic sphere of influence, great power rivalry, Eurasia, Organization of Turkic States (OTS), strategic autonomy.

Hungary's Connectivity Strategy in the 21st Century

Zoltan EGERESI*

In recent years, Hungary has strategically positioned itself as a keystone country aiming to harness its unique historical and geographical position to influence global affairs. This vision is deeply explored in Balázs Orbán's new book *Hussar Cut*, which gives an overview about Hungary's evolving foreign policy, particularly its emphasis on connectivity and balance. The book sheds light on how Hungary is leveraging its historical ties, cultural affinities, and geopolitical location to foster connections with both Western and Eastern powers, including a renewed focus on the Turkic world.

Hungary's foreign policy is marked by a strategic balancing act, rooted in its desire to maintain sovereignty while engaging with multiple global powers. This is evident in its participation in the European Union (EU) and NATO, Visegrad Four, alongside fostering relations with countries outside the traditional Western sphere, like its observer membership in the Organization of Turkic States (OTS). Orbán articulates how Hungary's historical experiences and cultural identity inform its modern foreign policy, which seeks to avoid over-dependence on any single power bloc. Instead, Hungary aims to cultivate a diversified network of alliances and partnerships, maximizing its diplomatic and economic opportunities across different regions.

* University of Public Service, Hungary, Budapest, egeresi.Zoltan@uni-nke.hu

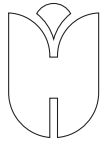
Hungary's relationship with Turkic countries is not merely a matter of diplomatic and economic interest but is deeply rooted in historical and cultural connections. The shared heritage, dating back to the early migrations and the mutual respect for each other's historical narratives, forms a strong foundation for contemporary relations. Hungary has been actively involved in the Turkic Council as an observer state, reflecting its commitment to strengthening ties with Turkic nations such as Turkey, Azerbaijan, and Kazakhstan. This engagement is part of a broader strategy to enhance Hungary's role in Central Asia, a region that is increasingly important due to its energy resources and strategic location.

By aligning with the Turkic world, Hungary not only diversifies its foreign relations but also positions itself as a key player in the broader Eurasian context. This alignment allows Hungary to act as a conduit between the Turkic world and the West, facilitating dialogue, trade, and cooperation across a region that is rapidly gaining geopolitical significance. Hungary's ability to navigate these relationships is a testament to its diplomatic agility and its understanding of the importance of historical and cultural ties in modern statecraft.

Furthermore, Hungary's connectivity strategy is not limited to the Turkic world. Hungary aims to serve as a bridge between East and West, leveraging its position in Central Europe to foster connections between the EU and other global powers such as China and Russia. Hungary's previous participation in China's Belt and Road Initiative (BRI) exemplifies its commitment to this bridging role. By supporting infrastructure projects that link Europe and Asia, Hungary seeks to enhance its economic opportunities while also positioning itself as a critical transit hub in the heart of Europe.

In conclusion, Hungary's foreign policy, as articulated by Balázs Orbán in *Hussar Cut*, is characterized by a pragmatic and flexible approach that emphasizes connectivity and balance. By engaging with both Western and Eastern powers, and particularly by deepening its ties with the Turkic world, Hungary is carving out a unique role for itself on the global stage. Based on his connectivity strategy and as a keystone country, Hungary is not only securing its own national interests but also contributing to the broader dialogue and cooperation that are essential in today's multipolar world.

Keywords: Hungary's Foreign Policy, Connectivity and Balance, Organization of Turkic States (OTS), Eurasian Geopolitics, Historical and Cultural Ties

The Turkic Union: An Economic Union in the Making?

Bilal BAGIS*

Shifts in geopolitics and economic equations leads to new challenges as well as opportunities for increased cooperation. In the past 4-to-5 years, the corona pandemic, wars and geopolitical tensions from Ukraine to Palestine etc. has all led to quest for novel alternatives. Energy and food crisis, inflationary trends, exchange rate volatilities, sanctions, monetary and financial turmoil and recessionary pushes all require search for new alternatives, more regional cooperation. The Turkic World is a historical and geographic region that also has a closer and deeper cooperation potential. This deeper and more intense cooperation and integration room, in return, could help the OTS eventually be a leading international organization. After all, Central Asia and the Turkic World could simply be defined as an energy and other natural resources rich region with a strategic location (too) for transport, trade and energy, as well as being a transit region for East-West trade. OTS members are building a union in a challenging geopolitical context. Yet the energy infrastructure and stable, secure transportation connectivity needs to be further improved, as well as the need to enhance its human capital and tourism potential.

* Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, bilalbagis@yahoo.com

In that sense, the 21st century could potentially be the age of the Turkic World. It could indeed mean a new era for the Turkic world. Yet, the question remains as to how to facilitate Turkic unity, further integration and connectivity among the Turkic-speaking nations? Disruptions in conventional trade and transportation routes caused by wars in Ukraine and the Middle East and the adjacent vulnerabilities to sanctions, necessitates this cooperation as both a timely and a necessary initiative. This paper, though, provides a Türkiye-centric perspective of the Turkic world and argues the OTS could provide a new window of opportunity for Türkiye and the other member economies to achieve their macro goals, for the least. For Türkiye, OTS could be a key driver of its Turkish century vision; and for the other regional economies, to complete their transition to market economy. Nonetheless, we are surely witnessing a new moment of creation. Yet, the paper argues that despite all this huge potential, the Turkic world has not yet decided which path to take. For instance, it has not yet taken steps towards becoming an economic union as it is in other parts of the world. Therefore, a better question would be whether OTS will be a multilateral cooperation without proper institutionalization?

Keywords: OTS, Central Asia, Turkic World, Economic Union, Cooperation

Does Connectivity Imply Cooperation? The Collision of Technical vs. Ideological Factors and How to Overcome it. A Case Study of Russia and Central-Eastern Europe

Jakub Wojciech KOREJBA*

Connectivity contains an internal risk: it often leads to confrontation rather than cooperation. Central-Eastern European states and Russia are extremely well connected by geography, language, ethnicity, culture, religion, economic and transportation infrastructure etc. Despite the existing framework, relations between Moscow and its partners are tense: they vary from reluctant and selective cooperation through the use of hybrid measures to an open kinetic confrontation. Mutual skepticism and a search for alternative partners (often far away with no tradition or infrastructure to facilitate communication) is a common phenomenon. A net tendency to overcome connectivity rather than to use it is detectable. Intended isolation as a cornerstone of long-term strategy is a visible element of conceptual discussion on both sides. Therefore, connectivity has a dialectical nature: it may imply cooperation as well as confrontation at the same time.

The theoretical aim of this study is to reveal factors that define the nature of connectivity. The practical one is to elaborate a solution leading to a stable regional order and to apply it to post-Soviet space.

* AVIM Center, jakub.korejba@gmail.com

Why Russia and its neighbors do not exploit the potential of the already existing connectivity between them? May relations between Russia and the ex-elements of internal and external empire ever be normal (peaceful, constructive and cooperation-based)? Or “normal” between them is what we actually have and therefore, it is unrealistic to expect any major change? Is connectivity always a positive factor in international relations – if, yes, when? Which variables define the confrontational/cooperational nature of connectivity? Those are the questions, the author will ask, analyze and try to respond.

The “small” question included in this study is how, if anyway, change the nature of connectivity between Russia and its neighbors from destructive to productive one. What is the role of global, regional and local factors in this process? The “big” question is to extrapolate the post-Soviet experience to entire Eurasia and use it as an example of what connectivity has to offer for better and for worse. Will connectivity in Eurasian scale bring cooperation and stability or rather confrontation and conflict? What kinds of connectivity (economic, financial, infrastructural, strategic, cultural, confessional etc.) carry positive and negative potential, in which regions may this potential be materialized? In what domains/regions isolation (a conscious dis-connectivity) is a “better” (more stable and peaceful) option than connectivity? What is and may be the role of Türkiye in the Turkic segment of post-Soviet macro-region and its several sub-regions (Eastern Europe, South Caucasus, Central Asia, Turkic parts of Russian Federation)? In what way Türkiye is different than Russia in those same regions and how Ankara may realize the existing potential of connectivity better than Moscow has done it? What is the benefit-risk ratio both for Ankara and for its potential partners? This questions are put up for discussion.

Keywords: Connectivity, Cooperation, Isolation, Confrontation, Paradox, Dialectics

Dynamics of Trade Relations Between Eurasian Economic Union Member States and Third Countries

Gulbanu YELMAGAMBETOVA*

The article is devoted to the analysis of the dynamics of the development of trade relations between the members of the Eurasian Economic Union (EAEU) with third countries. The paper examines the current state of trade between the EAEU member states and key partner countries, as well as identifies the main trends and factors affecting the union's foreign economic relations. Particular attention is paid to changes in trade volumes, major product groups and strategic areas of cooperation. The article analyzes the role of the main trading partners, such as China, Turkey, India, and their influence on the economy of the Union. The impact of the international political and economic situation, including sanctions and global economic trends, on the EAEU trade with third countries is analyzed. The article presents examples of successful and problematic trade deals, as well as case studies illustrating how individual EAEU member states implement their foreign economic strategies. The effectiveness of mutual trade relations of the member countries of the union is analyzed based on statistical materials. The article took as a basis the latest information and expert data. Based on the analysis, recommendations

* L.N.Gumilyov Eurasian National University, gulbanu.elmaganbetova.95@mail.ru

are proposed for optimizing foreign economic policy and strengthening trade relations with key partners.

Keywords: trade relations, export and import, tariff barriers, economic trends, free trade agreements foreign economic relations, international sanctions

Kyrgyzstan's Membership in the Eurasian Economic Union (EAEU): Impacts and Implications

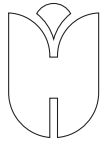
Aizat SABYRBEEK KYZY*

Kyrgyzstan's accession to the Eurasian Economic Union (EAEU) in 2015 has significantly transformed its economic landscape. Once a “re-export” country that benefited from reselling goods from China to third countries, Kyrgyzstan has seen a reduction in this activity since joining the EAEU. Additionally, there is an ongoing debate among scholars about whether this regional integration was the optimal decision for Kyrgyzstan and if it has achieved its initial goals. This paper examines the impacts of Kyrgyzstan's EAEU membership on its economic, social, and other spheres. The study employs a SWOT analysis to cover both the benefits and challenges encountered by Kyrgyzstan.

By investigating the advantages and disadvantages associated with EAEU membership, the study aims to provide a comprehensive overview of how this integration affects Kyrgyzstan's development trajectory. The analysis highlights that while EAEU membership offers various benefits, it also presents significant challenges. The findings aim to contribute to a deeper understanding of the complex interplay between regional integration and national development.

Keywords: Kyrgyzstan, Eurasian Economic Union (EAEU), regional integration, economic impacts, trade.

* OSCE Academy Bishkek

Contemporary Turkish Union Fundamentals of Communication and Zangezur Corridor

Ruhangiz Mammad ALIYEVA*

Turkey's current rise in the last 100 years is the only force that has brought a peaceful and strengthening power to the Islamic world and announced to the whole world that it stands by Azerbaijan with all its strength, will and spirit in the victory of Karabakh. It is a state that sees the problems of the world's Muslims as its own and can take its own position. Being a state today makes Turkey a Great Homeland in the hearts of the Turks of the World and the Azerbaijani people. Nakhchivan, which has a historically unique position in the protection of the Azerbaijani state and Turkish ideology, has a strategic natural-geographical location, its location on the ancient Silk Road connecting the It is thought that with the opening of the Zangezur Corridor, the Turkish world will gain an important place in its own cooperation and integration initiatives, in solving common problems, by making initiative and result-oriented analyzes across Eurasia. While the entry into Eurasia and projects are discussed in every aspect, the location of Nakhchivan, the Gate to the Modern Turkish World, the Zangezur corridor and the Nakhchivan agreement are of great importance. The Nakhchivan Agreement played an important role in shaping the future of the modern Turkish Union policy. There

* Nakhchivan Institute of Teachers, ruhangiz.aliyeva@list.ru

are always problems, even in developed, rich countries, and many of these countries are still struggling with socio-economic problems. In fact, in most cases, problem solving fosters innovation. It should not be forgotten that Azerbaijan, which managed to establish a legal, democratic state and a modern civil society during its independence, has been part of the so-called ideology based on a single-party authoritarian-totalitarian system for more than 70 years. With the collapse of the USSR, an ideological vacuum was created in all newly independent states, and this gap was accompanied by various problems, including a moral crisis. However, today it can be said with certainty that all these problems have completely disappeared since National Leader Heydar Aliyev became president. Azerbaijan has entered a new stage of development under the leadership of the great leader's successor, İlham Aliyev.

One of the issues included in the 2040 Turkish World Vision is to ensure greater harmonization of the national culture, education and youth policies of the member states. In this context, in line with the aim of deepening the cooperation relations in the fields of education, humanitarian and Cooperation in Eurasia, Nakhchivan Autonomous Republic, Zangezur corridor, Turkish States educational projects East and the West, making it a geopolitical center. It has become a region where interests converge culture in Eurasia, further developing the relations, making the Higher Education Area fully functional and especially increasing education and training together with the Turkish States and Universities, young people with a sense of unity, solidarity and solidarity. Our goal is to intensify joint projects in the fields of youth mobility and education.

Keywords: Cooperation in Eurasia, Nakhchivan Autonomous Republic, Zangezur corridor, Turkish States educational projects

Çin'in Projeleri: Kuşak ve Yol Girişimi, Artık Kuzey Koridor, Deniz İpek Yolu

Esmâ Nur SERBEST*

Çin son yıllarda gerçekleştirdiği atılımlar ile küresel alanda büyük bir yankı uyandırmayı başardı. 1978 yılında başlattığı 'Açık Kapı Politikası' ile ekonomisini dünyaya açarak yüksek büyüme oranları yakalayan Çin'in ekonomisindeki büyüme ve gelişme sadece bu alanda kalmamış, siyasi, askeri, diplomatik alanlara da yayılmıştır. Küresel sorunları şekillendirmede daha etkin bir rol oynamak isteyen Çin'in hedeflerine ulaşmasındaki en önemli projesi 2013 yılında tanıttığı 'Kuşak ve Yol Girişimi'dir. Kuşak ve Yol Girişimi'nin ana hedefi karadan ve denizden Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarını birleştirerek ticaret ve iş birliğinin artmasını sağlamaktır. 21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu ve Arktik Kuzey Yolu projeleriyle deniz yolu taşımacılığı hızlanırken aynı zamanda daha ekonomik bir hale gelecektir. Bu projelerin Türk Devletleri Teşkilatı ülkelerine katkıları da yadsınamayacak düzeydedir. Türk Devletleri özellikle altyapının ve ticaretin gelişmesiyle bir yandan ekonomilerini geliştirirken öbür yandan küresel alandaki görünürlüğünü artırma fırsatına sahip olacaklar. Girişimin pek çok artışı bulunmasına rağmen bazı çevrelerce eleştirilmektedir. Proje kapsamında düşük kredi notuna sahip olan ülkelerin borçlarını ödemedeki sorun yaşayacağı ve bu durumun bir 'borç tuzağı' yaratacağına dair

* esmanurserbest0639@gmail.com

endişeler bulunmaktadır. Bunun yanında projeye dahil olan devletlerin bölgesel sorunları da projeyi olumsuz yönde etkilemesi muhtemel zorluklardan biridir. Bu makalede, Çin'in küresel gücünü ve etki alanlarını genişletmek için başlattığı Kuşak ve Yol Girişimi, Arktik Kuzey Koridor ve Deniz İpek Yolu projeleri derinlemesine incelenecektir. Makalede girişimin ortaya çıkışı, güzergahları ve Türk devletlerine kazandıracağı getirilere yer verilmektedir. Bunun yanında girişim kapsamındaki zorluklar ve eleştirilere açıklık getirilecektir. Çin'in Arktik politikası incelenerek, bu bölgeden nasıl yararlanmak istediği açıklığa kavuşturulacaktır. Makale, Çin'in uluslararası arenadaki artan rolünün ve bu amaç doğrultusunda geliştirdiği projelerin öneminin kavranması amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kuşak ve Yol Girişimi, 21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu, Arktik, Türk Devletleri Teşkilatı, Yatırım

The Role of Central Asia in the Turkic World's Integration

Doston MASHRABOV*

Central Asia is emerging as a crucial regional hub in today's geopolitical landscape. The Russia-Ukraine war, the U.S. military withdrawal from Afghanistan, China's increasing engagement in the region, and the declining influence of Russia have contributed to a shifting power dynamic, creating both challenges and opportunities. Against this backdrop, Central Asia has assumed a leading role in shaping the integration of the Turkic world, moving from economic pragmatism towards a more structured political and institutional cooperation.

The Organization of Turkic States (OTS), representing over 173 million people and a combined GDP of approximately \$1.4 trillion, has become a growing economic and political bloc. With an adjusted GDP of nearly \$4.5 trillion in purchasing power parity, the OTS accounts for 3% of the world economy. This increasing economic weight underlines the Turkic world's rising significance in global trade and investment. Türkiye, as the largest economy within the OTS, recorded an impressive GDP growth rate of 13.67%, further solidifying its leadership role. Other member states, such as Kazakhstan, Azerbaijan, and Uzbekistan, also demonstrated steady economic expansion, reflecting the bloc's overall upward trajectory.

* University of World Economy and Diplomacy,

A key factor in Central Asia's integration efforts is the Middle Corridor, officially known as the Trans-Caspian International Transport Route (TITR). This multimodal trade route, connecting China to Europe via Central Asia and the Caspian Sea, has witnessed a significant surge in freight traffic. Between January and July 2024, 2.56 million tonnes of goods were transported along this corridor—a 63% increase from the same period in 2023. With strategic investments, this figure is projected to triple by 2030, further reinforcing the corridor's role as a viable alternative to maritime routes. Given its shorter transit times (13-21 days compared to 35-45 days by sea), the Middle Corridor is becoming an attractive option amid ongoing global supply chain disruptions.

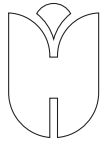
In addition to trade, investment flows within the Turkic world have been growing, with Kyrgyzstan recording an exceptional 60.5% investment growth rate, while Uzbekistan attracted 36.6% more foreign direct investment (FDI). These trends highlight a strong commitment to economic modernization and diversification, making the region increasingly appealing to global investors. Moreover, the growing demand for energy has led to discussions on establishing a Turkic Energy Corridor, connecting key energy producers such as Kazakhstan, Azerbaijan, and Turkmenistan with major markets in Europe and Asia. Existing infrastructure projects, including the Baku-Tbilisi-Ceyhan pipeline and the Southern Gas Corridor, are pivotal in this strategy.

Beyond economic and logistical integration, there is a new emphasis on technological cooperation as a pillar of unity. The Turkic world seeks to position itself as a global leader in innovation and sustainability by advancing fintech solutions, fostering a digital economy, and investing in green energy technologies such as solar and wind power. These efforts reflect a broader shift from purely

economic and political integration toward technological and energy collaboration, which could serve as the foundation for long-term regional stability and growth.

In conclusion, Central Asia plays a decisive role in shaping the integration of the Turkic world. With its expanding economic power, growing strategic importance in global trade routes, and increasing regional cooperation, it is well-positioned to act as a catalyst for unity. By fostering stronger institutional ties, infrastructure development, and sustainable energy solutions, the Turkic world can enhance its global standing and secure a more resilient future.

Keywords: Turkic World Integration, Central Asia Geopolitics, Middle Corridor (TITR), Economic and Energy Cooperation, Technological Innovation

Narrative Integration: The Role of Novels in Shaping Turkic World Cooperation and Social Dynamics in Eurasia

Assad Mehmood KHAN*

In the context of increasing regional integration within Eurasia, novels serve as influential mediums for shaping cultural and social narratives. This paper investigates how selected novels from the Turkic world contribute to regional cooperation and address social issues, employing a combination of literary theories to offer a nuanced understanding and proposing a new theoretical model. The study aims to explore how novels reflect and impact the process of regional integration and social cohesion within the Turkic world. Methodologically, the research employs a qualitative approach, focusing on in-depth analysis of selected novels that engage with themes of regional identity, unity, and social change. By interpreting Postcolonial Theory to examine how novels address issues of cultural identity and historical narratives, Cultural Studies Theory to analyze the role of literature in shaping collective social experiences and values, and Narrative Theory to understand how storytelling techniques influence perceptions of regional unity and cooperation. Key findings indicate that novels significantly impact regional cooperation by presenting narratives that resonate with shared cultural values and social concerns. The study

* Minhaj University Lahore, assadphdir@gmail.com

proposes the “Narrative Coherence Model,” which integrates insights from Postcolonial Theory, Cultural Studies Theory, and Narrative Theory. This model posits that literary narratives contribute to regional integration by fostering a shared sense of identity and purpose through coherent and relatable storytelling. The implications of the Narrative Coherence Model for both literary analysis and regional policy. It argues that novels, as cultural artifacts, play a crucial role in enhancing regional cooperation and addressing social issues, offering valuable perspectives for policymakers and cultural leaders aiming to promote stability and unity in the Turkic world.

Keywords: Regional Integration, Cultural Studies, Narrative Coherence, Thematic Frequency, Literary Influence Networks, Social Cohesion,

Connecting Continents: Azerbaijan's Pivotal Role in Energy and Infrastructure for Europe

Vusala JAFAROVA*

Azerbaijan continues to expand its role as a key energy supplier to Europe, focusing on the Southern Gas Corridor (SGC) and its future significance for European energy security. Azerbaijan aims to double gas supply to Europe by 2027, supported by its well-established pipeline infrastructure and strategic partnerships. This paper discusses Azerbaijan's increasing role in energy security for Europe, its contribution to reducing dependence on Russian gas, and the geopolitical implications of its expanding energy exports. The discussion further highlights Azerbaijan's regional integration efforts and future investments in sustainable energy solutions.

Azerbaijan has positioned itself as a key energy player on the global stage, significantly contributing to European energy security through its extensive energy infrastructure, including the Southern Gas Corridor (SGC). President Ilham Aliyev's participation in the 4th Summit of the European Political Community in Oxford underscores Azerbaijan's strategic role in both energy and regional connectivity. As Europe strives to reduce its reliance on Russian gas, Azerbaijan's increasing exports and long-term supply commitments present a critical alternative.

* Turkic World Research Center under the Analysis of Economic Reforms and Communication of the Republic of Azerbaijan, vusala.jafarova@ereforms.gov.az; truth-first_777@yahoo.com

Strategic partnership between Azerbaijan and Europe is strong with plans to double gas supply to Europe by 2027. Current figures show a significant increase in gas exports, from 8 bcm in 2021 to an expected 13 bcm this year in 2024. Azerbaijan currently supplies gas to eight countries, including five EU member states and two candidate countries. The recent discussions with Slovenia signal a further expansion into new European markets. The European Commission regards Azerbaijan as a reliable partner and Pan-European gas supplier. Azerbaijan aims to supply 20 bcm of gas to the EU by 2027, demonstrating its commitment to meeting Europe's energy demands.

Keywords: Azerbaijan, Southern Gas Corridor, energy security, Europe, gas supply, infrastructure

Bağımsız Devletler Topluluğu'nda Bulunan Türk Devletlerinin Türk Dünyası İle İşbirliği ve Bütünleşmeye Yönelik Stratejik Entegrasyon Politikaları

Elnur Hasan MİKAIL*

Hakan ÇORA**

Ali Nazmi ÇORA***

Bu çalışmada, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği (SSCB)'nin resmen sona ermesinden sonra; Rusya Federasyonu, Ukrayna ve Belarus'un nüve çekirdeğini oluşturarak kurulan yeni Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT)'nin bölgede Güç Arayışı çabalarına yönelik bu birliğe üye olan Türk Devletlerinin Türk Dünyası ile Siyasal, İktisadi ve Kültürel boyutlarıyla İşbirliği ve Bütünleşmeye yönelik Stratejik ve taktiksel Entegrasyon politikaları incelenmektedir.

8 Aralık 1991 tarihinde Rusya'nın girişimleriyle BDT kurulmuştur. BDT'nin terkiğine Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan da katılmıştır. Bu 4 Türk Devletinin BDT'nin ayrılmaz parçası olmakla birlikte TDT (Türk Devletleri Teşkilatı)'nın da kurucu üyeleri olması çok boyutlu dünyada geniş yankılar uyandırmaktadır.

* Kars Kafkas Üniversitesi, emikail@turansam.org

** İstanbul Okan Üniversitesi, corahakan@gmail.com

*** İstanbul Okan Üniversitesi

Aynı zamanda, BDT'de ülkelerarası serbest geçiş (vizesiz geçiş) antlaşması da bulunması Moskova eksenli bir birlikte Türk Devletlerinin olması ve bu Devletlerin Türk Dünyasına da kurucu unsur olması TDT ile BDT arasında mekik bağlantı noktası olmaları nedeniyle bölgede Stratejik İşbirliği çabalarının ve siyasi, iktisadi, kültürel politikaları oluşturma çabalarına bakış açısı her boyutuyla irdelenmektedir bu çalışmada. Diğer taraftan bağımsız 4 Türk Devletinin iktisadi gücü ve askeri güç faktörü de çok farklı açılardan araştırılmaktadır ve ortaya yeni somut sonuç ve öneriler çıkaracak bu çalışma, Türk Dünyasını farklı boyutlarda denklemlerde stratejik ve taktiksel olarak yeni Dünya Düzeninde yer almaya yönelik yorumlara da yer verilmektedir. Çalışma genel itibariyle İktisadi Gücün tek başına yeni dünya düzeninde yeterli olmadığını savunmaktadır ve iktisadi gücün yanında Devletlerin sahip olması gerekli olan Nükleer Güç ve Konvansiyonel ve her türlü Silahlanmaya yönelik girişimlerde bulunması gerektiğini de savunmaktadır. Bu bağlamda Türk Dünyası ile BDT'nin menfaatleri ve çıkar çatışmaları kıyaslanarak analiz edilmektedir ve Türk Devletlerinin yönünü Yeni Dünya Düzeninde Türkiye Cumhuriyeti'ne mi yoksa Rusya'ya mı yoksa Batı'ya mı dönmesi gerektiğine karar verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Dünyası, BDT(Bağımsız Devletler Topluluğu), TDT(Türk Devletler Teşkilatı), Türkiye, Rusya.

Türk Dünyasının Entegrasyonunda Azerbaycan'ın Rolü

Seyit Ali AVCU*

Dünyada Türk Dünyası kadar dağınık durumda bulunan çok az millet vardır. Türk Dünyasının Birliği 19. yüzyıldan itibaren tartışılmaktadır. Ne yazık ki dünya şartları 20. asrın başında Osmanlı İmparatorluğunun mirasçısı olarak sadece Türkiye'yi bağımsız devlet olarak ayakta kalmasına olanak vermiştir. Sovyetler Birliği'nin 1991'de dağılmasının ardından Türk Cumhuriyetlerinden Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Türkmenistan, ve Özbekistan bağımsız devletler olarak dünya sahnesinde yerlerini almışlardır. O tarihten itibaren Türk Devletleri Türk Birliğinin güçlendirilmesi için adımlar attılar: 1992'de Türk Zirveleri süreci Ankara'da yapılan ilk toplantıyla başladı; altı bağımsız Türk devletini Devlet Başkanları düzeyinde bir araya getiren bu toplantılar, 2010 İstanbul Zirvesi'ne kadar on kez yapılmıştır. Sonunda, 2009 yılında Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Türkiye Nahçıvan Anlaşması'nı imzalayarak Türk Keneşi'ni resmen kurdular. 12 Kasım 2021 tarihinde İstanbul'daki Demokrasi ve Özgürlükler Adası'nda düzenlenen 8. Türk Devletleri Teşkilatı İstanbul Zirvesi'nde, örgütün adı Türk Devletleri Teşkilatı olarak değiştirilmiş ve Türkmenistan gözlemci ülke olarak teşkilata dâhil olmuştur. Bu makalede Azerbaycan'ın ve Haydar Aliyev'in Türk Birliğinin sağlanmasında katkıları araştırılacaktır. Bu makalenin tezi, Azerbaycan hem

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, saavcu@aybu.edu.tr

stratejik olarak Türk Dünyasının merkezinde yer alması, hem de liderlik inisiyatifleri açısından Türk Dünyasının entegrasyonunda büyük rol oynamaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Dünyası, Entegrasyon, Azerbaycan, Haydar Aliyev

Türkiye ve Azerbaycan Müşterek Kamu Diplomasisi: Yeni Bir Model Arayışı

A. Cihangir İŞBİLİR*

Türkiye-Azerbaycan ilişkilerinin Türk Dünyasındaki iş birliği çabaları için anahtar işlevi bulunmaktadır. Kendine özgü ve benzersiz bir ittifak yapısının cari olduğu Türkiye-Azerbaycan münasebetleri, aynı şekilde müşterek bir kamu diplomasisi modelini de zorunlu kılmaktadır. Karabağ Zaferi sonrası Şuşa Beyannamesiyle geliştirilen ittifak mekanizması, ilişkilerin muhkemleştirilmesi için karşılıklı bir kamu diplomasisi akışını gerektirdiği gibi iki ülkenin birlikte üçüncü taraflara karşı etkili bir kamu diplomasisi mekanizması ihtiyacını da ortaya çıkarmıştır. Zira, toplumlar arası bağ ve elit seviye ilişkiler en üst seviyede olduğu kadar kırılğan özellikler de barındırmaktadır. Ayrıca küresel ve bölgesel bazı dinamikler sebebiyle ortaya çıkan politika farklılıkları kamuoylarının hassasiyetlerini manipülasyona açık hale getirmektedir. Azerbaycan kamuoyundaki Türkiye algısı ve Türkiye'nin Azerbaycan'da tanınırlığı ile Türkiye kamuoyundaki Azerbaycan algısı ve Azerbaycan'ın Türkiye'de tanınırlığı oranları muhtelif olduğu için karşılıklı sistematik kamu diplomasisi uygulamalarının hayata geçirilmesi ilişkilerin dirençliliğini artırmak adına önem kazanmaktadır. Ayrıca, uluslararası resmi ve sivil aktörlerce üretilen dezenformasyonlara karşı müşterek bir 'negatif'

* Bakü Büyükelçiliği İletişim Müşaviri, ciis34@gmail.com

kamu diplomasisi mekanizması kadar benzersiz bir iş birliği içindeki iki devletin üçüncü ülkelere karşı müşterek 'pozitif' kamu diplomasisi uygulamalarının sayısının arttırılması ve derinleştirilmesi Türk Dünyasındaki iş birliği arayışlarına çarpan etkisi yapacak ve modelenecektir. Bu çalışmada sahadaki uygulamalardan örneklerle çok boyutlu bir model önerisi tartışılacak ve karşılıklı kamu diplomasisi mekanizmalarının verimliliği ile birlikte müşterek bir sistem arayışına katkı sağlayacak bir kavramsallaştırma geliştirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu diplomasisi, dirençlilik, ortak mekanizma, ittifak

Bir Kuşak Bir Yol Projesi Bağlamında Azerbaycan-Çin İlişkileri

Nazrın ABBASZADE*

Fikret BİRDİŞLİ**

Çin'in 2013'te açıkladığı Bir Kuşak Bir Yol (BKBY) projesi uluslararası sistemin geleceği ve devletlerarasındaki ilişkilerin jeoekonomik ve politik boyutları açısından dikkat çekici niteliklere sahiptir. Bu kapsamda geniş bir coğrafyayı kapsayan bu projenin hem Çin'e hem de güzergâh üzerinde bulunan devletlere gelecekte sağlayabileceği avantaj ve dezavantajları doğru değerlendirmek çok büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmada temel amaç olarak BKBY projesi bağlamında Çin ve Azerbaycan ilişkileri ele alınmış Projenin her iki ülkeye olan etkileri politik ve ekonomik boyutlarıyla irdelenmiştir.

Bu ilişkileri ve BKBY projesinin sahip olduğu potansiyeli değerlendirebilmek adına öncelikle Projenin Çin ve ortak ülkelere olan katkıları değerlendirilmiş, ardından eski bir geçmişi olan Azerbaycan-Çin ikili ilişkilerinin mevcut durumu açıklanmış ve bu ilişkilerin gelecek perspektifi ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Bu bağlamda Azerbaycan'ın Güney Kafkasya'da kilit konumda yer aldığı ve zengin kaynaklara sahip olmasıyla beraber büyük altyapı

* Sorumlu yazar, İnönü Üniversitesi, nazrin.abbaszade4@gmail.com

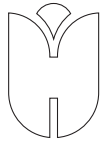
** İnönü Üniversitesi, fikret.birdisli@inonu.edu.tr

yatırımları ile Doğu-Batı ticareti ve taşımacılık için bir lojistik merkeze dönüştüğüne dikkat çekilmiştir. Öte yandan BKBY projesinin ticaret ve taşımacılık açısından maliyetinin daha ucuz yapılabilmesi açısından güzergâh üzerindeki mevcut yolların kullanılmasının öneme değinilmiştir. Bu bağlamda Çin ile güçlü ticari, ekonomik, politik ve kültürel bağlara sahip olan Azerbaycan'ın jeopolitik konumu gereği BKBY projesinin en önemli güzergâhlarından birinde yer aldığı vurgulanmıştır. Bu ülkeler arasında aktif faaliyette olan Bakü-Tiflis-Kars Demiryolu Hattı (BTK) ve Bakü-Alat Deniz Ticaret Limanı gibi merkezlerin bu projenin gerçekleştirilmesine önemli katkı sağlayacağından bahsedilmiştir. Bu değerlendirmeler Azerbaycan'ın stratejik konumunun etkin bir şekilde kullanılmasının güzergâhta yeni lojistik merkezlerin kurulmasına olanak sağlayacağı sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla bu durum Azerbaycan-Çin ilişkilerinin bir üst seviyeye çıkarılmasına olanak sağlayacak ve BKBY projesinin etkinliğinin artırılmasına önemli katkılar sunacaktır. Bu çalışmada 2020-2023 yıllarında ikinci Karabağ savaşından sonra 30 yıllık işgali bitiren Azerbaycan'ın kısa zaman zarfında gerçekleştirdiği transit ve taşımacılık altyapı çalışmaları ile gelecekte Çin için bölgede güvenilir bir ortak konumuna gelebileceği faktörü ortaya konulmuştur. Ayrıca BKBY projesi güzergâhlarında önemli bir konumda bulunan Zengezur koridorunun açılması durumunda projenin mesafe ve güvenlik yönünde önemli kazanç elde edeceği konusuna vurgu yapılmıştır. Çalışmada bütün pozitif yönleriyle beraber BKBY projesinin jeostratejik, ekonomik, politik ve kültürel bakımdan uluslararası büyük güçlerin, komşu ve taraf devletlerin bölge üzerindeki merakları dolayısıyla gösterebileceği olumsuz tepkilere de kısaca değinilmiştir.

Bu çalışmada 2024 yılının ilk yarısında Çin'in BKBY projesi güzergâhında bulunan ülkelere sermaye hacmini % 9.2 artırarak 15.46 milyar dolara ulaştırdığı ve bu artışın gelecekte de devam edeceği öne sürülmüş ve son yıllarda Azerbaycan-Çin ilişkilerinin tüm

alanlarda artan bir dinamikle geliştiğine de vurgu yapılmıştır. Bu bağlamda Temmuz 2024'te Astana'da Azerbaycan-Çin arasında imzalanmış yeni Stratejik Ortaklık Bildirisi bu ilişkilerin daha ileri seviyeye taşınacağına kanıt olarak sunulmuştur. Öte yandan 2023 yılında Azerbaycan-Çin arasındaki ticaret cirosunun %43.5 artarak 3.1 milyar dolar rekor seviyeye ulaşması da bu ilişkilerin gelişmesinin somut göstergesi olarak değerlendirilmiştir. Böylece, yapılan çalışmada Azerbaycan-Çin ilişkilerinin BKBY bağlamında geliştirilmesiyle kazan-kazan (win-win) stratejisine dayalı karşılıklı kazanımların elde edileceği, bölge ve taraf devletlerin ekonomik, transit ve taşımacılık alanlarında da kalkınmalarına önemli imkânların sağlanacağı sonuç olarak vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çin, Azerbaycan, Bir Kuşak Bir Yol Projesi, Jeoekonomi

Çoklu Ticaret Koridorlarının Ekonomi Politikası ve Jeopolitik Riskler: Jeoekonomik Rekabette Türk Dış Politikası

Güler KALAY*

Küresel hegemonya mücadelesi yoğunlaştıkça, jeopolitik dinamikleri yeniden şekillendirmeyi planlayan iddialı projeler ortaya çıkıyor. Uluslararası ticaret dengelerini doğrudan etkileyecek olan bu projeler, jeoekonomik ve jeopolitik yönleriyle ülkelerin dış politikalarında yeni arayışları, yeni yönelimleri ve yoğun diplomatik trafiği zorunlu kılmaktadır. Bu projeler arasında Çin'in Kuşak ve Yol Girişimi Projesi ile Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Hindistan tarafından güçlendirilen Hindistan-Orta Doğu-Avrupa Ekonomik Koridoru (IMEC) Projesi öne çıkarken, Türkiye ve Irak'ın Kalkınma Yolu Projesi de Türkiye'ye ciddi stratejik kazanımlar elde etme fırsatı sunmaktadır. Yeni Soğuk Savaş'ın ve küresel güç rekabetinin yarattığı jeoekonomik konjonktürde, "koridor savaşlarının" sadece küresel ticaret açısından dezavantaj yaratmadığını, aynı zamanda bu projelerin jeopolitik konumu ve ölçeği nedeniyle küresel hegemonya rekabetinin bir parçası haline geldiğini görmekteyiz. Bu çalışmanın araştırma sorusu, Türkiye'nin jeoekonomik rekabet ortamında "ticaret diplomasisi" üzerinden yaratacağı ulusal ve uluslararası etki çerçevesinde şekillenmektedir. Ticaret diplomasisinin uluslararası ticarete ve

* Üsküdar Üniversitesi, guler.kalay@uskudar.edu.tr

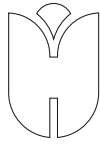
dolayısıyla uluslararası ilişkilere olumlu etkisi olduğu fikrimizi literatür taraması yoluyla ortaya koymayı amaçlıyoruz. Ticaret diplomasisi yoluyla uluslararası ticarete ortaya çıkan yeni rekabet alanları ve koridorlar, bölgesel iş birliğini desteklemek için kritik bir fayda sağlayabilir. Bu iş birliği bağlamında, Kuşak ve Yol Girişimi Projesi ve Orta Koridor'u kapsayan bölgesel bir iş birliği her iki projeyi de destekleyecek olurken, Kalkınma Yolu Projesi de enerji kaynaklarına erişim ile bu işbirliğini güçlendirebilir. Benzer şekilde Syunik Bölgesi'ndeki Zengezur Koridoru meselesine de büyük önem veren Türkiye, koridor savaşlarında "ticaret diplomasisi"ni önemli bir araç olarak kullanmaktadır. Orta Koridor ile Kalkınma Yolu'nun birleşerek güçlü bir Doğu-Batı ticaret yolu oluşturması söz konusu olabilir.

Böylece Çin-Pakistan Ekonomik Koridoru, Güney Kafkasya, Basra Körfezi ve Türkiye üzerinden Avrupa'ya daha hızlı ve daha az maliyetli bir şekilde ulaşabilirken; "Orta Koridor" ile Orta Asya'nın entegrasyonu, Türkiye'yi küresel ticaret yollarının kesiştiği bir merkez haline getirebilir.

Bu nitel araştırmada görüşme tekniği metodolojik olarak kullanılarak ampirik veriler elde edilecektir. İlgili bölgelerde görev yapmış ve ticari diplomasinin önemli aktörleri olan toplam 10 katılımcı, Türkiye'nin kamu çalışanları (ticaret müşavirleri ve ataşeleri) ve özel sektörden uluslararası ticaret alanında uzman kişiler (şirket yetkilileri) ile birebir derinlemesine görüşmeler sonucunda elde edilen metinler içerik analizine tabi tutulacaktır. Katılımcıların görüşlerinin analizi sonucunda elde edilecek veriler literatür taraması ile desteklenecektir. Söz konusu ampirik çalışmaların sonuçlarının, diplomasinin koridor savaşlarında iş birliğini artıran çatışma çözme gücü ve motivasyonu yarattığı hipotezimizi destekleyeceği düşünülmektedir. Ayrıca, ekonomik koridorlar ekseninde devam eden küresel rekabette Türkiye'nin güçlü ve zayıf yönleri, fırsatları ve tehditleri tespit

edilecek, bu kapsamda Türkiye'nin koridor savaşlarında ticari diplomasisi yürütülürken göz önünde bulundurulması gereken hususlar ve bazı öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ticaret Diplomasisi, Jeoekonomi, Koridor Savaşları, Kalkınma Yolu Projesi, Orta Koridor

Perspectives of Contractual-Legal Cooperation in Tourism Development in the Framework of the Organization of Turkic States

Surayyo USMANOVA*

Abstract. In the 21st century, the harmonization of tourism with the achievement of sustainable development goals in the world confirms the topicality of the legal regulation of the relations in this sphere. The first Universal “Framework Convention on Tourism Ethics” of the United Nations World Tourism Organization (UNWTO) from 2017 underlined: “to develop tourism to contribute to economic development, international understanding, peace, prosperity and universal respect for, and observance of human rights and freedoms for all without any kind of distinction”.

Moreover, it is considered that the tourism potential of the member states has a privileged place in the multidimensional and in-depth cooperation process created within the framework of OTS. According to the OTS, 8 Ministerial and 18 Working Group Meetings have been held since the establishment. With this regard, considerable focus should be paid to enhancing and developing the legal framework of institutional cooperation in the sphere of tourism.

* University of World Economy and Diplomacy, usmanovasurayyo22@gmail.com

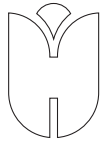
Important measures are being taken to ensure the participation of Uzbekistan in international and regional organizations, in particular OTS, the development of close contractual relations with foreign countries, and the improvement of national legislation in the sphere of tourism according to international norms.

The research paper analyses the contractual legal framework of tourism within the OTS. With this regard, the research aims to identify and analyze the history concerning the regulation of tourism services within this organization and elaborate the proposals for further development of legal and institutional cooperation in this sphere. Analyzing the main legal aspects of the OTS in tourism, the author focuses on the description of legal regulation, which is one of its regulatory spheres. It is known that the membership of the Republic of Uzbekistan in this organization creates the opportunity and responsibility for a comprehensive analysis of its membership in the future, which will play an important role in further integration of the country into the Turkic world. Therefore, the research paper emphasizes the formation and of development the process of legal regulation of tourism services within the OTS and the analysis of its specific aspects.

A legal assessment has been made of the cooperation of the Republic of Uzbekistan in terms of the development of the tourism industry with the Turkic world countries. Moreover, the United Nations World Tourism Organization's project, the Great Silk Road, plays an important role in the sustainable development of tourism in Central Asia and Uzbekistan. Therefore, inter-organizational cooperation between the OTS and the UNWTO will be analyzed for the sustainable development of tourism in the Central Asia region. The conclusions and proposals on strengthening the institutional and legal framework in the sphere of tourism have been developed.

Furthermore, this paper discusses facts promoting legal and practical issues for a multi-visa cooperation system in the OTS region.

Keywords: Cooperation, development, legal regulation, Organization of Turkic States (OTS), tourism, United Nations World Tourism Organization (UNWTO), Uzbekistan.

Türk Devletleri Teşkilatı Örneğinde Bölgeselcilik

Aytan ISAYEVA*

Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından Avrasya coğrafyasında bölgesel hareketlilik hız kazanmıştır. Bağımsızlığını kazanan devletler, çok sayıda çeşitli bölgesel işbirliği girişimlerine dahil olmuşlardır. Bu devletlerden dil, din, kültür, miras gibi ortak değerleri ve ortak kaderi paylaşan Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkmenistan ile Türkiye arasında bölgesel işbirliği açısından yeni fırsatlar doğmuştur. Bir sürü gelişmenin ardından bu devletlerden Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Türkiye 2009 yılında Türk Devletleri Teşkilatını kurabilmişlerdir. Daha sonra Özbekistan bu Teşkilata üye, Türkmenistan ise gözlemci üye olmuştur.

Yukarıdaki kısmı ihtiva eden bu çalışmanın odak noktası Türk Devletleri Teşkilatı'dır. Çalışmada, küresel siyasette bölgeselciliği Türk Devletleri Teşkilatı üzerinden okumak amaçlanmaktadır. Bu babda, ilk bölümde bölgeselcilik kavramı üzerinde durulmaktadır. İkinci bölümde bölgeselcilik, TDT özelinde analiz edilmektedir.

Çalışma, istikametinin daha çok bölgesel olduğu Türk Devletleri Teşkilatı'nın kurumsal olarak 15 yıllık süreçte önemli gelişmeler kaydettiğini bulgulamaktadır. Ayrıca istikrarın tehdit altında olduğu

* Selçuk Üniversitesi, ayten.isayeva00@gmail.com

bir dünyada üye devletlerin kazan-kazan şeklinde işbirliği girişimleri TDT'nin geleceği hakkında olumlu imaj uyandırmakla birlikte üye devletler açısından Doğu ve Batı arasındaki gerginlikten en iyi çıkış yolu olmaktadır. Bilakis dünya nizamının Batı'dan Doğu'ya doğru kaymakta olduğu bir süreçte Türk Devletleri Teşkilatı da bundan nasibini alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Bölgeselcilik, Dünya nizamı, Türkiye, Türk Devletleri Teşkilatı

Avrasya Birliği: Kuruluğu, Evrimi & Geleceği

Habibe ÖZDAL*

SSCB'nin dağılmasının ardından Avrasya bölgesinde entegrasyon projeleri, hem ekonomik ve siyasi bakımdan bölge ülkelerinin kolektif kalkınması açısından öne çıkmıştır. Avrasya'da bütünleşme hedefi önce ekonomik entegrasyon ile başlamış, siyasi entegrasyon ise bölge ülkelerinin farklılaşan tehdit algıları, öncelikleri ve bölgeye yönelik perspektiflerinden ötürü daha geç karđımıza çıkmıştır.

Siyasi entegrasyon hedefinin ortaya çıkması Rus dünyası söylemi ve Rus medeniyeti doktriniyle yakından ilişkili olmuştur. Özellikle 2000'li yıllardan itibaren Avrasya'da siyasi ve ekonomik entegrasyon, Rus dış politikasında sadece söylem olarak değil uygulamada da öne çıkmaya başlamıştır. Bu bildiride Avrasya'da bölgeselcilik yaklaşımının 1992'den bu yana geçirdiği evrim analiz edilecektir. Bir yandan ekonomik bütünleşme projelerinin karşı karşıya kaldığı jeopolitik güçlükler, diğer yandan bölgesel aktörlerin farklı siyasi öncelikleri ele alınacaktır.

Bu çalışmanın temel araştırma soruları Avrasya Birliği'nin kuruluşu, geçirdiği dönüşüm ve özellikle 2022 sonrasında karşı karşıya kalınan değişimlerle birlikte Birliğin olası geleceğidir. Çalışmada,

* Okan Üniversitesi, habibe.ozdal@okan.edu.tr

nitel araştırma yöntemi kullanılacaktır. Uluslararası hakemli dergilerde yayınlanmış makaleler, kitap bölümleri, ulusal ve uluslararası kuruluşlar tarafından yayınlanan raporlar ve resmi dökümanların incelenmesi ile elde edilen veriler kullanılacaktır.

Bildiri ile literatürde bugüne dek yer alan tartışmalara değinilmesine ek olarak özellikle son dönemde vuku bulan gelişmelerin eklenmesi ile yeni ve özgün bir bakış açısı sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Ekonomik Entegrasyon, Siyasi Entegrasyon, Bütünleşme, Rusya

Why do Central Asian States Fail to Achieve Regional Integration?

Osman MİCAN*

In the international relations literature, regional studies have started to emerge in order to take a closer look at regional policies, especially after the independence of many countries after the Second World War. One of the most important topics of analysis in these studies has been regional organizations. These organizations, which have the capacity to provide many useful outputs such as security, politics and socio-economics within the region, play an important role in ensuring peace and stability. As in other parts of the world, regional organization initiatives have been undertaken by the Central Asian states that declared their independence with the collapse of the Soviet Union in 1991. The post-Soviet era in Central Asia witnessed a surge in regional integration initiatives, yet these endeavors have consistently fallen short of their intended goals. This paper investigates the underlying reasons for this phenomenon, arguing that the legacy of Russian colonialism, dating back to the Tsarist era, remains a significant obstacle to regional cooperation. While existing literature often attributes this lack of integration to factors such as economic complementarity, regime types, nation-building, external interference, and competition for regional leadership, this analysis

* IHH Central Asia, osmanmcn.imu@gmail.com

introduces a novel perspective: the enduring impact of colonialism. While all of these explanations are valuable, they ignore an important historical fact which is the Tsarist and Soviet colonial policy of nearly 150 years. In this context, this study will answer the reason for the failure of the regional organizations of the Central Asian countries as colonialism. By examining the region's historical trajectory through a decolonial lens, we can uncover the deep-seated challenges that continue to hinder regional unity. The paper begins by defining colonialism as a form of domination involving control over territory and/or actions. It then explores how Russia's expansion into Central Asia, while often characterized as imperialism, meets the criteria of colonialism. The enduring legacies of this colonial period have manifested in several key areas:

- **Inherited Security Problems:** The colonial imposition of administrative and political structures has led to long-standing border disputes, ethnic tensions, and water scarcity. These issues, exacerbated by energy problems, have strained relations between Central Asian states and hindered regional cooperation.

- **Remaking Economic Structure:** Colonial economies, designed to benefit the colonizer, create a fundamental mismatch with the needs of national development. Central Asia's transition from a Soviet command economy to a market-based system has been particularly challenging, hindering economic growth and cooperation.

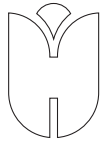
- **Authoritarian Regimes as Legacy of Colonialism:** The Soviet legacy has fostered authoritarian tendencies among Central Asian leaders. Soviet demarcation policies and patronage networks continue to influence resource allocation and shape the region's political landscape.

- **Process of Nation Building:** Colonialism often constructs negative images of colonized populations, hindering the development of a shared national identity. Central Asian states have faced challenges in forging their own identities, further complicating regional integration efforts.

- **State Crisis and Weak States:** The legacy of colonialism has contributed to the emergence of weak states in Central Asia. These states, characterized by limited capacity, authoritarianism, and a focus on self-preservation, often engage in regional rivalries and prioritize external relationships over regional cooperation.

In conclusion, this paper argues that the persistent shadows of colonialism continue to cast a long shadow over Central Asia. The region's historical experiences, shaped by Russian domination, have created deep-seated challenges that hinder regional integration. To overcome these obstacles and foster a more united and prosperous region, Central Asian states must confront the legacies of colonialism and adopt a more cooperative approach. By understanding the historical roots of their current challenges, these states can develop effective strategies for building a more integrated and stable future.

Key Words: Regionalism, Regional Order, Regional Integration, Regional Organization, Colonialism, Central Asia

Energy Diplomacy in the Caspian Region: A New Era of Cooperation?

Eldaniz GUSSEINOV*

The Caspian region is undergoing significant geopolitical and economic transformations, driven by a renewed focus on energy diplomacy and the strategic interests of key regional actors. This paper explores the evolving landscape of energy diplomacy in the Caspian region, with a particular emphasis on the recent initiatives surrounding major pipeline projects and their implications for regional cooperation and stability.

Research Question:

How is energy diplomacy facilitating new cooperative initiatives in the Caspian region, and what are the potential impacts on regional stability, economic growth, and global energy markets?

Keywords:

Energy Diplomacy, Caspian Region, Pipeline Projects, Regional Cooperation, Energy Security

* Haydar Aliyev Center for Eurasian Studies, Ibn Haldun University, eldaniz.gusseinov@gmail.com

Conceptual Framework:

The conceptual framework of this research is grounded in the interdependency theory of international relations, which posits that states and actors are interconnected through various economic, environmental, and strategic linkages that influence their behavior and policy decisions. According to this theory, the mutual dependence on energy resources and infrastructure fosters cooperation and reduces the likelihood of conflict. Energy diplomacy, therefore, becomes a vital tool for managing interdependencies, ensuring energy security, and promoting regional stability.

Key Developments and Initiatives:

In late June 2024, Iran and Russia announced their intention to collaborate on a North-South gas pipeline across the Caspian Sea, aimed at integrating their gas transportation networks. This project, with a planned capacity of up to 300 million cubic meters per day, exemplifies how energy diplomacy can facilitate large-scale infrastructure agreements. Iran's Oil Minister, Javad Owji, emphasized the pipeline's potential to ensure a sustainable domestic gas supply and increase export capacity, despite Iran's financial and infrastructural challenges in boosting natural gas production.

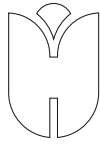
Turkey and Turkmenistan have also shown interest in new pipelines across the Caspian Sea, proposing to trade 300 billion cubic meters of gas over 20 years. This initiative highlights the strategic importance of energy routes in the region and underscores the role of energy diplomacy in securing agreements that benefit multiple stakeholders. The coordinated efforts among Caspian states to leverage their geographical and resource advantages illustrate the potential for mutual economic benefit and enhanced regional energy security.

Kazakhstan is also emerging as a key player in this evolving energy landscape. With plans to increase its natural gas production from 59.1 billion cubic meters in 2023 to 91 billion cubic meters by 2030, Kazakhstan is likely to seek integration with regional energy infrastructure, particularly leveraging Turkmenistan's capabilities. This strategic move aligns with Kazakhstan's broader goals of enhancing its energy export potential and solidifying its position within the regional energy market.

Furthermore, the proposed undersea energy cable project involving Kazakhstan, Azerbaijan, and Uzbekistan exemplifies the region's ambitions for energy integration. This project aims to lay high-voltage cables at the bottom of the Caspian Sea, facilitating the export of renewable energy to European markets. Despite its promise of significant economic and environmental benefits, the project faces geopolitical risks, financial viability challenges, and technical hurdles.

Conclusion:

This paper will delve into the key diplomatic actors and their strategies, the impact of energy diplomacy on regional relations, and the prospects for energy diplomacy in the Caspian region. By analyzing these developments through the lens of interdependency theory, author aims to provide a comprehensive understanding of how mutual dependence on energy resources and infrastructure fosters cooperation, reduces conflict potential, and promotes regional stability. This exploration will contribute to the broader discourse on international relations and energy policy, offering insights into the interplay between energy resources and geopolitical strategies in a critical and strategically important region of the world.

Organization of Turkic States: History and Political Significance

Mukhlisa SAFAROVA*

The Organization of Turkic States (OTS), a multilateral organization consisting of states with a common Turkic heritage, is the subject of research in this article about its origin, development and strategic importance. Established in 2009, the OTS program aims to promote political, financial and social cooperation among its participants, which include Turkey, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan and Uzbekistan. The paper examines the verifiable conditions of Turkic solidarity, analyzes the motives that prompted the creation of the association, and its role in improving the reliability of provinces and financial coordination. Based on a subjective analysis of conciliatory exchanges, agreements and financial information, the document highlights key achievements and difficulties from the point of view of OTS. The data obtained indicate that, although the association has effectively strengthened social ties and worked with territorial discourse, it continues to struggle with international tensions and monetary differences between its member States. The document argues that the ultimate fate of OTS depends on its ability to combine public interests with common goals, especially despite external tensions from major international powers.

* University of World Economy and Diplomacy, safarovamuxlisa89@gmail.com

Keywords: Organization of Turkic States (OTS), Turkic Solidarity, Regional Cooperation, Economic and Political Integration, Geopolitical Challenges

Priority Areas of Cooperation of the Organization of Turkic States and Prospects for Multilateral Cooperation

Umid ERGASHEV*

The Organization of Turkic States (OTS), comprising Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkey, Uzbekistan, and observer states, has become an important platform for fostering cooperation among Turkic-speaking nations. These countries strive for comprehensive and balanced economic growth, social and cultural development in the region in order to raise the standard and improve the living conditions of people, interact in the fields of science and technology, education, health care, culture, youth, sports and tourism, encourage cooperation between the media in promoting and popularizing the great cultural and historical heritage of the Turkic peoples. This article examines priority areas of cooperation within the OTS, including economic, political, and cultural, as well as prospects for the development of multilateral relations.

One of the key priority areas for the OTS is economic cooperation. The member states are strategically located along critical trade routes connecting Europe and Asia. It is well known that the Turkic states, together commanding a huge territory, possess a wealth of

* University of World Economy and Diplomacy, umid.ergashevdd@gmail.com

natural resources including a large stock of uranium, oil and gas. The article highlights the potential of the OTS to enhance regional trade and connectivity through the development of infrastructure projects like the Trans-Caspian International Transport Route.

Political cooperation and security collaboration are also identified as priority areas within the OTS framework. The organization provides a platform for member states to align their foreign policies, address regional conflicts, and jointly tackle transnational threats such as terrorism, extremism, and organized crime. The article argues that the OTS can play a crucial role in enhancing regional security and stability by fostering a coordinated approach to these challenges.

Cultural cooperation, rooted in the shared Turkic heritage, is another significant area of focus. The promotion of Turkic languages, traditions, and cultural values through joint initiatives is essential for strengthening the sense of unity among member states. The article discusses the potential for establishing Turkic cultural centers, educational exchanges, and scholarship programs to foster greater cultural understanding and collaboration.

The article also examines the prospects for expanding the OTS's multilateral cooperation beyond the Turkic world. By engaging with other regional and international organizations, the OTS can enhance its global presence and influence. Strategic partnerships with key global players such as the European Union, China, and Middle Eastern countries.

Keywords: Organization of Turkic States (OTS), Economic Cooperation, Regional Security, Cultural Integration, Multilateral Relations

The Role of Tika in the Connectivity Between the Turkish Republics

Mesude USLU*

The Turkic Republics (Turkey, Kazakhstan, Uzbekistan, Turkmenistan, Kyrgyzstan, and Azerbaijan) represent a unique cultural and historical heritage derived from shared Turkic roots. These nations have distinct languages, traditions, and political systems. This work explores key themes such as connectivism and the impact of the Turkish Cooperation and Coordination Agency (TIKA) in enhancing cooperation among these republics. As these nations navigate the global landscape, their ability to foster unity and collaboration will play a critical role in shaping their future.

The Turkic Republics emerged in the aftermath of the Soviet Union's dissolution in the early 1990s. At that time, these countries sought to establish their sovereignty, cultural identity, and historical narratives. The historical backdrop is deeply rooted in the nomadic Turkic tribes that traversed the steppes of Central Asia for centuries. This nomadic lifestyle forged strong community bonds and influenced social structures promoting connectivism. The transition from Soviet rule to independence forced these nations to re-evaluate their past and forge new paths, emphasizing their Turkic heritage and cultural languages that bind them together.

* Yusuf Balasagun Üniversitesi, uslumesude@gmail.com

Historically, connectivism has been vital in fostering community solidarity and cooperation, particularly in rural areas. Traditional practices, such as communal farming or shared labor in herding, reflect the value placed on connective effort. This cultural inclination also influences political ideologies, emphasizing state-led initiatives and connective well-being over individual pursuits. Contemporary movements are reviving these principles, aiming to balance modernity with heritage, ultimately driving social cohesion within these nations.

Strengthening cultural and economic ties among Turkic Republics is essential for common progress. Collaborative efforts such as trade agreements, cultural festivals, and educational exchanges promote a shared identity. Through these initiatives, countries can celebrate their common heritage, explore economic opportunities, and invest in shared development. The mutual understanding fostered through cultural engagements enhances diplomatic relations, making them more robust and resilient against external influences. Networks formed through these interactions create platforms for future collaboration, ultimately driving progress and prosperity across the region.

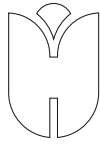
The Turkish Cooperation and Coordination Agency (TIKA) has emerged as a crucial player in fostering collaboration among Turkic Republics. Established in 1992, TIKA aims to strengthen partnerships through developmental projects that enhance economic, cultural, and political ties. The organization's initiatives range from infrastructure development to educational exchanges, effectively contributing to regional stability. By investing in shared interests and promoting mutual growth, TIKA plays a vital role in reinforcing the common ethos and enhancing cooperation across various sectors among Turkic nations.

TIKA has been instrumental in executing various development projects across Turkic Republics. These projects encompass a wide range of sectors including education, agriculture, health, and infrastructure. For instance, vocational training programs help enhance skills and employment opportunities, while agricultural development initiatives promote sustainable practices. Additionally, TIKAs cultural projects, such as restoration of historical sites, preserve the rich heritage of Turkic nations. Through these initiatives, TIKAs not only offers immediate assistance but also empowers local communities, reinforcing their ability to thrive connectively in the long term.

The legacy of individualism from more recent historical contexts can create friction in traditional frameworks. Issues such as political fragmentation, economic inequality, and external pressures may hinder the connective progress of these nations. However, there are opportunities to redefine connectivism, integrating modern values while preserving cultural heritage. Emphasizing shared goals, sustainable development, and community engagement can revitalize the common spirit, promoting unity and collaboration despite adversities.

The Turkic Republics navigate a unique intersection of history, culture, and modern challenges. Connectivism, bolstered by initiatives like TIKAs, holds significant potential for fostering collaboration and shared prosperity among these nations. Moving forward, it is essential to address obstacles while capitalizing on opportunities for cultural and economic integration. By harnessing their shared heritage, the Turkic Republics can forge a resilient community that values both individual contributions and connective goals, ultimately shaping a cohesive and prosperous future.

Keywords: Turkic world, connectivity, TIKAs, cultural projects, fostering collaboration

Post-Sovyet Orta Asya'da Bölgeselleşme: Türk Devletleri Teşkilatı Bir Alternatif mi?

Ali Emre SUCU*

Sovyetler Birliği'nin dağılması şüphesiz, 20. yüzyılda dünya siyasetinde meydana gelen son büyük kırılmadır; bu, aynı zamanda yeni yüzyılın dinamiklerini belirleyen nedenlerin başında gelmektedir. O dönemde bu dağılmadan farklı alanlarda ve farklı derecelerde de olsa etkilenmeyen hiç bir devlet yok gibidir. Ancak en büyük etkinin, SSCB'nin idare sistemi içinde birlik cumhuriyetleri olarak tanımlanan devletler üzerinde görüldüğü söylenmelidir. Çünkü Rusya'nın da dahil olduğu bu on beş cumhuriyet bağımsızlıklarını ilan etmiş ve her birinin tarihinde yeni bir dönem böylece başlamıştır. Bu dönem aynı zamanda dünya siyasetinde yeni bir bölgenin ortaya çıkması anlamına gelmektedir. Bu bölge 'post-Sovyet coğrafya'dır. İngilizce olarak yaygın kullanımı üzerinden 'Sovyetler Birliği sonrası' alanı ifade eden bu pratik tanımlama, söz konusu ülkelerin yer aldığı coğrafya için yapılan bölgesel belirlemelerin ilk adımını oluşturmaktaydı. Daha sonra ve daha çok Batı merkezci dünya siyaseti anlayışının bir tezahürü olarak ifade edilebilecek olan yeni bölgeler, bazen pratik nedenlerle bazen de tarihsel gelişme ve süreçlere yapılan atıflar üzerinden ortaya çıkmaya başlamıştır. Tahmin edileceği gibi böyle bir yöntem her zaman sorun çözücü bir rol oynamamakta, çoğu zaman sorunların kaynağını oluşturmakta ve bu sorunların çözümsüzlüğünü sürekli kılmaktadır.

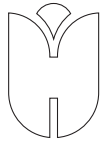
* Ankara Üniversitesi, aliemresc@windowslive.com

Orta Asya, bu bölgelerden bir tanesidir. SSCB'nin dağılmasından sonra bağımsızlığını ilan eden beş birlik cumhuriyetinin bulunduğu 'post-Sovyet' alanın tanımlaması için yaygın olarak kullanılmaktadır (bunun Türkçe'de 'Orta Asya', İngilizce ve Rusça literatürde ise Türkçe'ye 'Merkez Asya' olarak çevirebileceğimiz şekilde kullanıldığını belirtmek gerekir). Böyle bir belirlemenin nedenlerini pratik olarak tarihsel süreç içinde bulmak mümkündür. Nitekim, Rus İmparatorluğu'nun bu bölgede ilerleyerek sınırlarını genişletmesi, ardından burada imparatorluk idaresinin tesisi, daha sonra SSCB döneminde bu idarenin farklı bir biçimde sürekliliğinin sağlanması gibi etkenler üzerinden bölge devletlerinin bugünü deyim yerindeyse 'yaratılmıştır'. Bu yaratma süreci aynı zamanda, günümüzde bu bölgede yer alan bölgeselleşme tartışmalarının, 'Orta Asya' olma zorunluluğunun ve bölgede yer alan diğer sorunların nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Bu aşamada bu bölgelerin ele alınması için kullanılacak olan en uygun tanımın 'post-Sovyet Orta Asya' olduğu kabul edilebilir. Böyle bir yaklaşım bölgenin son 300 yılına dair tarihsel süreçlerle uyumludur ve söz konusu tartışmaya ve bölgesel problemlere yaklaşımlar hakkında daha gerçekçi bir tutuma davet etmektedir.

Türkiye, bu bölgede yer alan halklarla tarihsel bağlara ve ortak kültürel değerlere sahiptir. Bu durum, Türkiye'nin bölge politikasının gelişimi için gerekli nedenleri oluşturmaktadır. Türkiye'nin politikasında bu bölge tanımlanırken her ne kadar 'Orta Asya' adı kullanılıyor olsa da yakın dönemde, adımları 1990'lı yıllardan atılan ancak kurumsal gelişimini 2010'lu yıllarda tamamlayan Türk Devletleri Teşkilatı'nın (TDT) kurulması yeni bir dönemin başlangıcına işaret etmektedir. TDT'nin kuruluşunu Türkiye'nin bölge ülkeleri ile olan ilişkilerinde çok önemli bir adım olarak görmek gerekir. Her şeyden önce bölgede Rusya ve Çin gibi devletlerden bağımsız olarak böyle bir organizasyonun hayata geçmesi, yukarıda belirlenen bölgesel gerçekliğe uygun ve 'Türk Dünyası'nın geleceğine yönelik bölgeselleşme

sorunlarına alternatif sunma gücüne sahip olma amacı taşımak demektir. Bu çerçevede en önemli soru şudur: TDT, Türkiye'nin bölge politikasında yeni bir dönemin ifadesi olarak, Güney Kafkasya olarak adlandırılan bölgeden Azerbaycan'ın da içinde yer aldığı bir 'Türk Dünyası' yaklaşımı çerçevesinde, post-Sovyet Orta Asya'nın bölgeselleşme sorununa önemli bir alternatif sunabilir mi? Bu bağlamda TDT, Türkiye'nin bölgeye sunduğu önemli bir entegrasyon seçeneği olarak, sözü edilen bölgeselleşme sorunu ve bununla bağlantılı olarak bölgede yer alan diğer sorunlarının çözümünde alternatifler sunma niteliğine sahiptir. Ancak organizasyonun bu alternatif sunma niteliği, öncelikle Türkiye'nin bölge politikasındaki sürekliliğe daha sonra bölge devletlerinin yalnızca Türkiye ile değil, Rusya, Çin ve ABD gibi bölge dışı büyük güçlerle olan ilişkilerindeki gelişmelere ve son olarak da yine bu devletlerin iç politikalarındaki istikrarlı ulusal kimlik inşasına bağlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Post-Sovyet Orta Asya, Türk Devletleri Teşkilatı (TDT), Bölgeselleşme Sorunları, Türkiye'nin Bölge Politikası, Türk Dünyası Entegrasyonu

Avrasya’da Değişen Düzen ve Bölgelerötesilik: Temel Dinamikler ve Politikalar Paneli

Uluslararası sistemin birkaç farklı düzenden (veya İngiliz Okulu terminolojisiyle ‘uluslararası toplumdan’) oluşan bir yapıya evrilmesiyle önem kazanan çok düzenli dünya sistemi yaklaşımından yola çıkarak Avrasya’yı ele aldığımızda, kıtada şekillenen düzenin bölgeler ötesi mahiyete sahip olduğunu görebilmekteyiz. Bunun en bariz örneği, kıta ülkelerinin iki taraflı ilişkilerden ziyade BRICS, İpek Yolu Ekonomik Kuşağı ve Deniz İpek Yolu, Avrasya Ekonomik Birliği, Büyük Avrasya Ortaklığı, ŞİÖ gibi çok taraflı kuruluşlar ve projeler çerçevesinde iş birliği ve entegrasyon yoluna gitme ve bu çerçevede güç projeksiyonu geliştirme eğiliminde olmalarıdır. Bu gözlemden yola çıkarak bu panel, ‘bölgelerötesiliğin’ dönüştürücü gücünü ve oluşmakta olan mega-bölgesel projelerde Avrasya’nın yerini ve rolünü tartışmayı amaçlamaktadır. Bu tartışmanın temel sorunsalı, bölgeler ötesi ve mega-bölgesel projelerin geliştirilmesinin temelindeki itici etkenin neler olduğu ve geniş Avrasya kıtasındaki ülkeler ve halklar üzerinde ne tür etkiler doğuracağıdır. Tartışmanın odak noktası, bu tür sistemsel dinamiklerin toplumsal-ekonomik, siyasi-askeri, kimlikel ve jeopolitik yansımalarının neler olduğunu tespit etmektir.

Bu çerçevede, Avrasya’da sınırların geçirgenliği konusunu ele alan ilk bildiri, kıtasal göç hareketlerinin ulusötesi güvenlik kaygılarına neden olduğunu ileri sürmekte ve bu tespiti toplumsal-ekonomik ve siyasi boyutlarıyla tartışmaktadır. Avrasya’da jeopolitik rekabet

alanı olarak Güney Kafkasya bölgesinin özellikle İkinci Karabağ Savaşı sonrası yeniden gündeme gelmesini vurgulayan ikinci bildiri, Azerbaycan-Ermenistan ve Gürcistan örnekleri üzerinde durarak değişmekte olan kıtasal ilişkiler ağında bölgenin yenilenen önemi ne değişmektedir. Üçüncü bildiri, dış politika doktrininde kendini “medeniyet olarak devlet” şeklinde tanımlayan Rusya'nın Batı merkezli bölgeler ötesi mega-projelere entegre olma konusundaki stratejik başarısızlığına odaklanmakta ve Rusya'nın “medeniyetsel özgünlük vurgusu yapan” düzen arayışının bu başarısızlığı telafi etme çabası olduğunu ileri sürmektedir. Dördüncü bildiri, “sıcak ekonomi – soğuk politika stratejisi” çerçevesinde tarihi Türkistan bölgesinin yenilenen bölgeler ötesi ilişkilerdeki konumunu tartışmakta ve bölge ülkelerinin Rusya, Türkiye, Çin, AB ve ABD gibi başlıca kıtasal ve kıta ötesi güçler ile ilişkilerine politik ekonomi prizmasından bakarak değişmektedir.

Avrasya’da Sınırların Geçirgenliği: Ulusötesicilik, Göç ve Güvenlik

Çağla Gül YESEVİ*

Bu çalışmada Avrasya’da göç ve güvenlik üzerinde durulacaktır. Meselenin insani boyutu yanında güvenlik boyutu da ele alınacaktır. Orta Asya bölgesi incelenirken bölge ülkelerinin taşıdıkları benzer özellikler üzerinde durulmuştur. Benzerlikler, Sovyet mirası, uluslararası yalıtlanmışlık, otoriter siyasal sistemler, geçiş sürecinde bulunma, güvenlik sorunları ve tehditleri olarak sayılabilir. Bahsi geçen yalıtlanmışlık hem İslam dünyasından hem de kapitalist dünyadan tecridi anlatmaktadır. Rejim güvenliği çok önemlidir. Bu bağlamda gündeme gelen konusu ise seküler rejimlere sahip bölge ülkeleri açısından “Radikal İslam tehdidi” olmuştur. Günümüzde Orta Asya’daki Cumhuriyetlerini sadece Sovyet mirası ile açıklamak ve “Geçiş dönemi liberal olmayan demokrasiler” olarak adlandırmak yeterli değildir. Sistemsel bir yaklaşımın eksikleri olduğu açıktır. Orta Asya topyekûn bir bölgesel anlayış ya da “Büyük Oyun, Yeni Büyük Oyun, Satranç Tahtası” ile açıklanamayacak ilişkiler ağıının bir ürünüdür. Bölgede ülkelerin farklı diplomatik dilleri, çok taraflı ilişkileri yanında birbirine benzemeyen duyarlılıkları ve hassasiyetleri bulunmaktadır. Bölgenin sosyo ekonomik yapısı ve bölgeselleşmenin getirdiği göç meselesi, ulusötesi bir konudur ve Orta Asya’yı anlamak açısından önemlidir.

* İstanbul Kültür Üniversitesi, c.yesevi@iku.edu.tr

Uluslararası İlişkiler disiplininde bölgenin tanımlanmasında ve sınırlandırılmasında yaşanan güçlük, Orta Asya açısından da geçerlidir. Göçle ilgili teorilerden biri İlişkiler Ağı teorisidir. İlişkiler Ağı Teorisi göçü başlatan değişkenlerden ziyade, devam etmesini etkileyen diğer değişkenleri analize katmaktadır. Göçmenler arasındaki ilişkiler ağı; göçmenlerin yeni yerleştikleri ülkelerde, eski göçmenler, yeni göçmenler ve göçmen olmayan kişiler arasında kurdukları ortak köken, soy ve dostluğa dayanan bağlantılar sayesinde oluşmaktadır. Bu kapsamda Orta Asya'dan işçi göçünün sosyo-ekonomik etkileri, kimlik-ideoloji bağlantısı ve özellikle bu konunun terörle ilişkisi üzerinde durulacaktır. Kazakistan ve Kırgızistan, Avrasya Ekonomik Birliği üyesidir ve bu ülkelerden Rusya'ya giden işçilerin hakları bölgesel örgütün sağladığı belli kurallara tabidir; ancak örgüt üyesi olmayan Özbekistan ve Tacikistan'dan gelen işçilerin bu şekilde bir koruma altında olmadıkları görülmektedir. Göç alan ve göç veren bölge ülkeleri arasındaki sosyo ekonomik farklılaşmalar yanında, inanç-ideoloji-kimlik eksenindeki uyumsuzluklar ve yabancı düşmanlığının sonuçlarından biri de göçmenlerin illegal örgütlenmelere girmesidir. DEAŞ terör örgütünün, Irak ve Suriye'de aldığı yenilgi, örgütün tamamen ortadan kalktığı anlamına gelmemektedir. Örgütün, Horasan bölgesine yani Orta Asya ve Afganistan'a yöneldiği görülmüştür. 22 Mart 2024'te Rusya'nın başkenti Moskova'daki Crocus belediye binasında gerçekleştirilen terör saldırısı, Orta Asya'dan militan devşirildiğini ve bunun bölgenin dinamiklerini etkileyecek sonuçları olacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, göç, güvenlik, ulusötesicilik

Avrasya’da Yeni Bir Jeopolitik Rekabet Alanı Olarak Güney Kafkasya Bölgesi: Azerbaycan-Ermenistan, Gürcistan Örneği

Yıldız DEVECİ BOZKUŞ*

Bu çalışmada, Güney Kafkasya’nın tarihten günümüze jeopolitik önemi incelenecektir. Öncelikle bölgenin etnik, kültürel ve coğrafi yapısının önemi üzerinde durulacaktır. Ardından, Sovyetler Birliği’nin (SSCB) dağılmasının ardından bağımsız devletler olarak ortaya çıkan Azerbaycan, Ermenistan ve Gürcistan’ın Rusya ve Batı dünyası ile ilişkileri ele alınacaktır. Bu bağlamda, SSCB’nin dağılmasından sonra Batı dünyasının TACIS, TRACECA ve INOGATE programları aracılığıyla Güney Kafkasya’ya yönelik izlediği politikalar değerlendirilecektir. Aynı zamanda, Batı’nın Güney Kafkasya’daki politikalarının Rusya tarafından nasıl karşılandığı NATO ve AB nezdinde incelenecektir. Ukrayna savaşıyla birlikte, Batı’nın Rusya’ya yönelik izlediği politikalarda yeni bir dönemin başladığına ve Güney Kafkasya’nın yeni bir mücadele alanı haline getirilmeye çalışıldığına da yer verilecektir. Bu açıdan, ABD ve Avrupa Birliği ülkelerinin Ermenistan, Azerbaycan ve Gürcistan üzerinden izledikleri politikalar jeopolitik açıdan değerlendirilecektir. Karabağ Zaferi’nin, Azerbaycan-Ermenistan ilişkilerinin yanı sıra Doğu ile Batı dünyası arasında yeni bir konjonktür oluşturduğuna da işaret edilecektir.

* Ankara Üniversitesi, ydbozkus@ankara.edu.tr

Karabağ Zaferi'nin bir yandan Türkiye-Ermenistan ve Azerbaycan-Ermenistan ilişkilerinde normalleşme sürecini başlatırken, diğer yandan bölgede rekabeti tetiklediğine de dikkat çekilecektir. Çalışmada ayrıca otuz yıllık işgalin ardından Karabağ Zaferi ile birlikte Güney Kafkasya'da normalleşme konusunda yeni bir dönemin başladığı, ancak bu kez Doğu ile Batı dünyası arasında Güney Kafkasya üzerinden bir rekabetin yaşandığı da vurgulanacaktır. Bu süreçte Ermenistan'ın Batı'ya yönelmesinin Rusya açısından önemi ve bu politikanın Türkiye-Ermenistan ilişkileri üzerindeki etkileri de ele alınacaktır. Ayrıca, Gürcistan'da yürürlüğe girmesi beklenen "yabancı etki ajanı" yasası ise iktidar ve muhalefet açısından değerlendirilecektir. Gürcistan'da AB ve NATO'ya üyelik taraftarları ile Rusya yanlılarını karşı karşıya getiren bu tasarının, jeopolitik rekabetin bir yansıması olduğuna da işaret edilecektir. Son dönemlerde Güney Kafkasya'daki fay hatlarının hareketlenmesinde küresel ve bölgesel gelişmeler önemli bir payı olduğuna vurgu yapılacaktır. Tüm bu gelişmeler ışığında, Güney Kafkasya'da küresel güçlerin tarihi rekabetine değinilerek, son dönemlerde yaşanan gelişmelerin Karabağ ve Zengezur Koridoru ile ilgili ortaya çıkan yeni konjonktürlerle bağlantılı olduğu belirtilecektir. Böylece, tarihin her döneminde olduğu gibi, Güney Kafkasya'nın günümüzde de stratejik bir öneme sahip olduğu ve küresel gelişmelerin temelinde bu bölgeye yönelik jeopolitik rekabetin önemli bir yeri olduğu değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Güney Kafkasya, Azerbaycan, Ermenistan, Türkiye, ABD, Avrupa Birliği, Rusya

Rus Dış Politikasında “Medeniyet Olarak Devlet” Konsepti: Yenilenen Avrasya Düzeninde Kendini Yeniden Konumlandırma mı?

Kamala VALİYEVA*

Bu bildiri Rusya'nın değişen uluslararası düzene tepkisinin kavramsal ilkelerini, “Doğuya Yönelme” (Povorot na Vostok) ve “Dünya Çoğunluğu” (Mirovoye Bolşinstvo) ile yaklaşma olarak nitelendirilen iki dış politika ekseninden yola çıkarak incelemektedir. Rusya'nın anlayışına göre “Dünya Çoğunluğu”, Batı'nın evrenselci hegemonyasını reddeden medeniyet ve kültür topluluklarından oluşan bir yapıdır. Bu kendini yeniden konumlandırma stratejisi/aracı, Batı merkezli “liberal enternasyonalizm” modeline söylemsel bir alternatif olarak “egemen enternasyonalizm” fikri temelinde inşa edilmeye çalışılmaktadır. Rusya'nın değişen dünya düzenine yaklaşımı ile Batılı yaklaşım arasındaki derinleşen kavramsal uyumsuzluk, ABD önderliğindeki liberal uluslararası düzenin kendi başına evrensel bir düzen ile aynı anlama gelmediği ve uluslararası ilişkilerin mevcut kurumsal mimarisinin Atlantik güç sistemi tarafından araçsallaştırılmasının kabul edilemez olduğu iddiası nedeniyle daha bariz bir şekilde kendini göstermektedir. Bu nedenle, Rusya'nın alternatif düzen anlayışının temel taşı, kurumsal olarak BRICS, ŞİÖ ve Büyük Avrasya Ortaklığı

* İstanbul Ticaret Üniversitesi, kvaliyeva@ticaret.edu.tr

gibi anti-hegemonik ittifaklardan beslenen, normatif olarak medeniyetsel özgünlük vurgusu yapan ve devlet toplulukları arasındaki diyalogu önemseyen çok merkezli, çok-düzenli ve adil bir dünya tasavvurudur. Bu yaklaşım, dış politika söyleminde “geleneksel devlet egemenliği” kavramı yerine “medeniyet egemenliği” kavramını önceliklendirerek, Rusya'nın büyük güç statüsünü yeniden tesis etme arzusunun meşrulaştırılması için yeni bir kaynak sağlamaktadır. Bildiri, Rusya'nın alternatif bir uluslararası ilişkiler modeli arayışı içindeki mevcut dış politika dinamiklerinin “Dünya Çoğunluğu” eksenine doğru kaymasının, Moskova'nın ikili stratejik başarısızlığını telafi etmeye yönelik karmaşık bir girişim olduğunu ileri sürmektedir: (1) geleneksel nüfuz alanında (yani post-Sovyet Avrasya'da) meşru bir bölgesel lider olma konusundaki başarısızlığı ve (2) yerleşik büyük güç sistemi içinde dünya meselelerinin müzakeresinde ve çözümünde meşru (diğer büyük güçler tarafından kabul edilen) bir eşit ortak olma hususundaki başarısızlığı. Bölgesel ve küresel düzlemde etkin güç olamayan Rusya, dış politika kimliğini 1990'ların başında Vadim Tsymbursky tarafından ortaya atılan ve günümüzde yeniden gündeme gelen medeniyetsel yaklaşım temelinde yeniden düşünmektedir. Nitekim, yeni Dış Politikası Konseptinde Rusya, “medeniyet olarak devlet” şeklinde tanımlanmaktadır. Bu, dış politika yapımına ilişkin önceki yaklaşımların reddi ve Rusya'nın (Batılı) uygar dünyaya ve Batı'nın büyük projelerine entegre olmak yerine Doğu'da ve “Dünya Çoğunluğu” olarak adlandırdığı yapı içinde kendini etkin kılma arzusunun tezahürüdür. Bildiri, Rusya'nın bahsi geçen stratejik başarısızlığını ve bunu telafi etmenin yolları bağlamındaki kuramsal ve kurumsal dinamikleri dış politika analizi merceğinden ve içerik analizi yöntemi ile inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Rusya, medeniyet olarak devlet, Doğu yönelimi, mega-projeler, kıtasal düzen

Sıcak Ekonomi-Soğuk Politika Stratejisi Çerçevesinde Türkistan Devletleri Yeni Dünya Düzeninde Nerede Konuşlanacak?

Medihanur ARGALI*

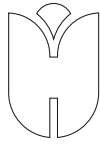
Son zamanlarda Türkistan'daki ikili ve çok taraflı ilişkiler sisteminde önemli değişiklikler yaşanmıştır. Söz konusu değişiklik hem beş devlet içindeki süreçlerden hem bu devletlerin yakın çevresinde bulunan aktörlerin (Rusya, Çin, İran, Afganistan, Türkiye) faaliyetlerinden hem de dış aktörlerin (ABD, AB, Hindistan, Japonya) eylemlerinden kaynaklanmaktadır. Örnek vermek gerekirse Rusya'nın Ukrayna'ya saldırmasının ardından bölge ülkelerinin ABD, AB ve Türkiye gibi Batılı aktörlerle yakınlaşacağı düşünülmüştür. Gerçekten de askeri operasyon Mayıs 2023'e kadar Rusya Federasyonu'nun Türkistan yönündeki inisiyatifini ve kaynaklarını sınırlayan bir faktör olmuştur. Rusya'nın askeri gücü ve caydırıcılık etkisi büyük ölçüde bölgede minimuma inmiştir. Bu nedenle Rus diplomasisi, ekonomik alandaki entegrasyon projelerini, ulaştırma ve lojistik yollarının geliştirilmesini, terörle mücadeleyi ve kalkınma yardımlarını birleştirerek bölgedeki etkisini artırmaya çalışmıştır. Diğer bir deyişle Rusya'nın bölgedeki politik ve güvenlik kapsamlı etkisi azalmışsa da politik ekonomi bağlamında ilişkiler artarak devam etmektedir. "Sıcak ekonomi, soğuk politika" olarak nitelendirilen strateji, Asya

* Milli Savunma Üniversitesi, medihanurarg@hotmail.com

bölgesi devletleri tarafından sıklıkla kullanılmaktadır. Asya uzmanları, Çin ile Japonya arasındaki ikili ilişkileri incelerken bu iki büyük Asya devletinin devletlerarası ekonomik iş birliği ve güvenlik konularına politik ekonomik açıdan yaklaşması stratejisini sıcak ekonomi, soğuk politika olarak adlandırmaktadır. Daha açık bir biçimde belirtmek gerekirse Asya devletleri politik ve askeri iş birliğinden se ekonomik iş birliğine daha yatkındır. Zira devlet egemenliği meseleleri onlar için en yüksek değer olmaya devam etmekte dolayısıyla dış oyuncuların bunu sınırlamaya yönelik girişimleri direnişe neden olmaktadır. Bu sebeple iki alternatif strateji birbiriyle bir arada var olur. Günümüzde Türkistan devletleri hem kendi aralarında hem de yakın ve uzak devletlerle ilişkilerinde “sıcak ekonomi, soğuk siyaset” stratejisini giderek daha fazla kullanmaktadır. Türkistan Devletleri'nin Rusya başta olmak üzere ABD, AB, Türkiye ve Çin'le de ilişkileri bu kapsamda gelişmektedir. Bölge devletlerinin Çin'in Kuşak-Yol İnisiyatifine dahil oluşunun arkasındaki önemli etkenlerden biri de bu stratejidir. Çin diğer devletlerle yakın ekonomik bağlar kurmakta ancak devletlerin içişlerine karışmama ilkesiyle hareket etmekte ve dolayısıyla Türkistan devletlerinin güvenini kazanmaktadır. ABD, AB ve Türkiye Türkistan devletlerinin bu hassasiyetini ancak 2010'lardan sonra anlamıştır. Son zamanlarda Türkiye bölgede alçak politika (kültür vb.) ve ekonomik olarak varlık göstermeye çalışmaktadır. ABD ve AB ise Türkistan'daki demokrasi, insan hakları gibi istemlerini arka plana atarak bölgeye dair yeni ekonomik açılımlar yapmaya başlamıştır. Türkistan coğrafyası Avrasya'nın kalbinde yer almakta ve Rusya, Çin, ABD, AB, Türkiye ve diğer küresel ve bölgesel güçlerin etki sahasını oluşturmaktadır. Dolayısıyla Türkistan devletlerinin yeni dünya düzeninde hangi devlet ya da devletler grubuna dahil olacağı oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı da Türkistan devletlerinin hassasiyetlerini göz önünde bulundurarak yeni düzende nerede duracağını nedenleriyle beraber analiz etmektir. Çalışmada Türkçe, İngilizce, Rusça ve Özbekçe

literatür taraması yapılacak, Türkistan devletlerinin liderlerinin ve yönetici elitlerin söylem ve eylemleri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sıcak Ekonomi – Soğuk Politika, Türkistan, Dış Politika Analizi, Yeni Dünya Düzeni, Avrasya

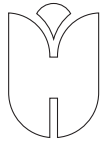
Orta Asya'dan Rusya'ya Göç ve Geri Dönüş Sorunsalı: Kırgızistan ve Kazakistan Örneği

Ömer Faruk KARAMAN*

Orta Asya ülkelerinden olan Kazakistan ve Kırgızistan'da tıpkı diğer post-Sovyet ülkelerde olduğu gibi bağımsızlıklarının ilk yıllarında yaşadıkları ekonomik ve sosyal krizler nedeniyle dış ülkelere emek ve beyin göçü yaşanmaya başlanmıştır. Giderek artan bu göç dalgası ülkede sosyal ve ekonomik alanlarda geniş etkiler oluşturdu. Ekonomik ihtiyaçların temel faktörünü oluşturduğu göçler diğer ülkelerde olduğu gibi Kazakistan ve Kırgızistan'daki aile yapısını da derinden etkilemiştir. Bu ülkelerden en fazla göç Rusya'ya verilmekteydi. Bu durumun en büyük nedeni sosyo-ekonomik ilişkilerdi. Dil engeliyle karşılaşmama arzusu da bu durumu güçlendirmekteydi. Bundan dolayı bu ülkelerden Rusya'ya göç eden işçiler kısa sürede buldukları ortama adapte olabilmştir. Rusya'dan kendi ülkelere gönderdikleri paralarla da ülkelerinin GSYİH'lerini arttırmayı başarmışlardır. Gittikçe sayıları artan göçmenlere karşı Rusya da bir takım yasal değişikliklere gitmiştir. Bu göçler aynı zamanda söz konusu ülke ekonomilerini Rusya'ya daha da bağımlı hale getirmektedir. Bu çalışmada Kazakistan ve Kırgızistan vatandaşlarının Rusya'ya göçü ve bu göçmenlerin Rusya'dan kendi ülkelerine geri dönüşlerinde de karşılaştıkları sorunlar ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göçmen, Rusya, Kazakistan, Kırgızistan

* Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, omerfaruk.karaman@comu.edu.tr

Political Affectivity and Turkic World: Analysis of Political Emotions Toward Cooperation, Integration and Connectivity of Turkic Speaking Countries.

Saltanat KAPLAN*

This research examines political affectivity of students in Kyrgyzstan. There are various definitions of affect. Its meaning changes according to the context it has been undertaken and researched. Here, I used a definition of Milkoreit, where “affect is the combination of emotion, mood, and motivation.

The suggested methodology for this research is to conduct semi-structured in-depth focus-group interviews with up to (15) fifteen respondents from three different universities with different political or even contrast focus. They are:

1. National University of Kyrgyz Government (KGNU),
2. Kyrgyz-Turkish Manas University (KTMU) and
3. American University in Central Asia (AUCA).

There will be formed (3) three focus groups of (5) five students from each above mentioned university. Every focus group will meet in an online meeting through Zoom and discuss their political affects, emotions and feelings toward Turkic world and Turkic

* saltanat.kydyralieva@icloud.com

speaking countries. Participants of focus-groups will be chosen according to certain criterias: citizenship, knowledge of any Turkic language, age and education. It is estimated that participants will be between 18 to 25 years old. It is planning to use purposive sampling mixed with snowball sampling.

Main criteria for respondents will be as follows; They should be born and grown in Kyrgyzstan, they should hold citizenship of Kyrgyzstan (though they can have second citizenship), they should be older 18 and they should be able to speak and understand Kyrgyz or Russian languages. How would I interpret my qualitative data I got from the in-depth focus-group interviews?

A.) Map of concepts will be created after all scheduled interviews will be done. I may group respondents' maps according to the age categories or gender.

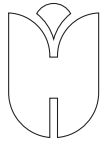
B.) CAM's (Cognitive-Affective Maps) will be generated for each focus-group interview to make it possible to do comparative content analysis. Cognitive-affective mapping helps to reveal and display the emotional nature of people's views, showing the positive and negative values attached to concepts and goals.

A Qualitative Inquiry Into the Participation of Kyrgyzstani Citizens in Islamic Movements

Aibek AKCHOKOEV*

This paper aims to analyze the impact of Kyrgyzstan's state policy of non-interference in religious affairs over the past thirty years. Specifically, it focuses on the activities of various Islamic movements by examining the perceptions of individuals directly involved in them. These movements range from peaceful to radical, and from legal to illegal, yet a significant portion of Kyrgyz citizens continues to participate, even in the more radical and outlawed groups. Some individuals move between different movements, while others eventually withdraw from them entirely. The research seeks to explore the motivations behind these decisions. This qualitative study is based on interviews with current and former participants of these Islamic movements, aiming to understand their reasons for joining, the experiences they gained, and the influence on their lives afterward. To interpret this social phenomenon, the study will apply the theory of religious economy and rational choice theory, which were selected for their ability to offer a thorough explanation of such complex social dynamics.

* OSCE Academy Bishkek, a.akchokoev@osce-academy.net

Milliyetçilik, Türk Milliyetçiliği ve Orta Asya

Olgun UKŞAL*

Milliyetçilik, yüzyıllar öncesinde Avrupa’da monarşik devlet düzenine bir başkaldırı olarak ortaya çıkmıştır. 1789 yılında Fransız Devrimi ile birlikte ortaya çıktıktan sonra birçok imparatorluğun ortadan kaldırılmasının sebebi olmuş, birçok ulus devletinin oluşmasına ön ayak olmuştur. Milliyetçiliğin tarihi süreci ve kavramsal yapısı ile ilgili birçok görüş olsa da Ernest Gellner’in ve Antony Smith’in görüşleri literatürde önemli bir yer tutmaktadır. Tarihsel süreçte özellikle çok uluslu yapı içinde olan gerek Osmanlı İmparatorluğu gerekse Avusturya-Macaristan İmparatorluğu’nun yıkılışına sebep olan bu fikir akımı, günümüz Türkiye’si için de büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmada; milliyetçilik teriminin geçmişine inilerek milliyetçilik kavramının tarihsel sürecine ve onun etkisiyle oluşturulan Türk milliyetçiliğine bir sentez yapmak amaçlanmıştır. Türk ulus devletinin hem dış hem de iç politikalarından birisi olan Türk milliyetçiliği, çalışmanın çerçevesini belirlemiştir. Devletin inşa sürecinde ortaya çıkan birçok fikir akımı arasından sıyrılan Türk milliyetçiliği ile bir yandan Türkiye Cumhuriyeti kurulurken bir yandan da Türk ulusunun kökenlerini oluşturan Orta Asya’daki Türk varlıklarıyla iletişim kanallarının kurulması amaçlanmıştır. Zaman içerisinde iletişimsizlik, mesafe, ekonomik sebepler gibi birçok etken Türkiye Türkleri ile

* Kafkas Üniversitesi, olgun.uksal@gmail.com

Orta Asya Türklerinin bir araya gelmesini ya da ortak bir platformda buluşulmasını zorlaştırmıştır. Her ne kadar Yusuf Akçura, Ahmet Ağaoğlu gibi isimler Türk milliyetçiliği kavramı etrafında şekillenen Türkçülük üzerine çalışma yürütmüş olsa da bu çabalar farklı coğrafyalarda yaşayan insanları Türk milliyetçiliği etrafında bir araya getirememiştir. 1990'lara kadar Sovyetler Birliği'nin varlığı sebebiyle fikir aşamasının ötesine geçemeyen Orta Asya yönlü Türk milliyetçiliği, Sovyetlerin Dağılması sonrası yeni bir sürece gitmiştir. Sovyetler sonrası Türk milliyetçiliği üzerine yapılan çeşitli politikalar başarı sağlayamamıştır. Bu çalışma ile milliyetçilik fikrinin hem Avrupa'ya hem de dünyaya ne yönde şekillendiği ortaya konulmak istenmiştir. Türkiye'nin Orta Asya ve Kafkasya bölgesi ülkelerine yönelik politikaları ekonomi temelli nedenlerden dolayı başarısız olmuştur ve geçen zaman içinde yaşanan gelişmeler bu başarısızlığı tesciller niteliktedir. Türkiye ekonomik olarak ilerlemediği sürece Türk milliyetçiliği de çok öteye geçememektedir. Türkiye'nin Orta Asya ve Kafkaslar bölgesindeki Türk toplumlarıyla ortak kültür gibi unsurlarının bulunması, Türk milliyetçiliyle yapılan politikaların başarıya dönüşmesi için yeterli olmamıştır. Milliyetçi anlayışla yapılan söylemler faaliyete bir türlü geçememiş, Türk milliyetçiliği Türkiye sınırlarının dışına kısmen çıkabilmiştir. Hatta Türkiye'de bile milliyetçi partilere olan yaklaşma toplumun yalnızca bir kesimi tarafından tepki bulabilmektedir. Hem milliyetçilik hem de Türk milliyetçiliği ulus devlet anlayışı için şart ancak bir o kadar da sınırlı bir yapıya sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Millet, Milliyetçilik, Türk Milliyetçiliği, Turancılık, Orta Asya

Enhancing Cultural Tourism and Cooperation in Eurasia: Leveraging the Hero-Hub-Hygiene Content Framework to Promote the Modern Silk Road Joint Tour Package Project in Southeast Asia

Bunga Putri FACHRUDIN*

Due to the rapidly changing world order and the East-West tensions ever on the rise, the Turkic States plays a vital role in fostering cooperative initiatives for international stability. The Modern Silk Road Joint Tour Package Project (MSRJTPP), initiated by the Cooperation Council of Turkey-Speaking Countries, aims to serve for the development in terms of integration and cooperation in Eurasia. However, further significant in the management and marketing strategies in order to meet the demands of a modern world and the increasing interest in cultural tourism. This research proposes a strategic plan for development of the MSRJTPP by leveraging digital marketing and targeting the Southeast Asian market. Using the Hero-Hub-Hygiene content type framework, the framework is based on the idea of creating engaging videos to promote the given project as unique cultural and historical valuable. Therefore, based on market of productive age in South East Asia and high usage of social media platform within the South East Asia region the research lays down a plan how to increase tourist flow, cultural exchange and improve

* Sakarya University, bungaputrifhdn@gmail.com

relations between South East Asia and The Organization of Turkic States (OTS). In the context of the current study, Southeast Asia is defined as a suitable market to target through the implementation of the MSRJTTP, given high population, rapidly expanding middle class with higher disposable income and great demand in the cultural tourism niche. The paper suggests better selection of markets and segments, concentrated on the Southeast Asian region, and making the Brand Story of MSRJTTP more appealing. This framework also discusses the issues of the MSRJTTP such as lack of infrastructure, visa issues, and the ongoing impact of COVID-19. Therefore, in the context of these issues, this paper proposes a change in marketing strategy to adopt digital marketing, specifically in the form of videos using the 'Hero-Hub-Hygiene' content matrix to positively portray the Silk Road countries' cultural and historical diversity. YouTube, Facebook, TikTok, and Instagram are the main social media channels that should be consideration for targeting the Southeast Asia region's tech-savvy society. This paper also points out the advantages of MSRJTTP such as tourism economy growth in the both of regions, and improvement of regional cooperation. Overall, a successful MSRJTTP aligns with the declared in the Garabagh Declaration, promoting "Building a Sustainable Future through Transport, Connectivity and Climate Action" through the "Digital Silk Way Project."

Keywords: Modern Silk Road, Digital Silk Road, Southeast Asian Market, Social Media Marketing, Cultural Exchange.

Cooperation and Rivalry Between Russia and China in Central Asia in the Modern Era

Evgenii GAMERMAN*

In recent decades, Central Asia has emerged as a focal point for geopolitical competition and cooperation between two major powers: Russia and China. The strategic significance of the region, situated at the crossroads of Europe and Asia, has resulted in intensified diplomatic, economic, and military engagements that reflect both collaboration and rivalry. This abstract examines the complexities of the relationship between Russia and China in Central Asia, particularly in light of evolving global dynamics and their respective national interests.

The historical context of Russian dominance in Central Asia, rooted in the Tsarist and Soviet eras, has evolved significantly since the dissolution of the Soviet Union. Post-1991, Russia attempted to maintain its influence through various platforms, such as the Collective Security Treaty Organization (CSTO) and the Eurasian Economic Union (EAEU). However, China's rise as a global economic powerhouse, driven by initiatives like the Belt and Road Initiative (BRI), has catalyzed a shift in the region's dynamics. China's economic investments, particularly in infrastructure and energy, have enhanced its presence in Central Asia, leading to a burgeoning economic interdependence.

* Institute for the Comprehensive Analysis of Regional Problems of the Far Eastern Branch of the Russian Academy of Sciences, egamerman@mail.ru

Despite their cooperation in economic frameworks, tensions exist beneath the surface, primarily driven by concerns over territorial integrity, resource competition, and influence over regional governance. Central Asian states often find themselves in a delicate balancing act, seeking to leverage the interests of both powers while maintaining their sovereignty. This interplay fosters a unique environment wherein cooperation is often accompanied by rivalry, as both Russia and China vie for political clout and economic dominance.

Moreover, the changing global landscape, including U.S. withdrawal from Afghanistan and shifting alliances, has further complicated the dynamics in Central Asia. As both Russia and China adapt to these changes, their strategic calculations may lead to either deeper integration or increased competition. The potential for conflict arises, particularly in scenarios involving energy resources, trade routes, and security alliances.

In conclusion, the relationship between Russia and China in Central Asia is characterized by a duality of cooperation and rivalry. While both powers recognize the importance of the region for their respective strategic interests, underlying tensions may lead to unforeseen challenges. Understanding this intricate balance is essential for policymakers seeking to navigate the evolving geopolitical landscape in Central Asia, ensuring stability and fostering regional development amid great power competition.

Keywords: Russia, China, Central Asia, cooperation

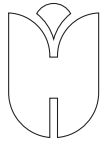
AI Governance in Eurasia: Insights From Eurasian Traditional Wisdom

Ammar YOUNAS*

As artificial intelligence (AI) becomes increasingly embedded within governance structures across Eurasia, the need for a thoughtful and ethically grounded oversight is crucial. This paper calls upon the development of a conceptual framework for AI governance that draws on the philosophical traditions and values of the Eurasian region. Rooted in historical wisdom from Turkic, Islamic, and broader Eurasian thought, the framework emphasizes justice, inclusivity, transparency, and sustainability, while addressing contemporary governance challenges related to AI. Our previously proposed “Central Asian AI Ethics Principles” serve as a key example of how regional efforts can shape a governance model that is culturally sensitive and contextually relevant. By learning from Eurasian traditions, this paper explores how regional cooperation and shared cultural values can help develop AI governance systems that promote societal welfare, mitigate risks, and ensure accountability. The integration of philosophical wisdom with modern governance strategies highlights how AI development can align with human-centric and region-specific ethical standards, fostering responsible and cohesive AI governance across Eurasia and reinforcing regional integration.

Keywords: AI governance, Central Asian AI Ethics Principles, ethical AI, regional integration, traditional wisdom

* School of Humanities, University of Chinese Academy of Sciences, doctorammaryounas@mailsucas.ac.cn

“Big Eurasia” Concept – Idea and Practical Perspectives

Vadim VOLOVOJ*

The website of MFA of Russia states that the Greater Eurasian Partnership is a concrete, practical initiative of Vladimir Putin, put forward in 2015. In political analytics this concept is better known as a “Big Eurasia” (one of the main experts, who develops it, is a well-known Russian expert Sergey Karaganov).

It means, that this geopolitical idea exists both in the mind of politicians and analysts, but it still lacks broader discussion. It is practically and theoretically important but lives as if in the analytical shadows, especially in the West. Possibly, Western political establishment and experts think that this is a “crazy idea of crazy Russians”, which has nothing in common with reality, but it is a mistake to think so – there are serious reasons to say that “Big Eurasia” can become an ideological vision of Russia and China for a new World order they are fighting for with the West (in June 2024, Vladimir Putin said that the time has come to start a broad discussion of a new system of collective security in Eurasia and that it is necessary to gradually curtail the military presence of external powers in it).

* vadim.volovoj@gmail.com

The first purpose of the presentation would be to present the main points of the concept of “Big Eurasia”. For now, it is the idea of the common Eurasian destiny, based on mutual respect of cultural diversity and sovereignty, and on mutually beneficial cooperation in different spheres.

Then the pool of the states, who could become the pillars of “Big Eurasia”, would be analyzed. For today, Russia, China and Iran seem to form its core. At the same time, Europe and such countries in Asia as Japan, South Korea and others, actually, are in geopolitical conflict with a new “Axis of Evil” (as it is used to say in the West). And such countries as India and Turkey try to stay above the battle, but their decision can be crucial for the success/fail of “Big Eurasia”.

In the third part of the presentation the concept of “Big Eurasia” would be evaluated as such (is it positive or negative for the World), and the role of America should be decided in this context. If you think that Washington fights for global stability and democracy, then “Big Eurasia” is a project of neo-imperialistic authoritarians, which must be prevented; if you are sure that America brings chaos to the World, seeking only its own selfish interests, then “Big Eurasia” can look like a way towards a global long-term peaceful development.

Finally, the answer to the question: “Is ‘Big Eurasia’ real?” – would be proposed. If Russia is defeated in Ukraine, and America stays as a World leader, then “Big Eurasia” is hardly possible (or it will be the “Western Big Eurasia”). However, it seems that Washington is consequently losing its global positions, and therefore the idea of “Big Eurasia” should be considered as real in one form or another.

Hedging Regionalism: Central Asia's Response to Geopolitical Competition in Eurasia

Boyka STEFANOVA*

This paper discusses emerging new foundations of regional politics in Central Asia from the perspective of regionalism. It presents an argument that geopolitical shifts in Central Asia continue beyond Russia's repositioning as a dominant power in the region and the expansion of China's regional developmental project, the Belt and Road Initiative. The paper traces the role of other region-centered developments in Central Asia, such as the EU's Global Gateway Initiative and Türkiye's Asia Anew Initiative. The paper presents an argument that, in line with the foreign policy preferences of the countries in Central Asia for hedging their interactions with external powers, the region is evolving into a more coherent regional space along the premises of hedging regionalism. The latter is defined, internally, by an increasing cohesiveness of the regional interactions of the Central Asia states and, externally, by the growth of multiple interdependencies incorporating the trade and connectivity initiatives of global and regional powers into complementary developmental models. The paper concludes that the gradual transformation of the existing regional (inter)-dependencies along the premises of hedging

* University of Texas at San Antonio, Boyka.Stefanova@utsa.edu

regionalism is likely to replace the traditionally fragmented structure of the region, creating new opportunities for growth and global interconnectedness.

Keywords: Hedging Regionalism, Geopolitical Shifts, Central Asia, Trade and Connectivity Initiatives, Interdependencies

Geopolitical Aspects of Trade Dynamics: Kazakhstan's Relationship With Trade Unions

Zhengizkhan ZHANALTAY*

This paper explores the geopolitical dynamics of trade between Kazakhstan and major trade unions, focusing on the competition between the European Union (EU) and the Eurasian Economic Union (EAEU) to enhance their trade agreements with the countries in Eurasian region. The study highlights Kazakhstan's position within this competition, particularly examining how its membership in the EAEU influences its trade relations with the EU. Although the EAEU has introduced various positive and negative factors into the economic interactions between the EU and Kazakhstan, its overall impact on trade transactions remains modest compared to the broader geopolitical contest.

Kazakhstan's integration into the EAEU presents challenges in deepening its economic cooperation with the EU, as seen in other post-Soviet states like Moldova and Georgia. However, the EAEU also provides a counterbalance to the rising economic influence of China by reducing the prevalence of cheaper imports, thereby enhancing the appeal of higher-quality goods from the EU. Thus, while

* Eurasian Research Institute, Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University.

the EAEU may limit Kazakhstan's trade prospects with the EU, it simultaneously shapes a nuanced trade landscape that reflects the complex interplay of geopolitical forces in the region.

Keywords: Geopolitical dynamics, Trade relations, Kazakhstan, Eurasian Economic Union, European Union.

Comparative Analysis of Constructivist and Realist Perspectives on the Role of China's Belt and Road Initiative in Promoting Turkic Integration

Nurzhanat AMETBEK*

The impact of China's Belt and Road Initiative (BRI) on the integration of the Turkic World can be analyzed through various lenses within International Relations Theories. This research explores the interaction between the BRI and Turkic states from both Constructivist and Realist perspectives.

Constructivists, who emphasize the importance of culture and identity, view the BRI as part of China's effort to construct a new world order centered around itself by reviving the ancient Silk Road narrative. From the standpoint of Turkic Civilization, to which modern Turkic states feel a strong connection, China is often perceived as an "other" or alien entity. The BRI, however, plays a role in reducing this sense of otherness. Moreover, a closer examination of the rhetoric used by Turkic state leaders in relation to the BRI reveals a distinction between "We" (the Turkic states) and "China." Consequently, from a Constructivist perspective, the BRI indirectly strengthens the shared identity of the Turkic states and fosters their integration.

* Maqsut Narikbayev University, nurjanata86@gmail.com

In contrast, Realism, with its focus on national interests and power, suggests that Turkic states leverage shared culture and identity primarily to safeguard their national interests. The process of Turkic integration, in this view, is driven by these states' desire to enhance their geostrategic value. By prioritizing cooperation, particularly in transportation and trade, Turkic states aim to increase their strategic importance to China as a vital link between East and West. This cooperation, while serving national interests, also positively influences the integration process among Turkic states.

This study aims to compare these two theoretical approaches by analyzing statements from Heads of State and other key decision-makers. Through this analysis, the BRI's impact on the integration of the Turkic World will be assessed.

Keywords: China, Turkic Integration, BRI, Constructivism, Realism

İran'ın Güney Kafkasya'daki Güvenlik Stratejileri ve Bölgesel Etkileri

Tuba ÇEBİ*

Güney Kafkasya bölgesi jeopolitik konumu itibariyle kritik bir öneme sahiptir. Orta Asya ve Avrupa arasında geçit durumunda bulunan Güney Kafkasya, Türk dünyasının birçok açıdan entegrasyonunu sağlayabilecek konumda bulunmaktadır. Bölgede Bakü-Tiflis-Ankara ile Moskova-Erivan-Tahran olmak üzere iki kritik hat bulunmaktadır. Çin'in Kuşak-Yol projesinin güzergahında yer almakta, zengin enerji kaynaklarının bulunması ve enerji nakil hatlarının geçmesi nedeniyle de hem bölgedeki ülkelerin hem de birçok küresel aktörlerin odak noktasında bulunmaktadır.

Güney Kafkasya, Azerbaycan, Ermenistan ve Gürcistan'ın bulunduğu, etnik ve siyasi gerilimlerin yüksek olduğu bir bölgedir. İran, tarih boyunca Güney Kafkasya ile güçlü kültürel ve tarihsel bağlara sahip olmuştur. Bu bağlar, İran'ın bölgedeki nüfuzunu artırma ve kültürel etkileşim yoluyla siyasi etkisini genişletme veya güvenlik tedbirleri alma çabalarına zemin hazırlayan önemli bir faktördür. Bölgede yaşanan gelişmeler, iş birlikleri, çatışmalar ve güç dengeleri bölge ülkelerini ve bölgedeki ülkelerle temas ve iş birliği içinde olan devletleri etkilemektedir. Ermenistan ve Azerbaycan'a komşu olan ve önemli bir aktör olarak ön plana çıkan İran, bölgesel gelişmelerde belirleyici

* Ankara Üniversitesi, tuba.tubacebi@hotmail.com

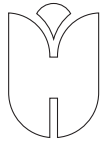
potansiyele sahiptir. Güney Kafkasya, İran özelinde değerlendirildiğinde, jeopolitik, ekonomik, kültürel ve güvenlik açısından son derece önemli bir bölgedir. Güney Kafkasya, İran'ın kuzeyinde konumlanmakta ve Avrupa, Asya ve Orta Doğu'nun kesiştiği bir noktada yer almaktadır. Bu yakınlık İran'ın güvenlik, siyasi ve ekonomi politikalarını doğrudan etkilemektedir.

İran Güney Kafkasya üzerinden Avrupa ve Rusya pazarlarına ulaşmak için ticaret yollarını kullanmaktadır. Bu bölge, İran'ın dış ticaret hacmini artırmak ve ekonomik izolasyonu kırmak için önemlidir. Basra Körfezine kıyısı olan İran'ı Zengezur Koridoru üzerinden Karadeniz'e bağlayan bu bölge, İran için stratejik bir geçiş noktası oluşturmaktadır. Bununla birlikte Güney Kafkasya, dünya enerji piyasaları için kritik öneme sahip enerji koridorlarına ev sahipliği yapmaktadır. Bakü-Tiflis-Ceyhan (BTC) petrol boru hattı ve Güney Gaz Koridoru gibi projeler, İran'ın enerji ihracat yollarını bölgeye yönelik politikalarını şekillendiren önemli faktörler arasında yer almaktadır. Güney Kafkasya'ya yapılan yatırımlar, İran ekonomisi üzerindeki etkili olabilmesi sebebiyle İran bölgedeki siyasi ve ekonomik varlığını güçlendirmeye çalışmakta ve bu doğrultuda güvenlik politikaları oluşturmaktadır. ABD başta olmak üzere bölgede batılı ülkelerin etkisi İran için tehdit olarak algılanmakta ve buna yönelik bölgedeki ülkelerle ilişkilerini güvenlik zemininde kimi zaman yapıcı kimi zaman da tehditkâr bir şekilde ilerletmektedir. İran, bölgedeki ülkelerle kurduğu diplomatik ilişkiler aracılığıyla Batı'nın etkisini dengelemeye çalışmaktadır. Bu noktada Batı ile yakın temaslar kurmaya çalışan Ermenistan ile tesis etmeye çalıştığı olumlu ilişkiler, güvenlik ekseninde denge kurma politikasının bir örneğidir.

İran, bu bölgedeki stratejik hedeflerini gerçekleştirmek için çeşitli araçlar ve politikalar geliştirmekte, bölgenin istikrarı ve iş birliği ortamını kendi lehine çevirmeye çalışmaktadır. Bu durum, İran'ın

bölgedeki diğer büyük güçlerle olan ilişkilerini ve Güney Kafkasya'daki uzun vadeli stratejilerini etkilemektedir. Bu çalışmada İran'ın Türk dünyasının birçok açıdan entegrasyonunu sağlayabilecek potansiyeline sahip Güney Kafkasya bölgesi ile tarihsel bağlarını, bölgesel siyasi gelişmeler ve ekonomik dengelere yönelik yaklaşımları ele alınarak, bölge devletleri ile ilişkileri incelemek İran'ın Güney Kafkasya'ya güvenlik stratejileri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Güney Kafkasya, İran, Türk Dünyası, Jeopolitik Strateji

Türkiye'nin Türk Devletleri ile Askeri ve Güvenlik İşbirliklerinin Bölgesel Dengelere Etkisi

Emrah Roni MİRA*

Günümüzde devletlerin savaş veya savaştan kaçınılması için kurdukları ve kuracakları askeri ve güvenlik işbirlikleri, uluslararası arena da artık kabul edilen bir gerçektir. Bunun yanı sıra askeri ve güvenlik işbirlikleri aynı zamanda, devletlerin stratejik askeri envanterlerinin güçlendirilmesine ve ortak güvenlik kaygılarının giderilmesine de yardımcı olmaktadır. Sovyetler Birliği'nin çökmesi, Türkiye'nin askeri ve güvenlik alanında Türk devletleri ile ilişkilerinin önünü açmıştır. Türkiye diplomatik ilişkilerin ardından Türk devletleri ile birçok alanda olduğu gibi askeri ve güvenlik alanlarında da işbirliği anlaşmaları imzalayarak Türk devletleri ile askeri ve güvenlik ilişkilerini başlatmıştır.

Türkiye'nin Türk devletleriyle askeri ve güvenlik alanındaki ilişkileri, askeri eğitim işbirliği anlaşmaları imzalamasıyla başlamış, ilerleyen yıllar içerisinde askeri birliklerin ihtiyaçları doğrultusunda askeri araç, malzeme ve teçhizat ve mali yardım desteği gibi hibe anlaşmaları ile genişletilmiştir. Önemli askeri projeler geliştiren Türkiye'nin, askeri sanayi alanında yükselme dönemine girmesiyle, ilerleyen yıllar içerisinde Türk devletleri ile askeri ve güvenlik ilişkilerinde Türkiye'nin artan askeri sanayi gücünün etkisi görülme ye başlanmıştır. Türkiye'nin artan askeri sanayi gücüyle birlikte Türk

* emrahronimira@gmail.com

devletleri ile devam eden askeri ve güvenlik ilişkileri de stratejik olarak seviyelere çıkmaya başlamıştır. Türkiye'nin Türk devletleri ile yaptığı askeri ve güvenlik işbirlikleri üzerinden bölgedeki etkinliğinin arttığı görülürken, artan askeri gücü ile birlikte de sahada etkili bir partner olduğu görülmektedir.

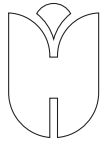
Türkiye'nin özellikle Orta Asya'da Kırgızistan'a ve Kafkasya'da Azerbaycan'a verdiği destek ile ne kadar etkin bir askeri güç ve etkili bir partner olduğunu açıkça görülmüştür. Türkiye'nin Azerbaycan'a ve Kırgızistan'a verdiği askeri destek, Türkiye'nin uluslararası arena-daki imajına önemli oranda güç katarken Türkiye'nin Türk devletleri ile askeri ve güvenlik ilişkilerinin günden güne gelişmekte olduğunu da göstermiştir. Bu durum, Türkiye'nin uluslararası camiada bölgesel bir güç olma arzusuna sahip olduğunu ve bu yönde etkin eğilimlerinin de var olduğunu göstermektedir.

Çalışmanın amacı, Türkiye'nin Türk devletleri ile askeri ve güvenlik işbirliklerinin bölgesel dengelere etkisini ortaya koymaktır. Türkiye'nin Türk dünyası ile askeri ve güvenlik işbirliklerinin günden güne geliştiğini ve bunun sonucunda Türkiye'nin etkin bir bölgesel güç haline geldiğini göstermesi ve bölgesel dengelere etki ettiğini ortaya koyması, çalışmanın önemini vurgulamaktadır. Bu çalışmanın faydası Türkiye'nin sadece kendi bulunduğu coğrafyada değil, farklı coğrafyalarda da fiziki olarak etkin bir güç haline geldiğini ve bulunduğu coğrafyada güçlü bir partner devlet olduğunu öne çıkarmasıdır.

Bu çalışmada veri toplama aşamasında nitel veri toplama yöntemlerinden, doküman/metin analizi yöntemi kullanılmaktadır. Bu çalışmada başta Türkiye'de olmak üzere birçok farklı ülkede yayınlanmış ve farklı dillerde yazılmış çeşitli kitap, anlaşma metinleri, makale, rapor, dergi ve gazete yayınları kullanılacaktır. Ayrıca çalışmada, ilgili devletler arasındaki işbirliği haberleri için internet kaynaklarından

da yararlanılacaktır. Çalışmanın kapsamı ve sınırlılıkları çerçevesince kamuoyuna açık olmayan hiçbir doküman veya resmi devlet belgeleri kullanılmamıştır. Araştırmanın çalışma evreni Türkiye'nin ilgili Türk devletleri ile yaptığı askeri ve güvenlik işbirlikleridir. Araştırmanın örnekleme olarak ise olasılık dışı örnekleme yöntemlerinden monografik örnekleme yöntemi kullanılarak Türkiye'nin askeri ve güvenlik işbirlikleri yaptığı Türk devletleri içerisinde Azerbaycan ve Kırgızistan seçilmiştir. Bu çalışma için detaylı bir kuramsal çerçeve oluşturulmuştur. Bu çalışmada bilime katkıda bulunmak amacıyla planlı olarak verilerin toplanması, yorumlanması ve değerlendirilmesi yapılarak çalışmanın geçerliliği ve güvenilirliği ön planda tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Türk Devletleri, Askeri Sanayi, Askeri ve Güvenlik İşbirliği

Türk Dünyasının Jeopolitik Önemi Bağlamında Türk Devletleri Teşkilatı'nın Stratejik Konumu

Mehmet Gökhan ÖZÇUBUKÇU*

Devletlerin siyasal amaçlarına ulaşmak için oluşturdukları örgütler uluslararası alanda önemli rol oynamaktadır. Devletler, Avrupa Birliği, Avrasya Ekonomik Birliği, Şanghay İş Birliği Örgütü gibi çok sayıda örgüt aracılığıyla çıkarlarını yüksek seviyeye çıkarmaya çalışmaktadır. Günümüzde bölgesel ve uluslararası gelişmeler özellikle Rusya-Ukrayna savaşı Türk Devletleri Teşkilatı gibi bir kurumun önemini daha da artırmıştır. Türk Devletleri Teşkilatı, Avrasya coğrafyasında etkinliği artan stratejik bir birlik haline gelmiştir. Uluslararası sistemin sürekli değişen yapısı içinde bölgesel entegrasyon adına örgütlerin artışı ve girişimlerinin önemi arttırmıştır. Türk Devletleri Teşkilatı da bölgesel bir örgüt olarak Türk Dünyası için çok önemli bir oluşum olarak yer almaktadır. Türk Dünyası'ndaki etkileşimin Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra küçük adımlarla başlamış ve günümüzde artarak devam etmeyi sürdürmektedir. Günümüzde artan bölgesel ve uluslararası gelişmeler Devletleri Teşkilatı gibi bir örgütün önemini daha arttırmıştır. Özellikle Rusya-Ukrayna savaşı sonrası ortaya çıkan enerji ve gıda sorununda devletlerin tek başına mücadele etmesini imkânsız kılmıştır. Türk Devletleri Teşkilatı karşılıklı iş birliğini geliştirmeyi amaçlayan, Türkiye, Azerbaycan,

* Bakü Devlet Üniversitesi, mehmetgokhanozcubukcu@gmail.com

Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan'ın tam üye, Türkmenistan, Macaristan ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin (KKTC) ise gözlemci üye olduğu uluslararası bir örgüt olarak her ülkenin stratejik avantajları olan bir örgüttür. Bu avantajlara örnek olarak Türkiye'nin içinde bulunduğu jeopolitik konum Azerbaycan'ın enerji ve Kuzey-Güney koridoru hattında bulunması, Kazakistan-Türkistan'ın Hazar'a kıyası olması ve Orta Koridor ulaşım güzergâhında yer alması gösterebilir. Bu bağlamda Türk Devletleri Teşkilatı'nın küresel ve bölgesel ilişkiler bağlamında mevcut potansiyeli ve gelecek perspektifleri büyük önem taşımaktadır. Türk Devletleri Teşkilatı içinde artan stratejik alanlardaki iş birliği ağının derinleşmesi, üye ülkelerin küresel ekonomi-politikada bir güç merkezi haline getirecektir. Türk Devletleri Teşkilatı'nın temsil ettiği geniş coğrafi alanın tarımsal üretim, endüstriyel üretim ve hizmet sektörlerindeki imkân ve kabiliyetleri, Orta Koridor'u Avrupa, Afrika ve Asya için "güvenli liman" tedarikçi ağına dönüştürecektir. Bu çalışmada, Türk Dili Konuşan Ülkeler Zirvesi ile başlayan Türk Devletleri Teşkilatı'nın tarihsel gelişimi ve giderek artan jeopolitik önemi incelenecek ve bölgesel bir uluslararası örgüt olarak Türk Devletleri Örgütü'nün siyasi ve ekonomik potansiyeli tartışılacaktır. Analizi gerçekleştirmek için çeşitli kavramsal ve teorik açıklamalar, tarihsel arka plan ve mevcut durumu açıklamaya yardımcı olacak veri kümeleri kullanılarak Türk Devletleri Teşkilatı'nın kurumsallaşma düzeyi incelenecektir. Türk Devletleri Teşkilatı adı altında kurulan birliğin uluslararası kurumsal bir kimliğe sahip olduğu belirtilmektedir. Örgütün kuruluşu ve temel yapısı, tarihsel düzeyden hukuki metinlere, örgütün organlarından işleyişine uzanan bir diyalektik içinde açıklanacaktır. Bu açıklamalarla elde edilecek altyapı ile örgütün üye ülkelerinin potansiyelleri hem üye ülkeler bazında hem de başarılı bir örnekleme karşılaştırmalı düzeyde ele alınacaktır.

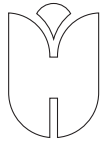
Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Uluslararası Örgütler, Jeopolitik, Türkiye, Azerbaycan

Global Environmental Problems of Our Planet

Zulfiya AKMALOVA*

The 21st century has brought several environmental problems to our planet. Greenhouse effect, abnormal weather conditions, floods, landslides, drought, lack of drinking and irrigation water, and environmental pollution. It is obvious that a single country, no matter how strong its economy, cannot fight these problems independently. Naturally, the UN, the EU, and its relevant infrastructures are working intensively to combat these problems. However, life has shown that regional states should also cooperate to solve these pressing problems. As you know, our region also faces these problems, the Aral Sea disaster, the shallowing of the vital Syr Darya and Amu Darya rivers, the melting of local mountain glaciers, the use of fossil fuels for energy production, etc. In cooperation with Central Asian countries to solve the above-mentioned problems, Manas Forum 2024 can be the platform where joint action programs for Turkic countries can be worked out.

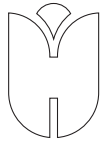
* The University of World Economy and Diplomacy, akmalovazulya6@gmail.com

Political Aspect of Cooperation of the Organization of Turkic States on the Example of the Republic of Uzbekistan.

As it is well known in the global world, the countries of the Turkic states are influenced by such large economies of the world as the USA, Russia, China, the EU, Japan, and the UK. Companies of those countries are the main investors in the economy of the countries of the Turkic states. In addition, these countries are the main donors in the field of socio-economic programs of the countries of the Turkic states. Therefore, based on this, the Republic of Uzbekistan, headed by President Mirziyoyev Sh.M., is pursuing a policy of equidistance concerning those large states. As it is known from astronomy, a separate planet, even of small size, will exist if it is located between large planets, because the gravity between large planets does not allow it to be absorbed by another large planet. Therefore, Uzbekistan maintains good economic and strategic relations with all of the above countries. As a result, investments in the economy of Uzbekistan come from all large economies, including India, Saudi Arabia, and South Korea.

Keywords: Environmental Challenges, Organization of Turkic States, Uzbekistan's Foreign Policy, Regional Cooperation, Economic Investments

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde İhlal Prosedürü ve Ilgar Mammadov/Azerbaycan Kararı

Şerife PETEK*

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS veya Sözleşme) Avrupa Konseyi üyesi devletler açısından ortak bir değerler bütünü oluşturmayı amaçlayan ve bu konuda hak ve özgürlükleri belirleyen bir metindir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM veya Mahkeme) ise bu metnin uygulanmasını sağlamak, uygulanmadığı durumlarda bunun tespitini yapma yetkisine sahip yargı organıdır. Bunun yanında, verdiği kararlarla oluşturduğu içtihatlarla hak ve özgürlükleri dinamik olarak genişletip geliştiren bir fonksiyona sahiptir. Devletler Sözleşme'ye taraf olmakla Mahkeme'nin yargı yetkisini kabul ederek verdiği kararlara uymayı da taahhüt etmiş olurlar.

AİHM kararlarının uygulanıp uygulanmadığının denetiminden Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi (AKBK, BK veya Komite) sorumludur. Denetim organı olan Komite kararların uygulanması konusunda taraf devletlerden eylem planı/raporu isteyerek süreci denetler. Fakat nihayet Komite'nin elinde karara uymayı reddeden yahut uymama konusunda direnç gösteren bir taraf devlete karşı kullanabileceği güçlü yaptırım araçları yoktur. Uluslararası hukukun doğası gereği ve devletlerin egemenliği prensibi sebebiyle bu olağan bir durumdur. Devletler iç hukuklarında bir karara uyulmadığı

* gundoganserife@gmail.com

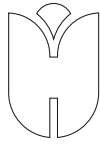
durumlarda zor kullanma yetkisine ya da kolluk gücüne sahipse bile uluslararası hukukta devletlerin egemenliği prensibi gereği uluslararası bir mekanizmanın iç hukuka müdahale ve yaptırım uygulama konuları oldukça tartışmalı alanlardır.

AİHS sisteminde bir taraf devletin karara uymaması durumunda Sözleşme'nin 46.maddesinden doğan ve son çare olarak başvurulabilecek bir yaptırım olarak karşımıza ihlal prosedürü uygulaması çıkmaktadır. Sözleşme'ye ek 14 no'lu protokolle getirilen bu usule göre Komite, bir taraf devletin karara uymayı reddettiği kanaatinde ise bu durumu AİHM'ye taşıyarak, Mahkeme'nin taraf devletin 46/1. maddesinden doğan sorumluluklarına aykırı davranıp davranmadığının tespitini yapmasını ister. Mahkeme taraf devletin karara uyma yükümlülüğüne aykırı davrandığına yönelik karar verirse, bu konuda alınacak tedbirleri görüşmesi için BK'ya gönderir. Bu andan itibaren Komite öncelikle taraf devleti kararı uygulamaya davet etmekle başlayan ve nihayet Konsey üyeliğinin askıya alınmasından, üyeliğine son verilmesine kadar giden bir dizi yaptırım skalasına sahiptir. Şu ana kadar hiçbir Sözleşmeciler devlet karara uymadığı gerekçesi ile Konsey üyeliğinden çıkarılmamıştır. Fakat şu ana kadar AİHM tarihinde iki kez ihlal prosedürü başlatılmıştır. Bakanlar Komitesi, ilk kez Ilgar Mammadov/Azərbaycan kararıyla ilgili olarak bu usule başvurmuş olup, Sözleşme'nin 46/4.maddesine dayanarak Azerbaycan'ın karara uyma yükümlülüğüne aykırı davranıp davranmadığı hususunu Mahkeme'ye intikal ettirmiştir. Bu süreçte, Azerbaycan yetkili organlarınca kararın gereği yapılarak tutuklu kişinin serbest bırakılmasıyla karar uygulanmıştır.

İhlal prosedürünün düzenlenmesi aşamasındaki tartışmalar göstermektedir ki, söz konusu usulün sadece Sözleşme'de yer alması ve bu usulün uygulanabileceğine dair tehdit olarak mevcudiyeti ile taraf devletlerin kararlara uymasının sağlanması açısından itici bir güç

olması amaçlanmıştır. Komite'nin Mahkeme kararlarının uygulanmasını denetlerken bazı yaptırım araçlarına ihtiyaç duyduğu açıktır. Fakat burada önemli olan bu yaptırım araçlarının ne kadar etkili olup olmadığı konusudur. İhlal prosedürünün başlatılması ile son kerte de başvurulacak yaptırım nihayet Konsey üyeliğine son vermek olabilir ki bu yaptırımın bir taraf devleti kararlara uyma konusunda teşvik etmeyeceğini söylemek yanlış olmaz. Aksine bu yola başvurmak, amaç insan haklarının korunması ve geliştirilmesiyse bu amacı balatlamaktadır. Rusya örneğinde görüldüğü gibi Rusya'nın üyelikten çıkarılması milyonlarca Rusya vatandaşının uluslararası korumadan mahrum edilmesi anlamına gelmiştir. Sonuç olarak ihlal prosedürü, kararların uygulanmasında itici bir güç olarak kabul edilebilirse de bu yaptırımlar üyelikten çıkarmaya kadar varmamalıdır. Bunun yerine Konsey'in diğer organlarının da (özellikle Avrupa Konseyi Parlamento Meclisi) sürece dahil edilmesiyle taraf devletler ve Konsey organları arasındaki diyalog ve iş birliği yoluyla, politik ve sivil baskılar gibi alternatif yaptırım araçlarıyla kararların uygulanması teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İhlal Prosedürü, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Ilgar Mammadov Kararı, İnsan Hakları Hukuku, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi

The EU and its Quest to Strengthen its Economic and Geopolitical Development With the Help of Central Asian Countries Through the Traceca Program

Derya SOYSAL*

This article examines the TRACECA (Transport Corridor Europe-Caucasus-Asia) program and its impact on the economic and geopolitical development of participating countries. Since the crisis with Russia, the European Union has turned to other partners with whom it seeks to maintain significant economic and cultural ties. Among these partners are the Central Asian countries, which are becoming increasingly important to the EU. Central Asia has always held a crucial place in history, and its strategic significance stems from its position at the crossroads of East and West, nestled between empires and border regions of conflict and insecurity (such as Afghanistan, the Chinese province of Xinjiang, and Iran). While the region was largely ignored throughout the Cold War, its vitality and importance have been rapidly rediscovered. Rich in natural resources, the EU is increasingly seeking closer ties with this region. The countries in the Turkestan region are experiencing strong development in their bilateral relations, with increasingly dynamic negotiations for preferential trade agreements with key partners such as the European

* Université libre de Bruxelles, soysalderya1965@gmail.com

Union (EU) and China. On October 27-28, 2022, European Council President Charles Michel was in Uzbekistan. He first visited Tashkent, where he met with Uzbek President Shavkat Mirziyoyev to discuss bilateral relations and cooperation. One of the bilateral cooperations gaining increasing importance for the EU is TRACECA (Transport Corridor Europe-Caucasus-Asia). The EU is intensifying discussions with Central Asian countries to establish this east-west corridor led by the European Union. Through this project, the EU aims to support the global economic recovery process for the EU and other cooperating countries between 2021 and 2027. TRACECA, initiated in the 1990s, aims to revitalize the ancient Silk Road by improving transport infrastructure and facilitating trade between Europe and Asia through the Caucasus. This analysis will examine the modernization of infrastructure in Central Asia, the improvement of regional connectivity with the West, and the strengthening of economic and political relations between EU member states and Central Asia. Drawing on empirical data and case studies, this article demonstrates that TRACECA plays a crucial role in promoting international trade and regional economic integration. However, challenges such as economic disparities, geopolitical tensions, and governance issues remain obstacles to fully realizing the potential of this corridor. The study's conclusions suggest recommendations to enhance regional cooperation and maximize the economic and strategic benefits of TRACECA.

Keywords: TRACECA (Transport Corridor Europe-Caucasus-Asia), EU-Central Asia Relations, Regional Connectivity, Economic Integration, Geopolitical Challenges

“Devasa Türk Yurdu” Söylemi Bağlamında Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Türkiye- Orta Asya Türk Cumhuriyetleri İlişkilerinin Genel Bir Değerlendirmesi

Muzaffer Ercan YILMAZ*

1990’ların başlarında Sovyetler Birliği’nin büyük ölçüde beklenmedik bir biçimde aniden dağılması, Türkiye ile etnik köken ve din bağı bulunan bağımsız bir grup Türk devletini ortaya çıkarmıştır. Eski Sovyet cumhuriyetleri olan bu devletler, Kafkaslar’da yer alan Azerbaycan ile, Orta Asya bölgesinde bulunan Türkmenistan, Özbekistan, Kazakistan ve Kırgızistan’dır. Bu devletlerin bağımsızlıklarını kazandıkları yıllar, aynı zamanda Türkiye’de Cumhurbaşkanı Turgut Özal’ın liderliğinde “yeni Osmanlıcılık” akımının popüler bir dış politika felsefesi olarak gündemde olduğu yıllardır. Türkiye’nin, etnik ve dinsel bağlarını kullanarak Orta Doğu, Kafkaslar ve Orta Asya’da etki alanını genişletme ideali olarak özetlenebilecek yeni Osmanlıcılık akımı, Türk dış politikasının temel taşlarından olan “Lozan statüsüne bağlılık” çizgisinden de dönemsel bir sapmayı ifade etmiştir.

Her ne kadar Türkiye başlangıçta Rusya’yı karşısına almamak için eski Sovyet cumhuriyetleri olan Türk devletlerini tanıma konusunda ihtiyatlı davranmışsa da, 1991 yılı sonlarına doğru sorunsuz

* Bursa Uludağ Üniversitesi, muzafferercan@uludag.edu.tr

aşılma tanıma sürecinin ardından, bu ülkelere yönelik yoğun bir ilişkiler ağı geliştirme gayreti içerisine girmiştir. Hatta en üst düzeyde resmi ağızlardan dahi, “Adriyatik’ten Çin Seddi’ne devasa Türk yurdu” söylemleri sıkça duyulmaya başlanmış, bu söylemleri destekleyen bazı haritalar bile üretilmiştir. Aynı zamanda TRT Avrasya Kanalı’nı devreye sokmuş, Türk Hava Yolları Türk Cumhuriyetlerinin başkentlerine tarifeli uçak seferleri başlatmıştır. Tüm bunların eşliğinde, ekonomik/siyasal düzeyde bir Türk ortak pazarı ve Türk birliği düşüncesi de filizlenmeye başlamış, bu ideali yaşama geçirmek amacıyla 1991 yılı sonlarından başlayarak “Türk zirveleri” düzenlenmiştir.

Peki şu ana kadar sonuç ne olmuştur?

Türkiye ile Orta Asya Türk Cumhuriyetleri arasında arzu edilen bağ ne ölçüde gelişebilmiştir? Türk ortak pazarı ve Türk birliği düşüncesi sadece bir ideal olarak mı kalmıştır? Türkiye bu ülkelerle bağlarını geliştirirken ne tür iç ve dış güçlüklerle karşılaşmıştır?

İşte bu sorular temel ekseninde çalışma, Soğuk Savaş sonrası dönemde Türkiye ile Orta Asya Türk Cumhuriyetleri arasındaki ilişkileri özetlemeyi, tartışmayı ve değerlendirmeyi amaçlamıştır. Bir Kafkas ülkesi olarak kabul edilen Azerbaycan çalışma kapsamı dışında bırakılmış, Türkmenistan, Özbekistan, Kazakistan ve Kırgızistan esas alınmıştır. Soğuk Savaş sonrasında Türkiye ile bölge ülke ilişkilerinin genel gelişim süreci ile başlayan çalışma, ikili ilişkilere yoğunlaşarak devam edecektir. Bu kapsamda karşılıklı ilişkilerdeki güçlü yanlar ve sorunlu alanlar da detaylı bir biçimde irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye-Orta Asya İlişkileri, Orta Asya Türk Devletleri, Avrasya, Avrasya İşbirliği, Avrasya Sorunları.

Orta Asya’da Sivil Toplum Kuruluşları

Altynbek JOLDOSHOV*

Edilia ABDYKADYROVA**

Orta Asya devletleri bağımsızlığın ilk yıllarında Batı demokrasi-lerini taklit etmeye çalıştıkları görülmüştür. Ancak bu ilk heves daha az gelişmiş bu yeni devletlerin kısa sürede İsveç ya da İsviçre’nin doğudaki versiyonlarına dönüşmeyeceğinin anlaşılmasıyla kısa sürmüştür. Daha sonra Orta Asya devletleri çoğu zaman liberal-demokratik olmayan “illiberal” veya hem demokratik hem de otoriter unsurların birlikte bulunduğu melez “hybrid” rejimlerin kurulmasıyla sonuçlanmıştır. Nitekim Doğu Avrupa’daki Post-komünist ülkelerdeki Batılı demokrasi teşviki ve sivil toplum inşası programları, Batı ile bütünleşmeye kararlı toplumlarda (örneğin Doğu Avrupa ve Baltık ülkeleri) memnuniyetle karşılanırken, Rusya, Çin ve Orta Asya’nın otoriter devletleri bu gelişmeleri istikrarı bozucu bir unsur olarak şüpheyle karşılamışlardır. Dahası Rusya ve Çin’de, Batı’nın devlete karşı sivil toplum kavramının yerini, sivil toplumun ulusal hedefleri gerçekleştirmek için devletle birlikte, ona bağlı olarak çalışması gerektiği fikri almıştır. Bu bakış açısına göre Batı’nın sivil toplumu, demokratik usulleri ve demokratik kurumları teşvik etme çabaları, istikrarlı siyasi sistemleri yıkmaya yönelik bir girişimdir.

* · Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, altynbek.joldoshov@manas.edu.kg

** · Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, ediliya.abdikadirova@manas.edu.kg

Günümüz Orta Asya devletleri Doğu Avrupa ve Baltık ülkelerinden farklı olarak genellikle otoriter olarak nitelendirilmektedir. Bu ülkeler sivil toplum geçmişinin olmaması ve sivil toplum kültürünün gelişmemişliği ile dikkat çekmektedir. Örneğin Freedom House'un Raporuna göre beş Orta Asya devleti de "özgür değil" kategorisinde yer alırken, Türkmenistan en az özgür olan ülkedir. Dahası Kazakistan, sektörün devlet tarafından finanse edilmesi yoluyla, devlet ile işbirliği içinde çalışan Sivil Toplum Kuruluşların geliştirilmesine yönelik yaklaşımı canlandırmaya çalışmaktaysa da Özbekistan, Tacikistan ve Türkmenistan ise insan hakları sektöründeki uluslararası ve yerel STK faaliyetlerini fiilen devre dışı bırakacak ölçüde sivil toplumu baskı altında tutmaktadır. Belki de Orta Asya ülkeleri arasında yalnızca Kırgızistan'da hükümetin sivil alana yönelik kısıtlamalarına zaman zaman karşı durabilen ve göreceli olarak daha aktif ve canlı STK'ların faaliyetlerine raslamak mümkündür. Dahası günümüzde beş Orta Asya devleti de faaliyet gösteren engelli dernekleri, çocuklara, gençlere, kadınlara, yaşlılara veya çevre sorunlarına odaklanan STK'lar bulunmaktadır. Ancak, İnsan hakları STK'ları genellikle Kırgızistan'da faaliyet gösterirken, diğer devletler onları ya ülkelerinden kovduğu ya da devlet propagandası yapan devlete ait STK'lara dönüştürdüğü görülmektedir. Bu çalışmada bağımsızlık sonrası Orta Asya devletlerindeki STK'ların durumu araştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Orta Asya Sivil Toplumu, Hibrit Rejimler, Otoriterlik, Sivil Toplum Kuruluşları (STK), Demokrasi ve Özgürlükler

From Cultural Ties to Economic Security: Collaborative Strategies in the Turkic World

Nigora KHODZHAMBERDIEVA*

In an era of shifting global dynamics, where traditional power structures are being redefined, the Turkic world emerges as a crucial strategic player within Eurasia. As the 21st century unfolds, the increasing importance of Turkey and the Turkic states in fostering economic cooperation, political integration, and strategic infrastructure development becomes increasingly evident. This paper investigates how fortifying cultural ties among the Turkic states enhances economic security and energy cooperation, underscoring the significance of their shared cultural and historical heritage. By analyzing the collaborative dynamics within the Organization of Turkic States (OTS) and the interactions among the six Turkic states, the study reveals how these relationships cultivate deeper economic and strategic partnerships. The preservation of cultural networks and the commemoration of shared Turkish history are crucial elements that highlight their common origins. This shared heritage not only underscores historical interconnectedness but also facilitates enhanced economic collaboration. The paper delves into how cultural preservation addresses common challenges, with a particular focus on economic security and energy issues.

* Bursa Uludağ University, nigora.kh11@gmail.com

Through a thorough analysis of existing cooperation models and successful initiatives, such as those spearheaded by the OTS, the study illustrates how cultural ties can be effectively leveraged to address mutual concerns. It provides a comprehensive examination of how nurturing cultural connections lays a robust foundation for tackling regional economic and energy-related challenges. The paper offers practical recommendations for implementing these strategies, informed by the collaborative experiences of the six Turkic states. By emphasizing the role of cultural unity in regional cooperation, this research aims to deepen the understanding of how cultural bonds can enhance collective efforts in overcoming shared problems, with the ultimate goal of guiding future strategies and collaborative frameworks within the Turkic world.

Keywords: Turkic World, Cultural Ties, Economic Security, Cooperation, Organization of Turkic States.

21. Yüzyılda Türkistan’da Türk Kimliğinin Kayboluğu: Afganistan Türklerinin Kayıp Tarihi

Ismail NAZARI*

Afganistan, tarihi İpek Yolu üzerinde stratejik bir konumda bulunmasıyla tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Türk devletlerinin hüküm sürdüğü Türkistan coğrafyasının bir parçası olan Afganistan hem Doğu hem de Batı Türkistan’a açılan önemli bir kapıdır. Merkezi konumundan dolayı bu topraklar çeşitli devletlerin istilasına ve işgaline uğramıştır. Kenar Kuşak Teorisi ve Kalpgah Teorisi’ne göre, Afganistan, dünya hakimiyetini hedefleyen güçler için kritik bir önem arz etmektedir. Hindistan, Çin, Türkistan ve İran’ı birbirine bağlayan yolların kavşağında yer alan Afganistan, tarihi İpek Yolu üzerinde bulunması ve bu yol, eski dünyanın en önemli kültür ve ticaret hattı olarak Doğu’nun medeniyetlerini Batı’ya taşımasıdır. İpek Yolu, sadece ticaret değil, aynı zamanda medeniyetler, düşünceler, dinler ve kültürlerin yayılmasına olanak sağlamıştır.

Afganistan’ın stratejik konumu, küresel fikir, sanat ve kültür alış-verişinin merkezi olmasını mümkün kılmıştır. Efsanevi İpek Yolu, zanaatkârların, tekniklerin, araçların ve fikirlerin ve Orta Asya’nın büyük antik kentlerinin gelişimine katkıda bulunmuştur. Bu yol, toplumsal ve kültürel etkileşimi sağlayan bir köprü işlevi görmüştür. Afganistan, tarihi boyunca yaşadığı ani ve radikal değişiklikler, farklı

* İbn Haldun Üniversitesi, ismail.nazari@stu.ihu.edu.tr

ideolojilerle yönetilmesi ve çeşitli etnik kökenlerden halkların yaşaması nedeniyle benzersiz bir coğrafya sunmaktadır. Günümüz Afganistan toprakları, birçok millet ve ordunun geçtiği, yüksek medeniyetlerin sentez noktası olmuştur. Gazneliler, Selçuklular, Gurlular, Harzemşahlar, Timurular ve Babürler dönemlerinde Afganistan, Türk-İslam ilim ve sanatının en iyi temsil edildiği topraklar olmuştur.

Bu bağlamda, “Afganistan” ve “Afgan” kelimesinin kökeni ve gerçek anlamı, Afganistan coğrafyası, etnik yapısı ve sosyo-kültürel özellikleri, İpek Yolunun Türk Devleti Teşkilatı açısından önemi ve jeostratejik önemi, Türk-İslam devletlerinin tarihi izleri, ilim ve bilim çalışmalarının dünya medeniyetine katkısı. Ayrıca, Osmanlı, Türkiye-Afganistan ilişkileri, İngiliz ve SSCB işgalleri, iç karışıklıklar, 2001 olayları ve Cumhuriyet. Bu dönemlerde Türk toplumunun varlığı ve mücadelesi ile son yirmi yılda yürütülen planlı asimilasyon çalışmaları ve Türk tarihi eserlerinin yıkımı veya değiştirilmesi konuları ele alınacaktır.

“21. yüzyılda Türkiye'nin ve Türk Dünyası'nın yüzyılı olarak ilan edilmesi”. Bu yy.'ın aydınlığı bu coğrafyaya da yansımaları gerekmektedir. Bütünün parçası olan Afganistan coğrafyası hem Türkiye açısından ve hem TDT açısından stratejik öneme haiz olan bir coğrafyadır. Bu nedenle Afganistan, farklı milletlerin kültür ve edebiyatına ev sahipliği yapmaktadır; ancak en zengin kültür ve edebiyatı, Afganistan Türkleri tarafından sunulmaktadır. Günümüzde Afganistan'da konuşulan Türk lehçeleri arasında Özbekçe, Türkmençe, Kazakça, Kırgızca ve Uygurca yer almaktadır. Fakat son yıllardaki işgaller ve savaşların Türk kültürüne verdiği zararlar, Afganistan'da yaşayan Türk boylarının kültürel unsurlarının yok olmasına neden olmaktadır. Bu sebeple buna yönelik asimile çalışmaları bu bildirin odak noktası olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkistan, Türkler, Afganistan, Kayıp, Miras

Strengthening Connection in the Visibility Age: Social Media and Transportation's Contribution to the Eurasian Turkish State

Edanur SARI*

Today is an age of visible materials which are gaining more attention than ever through numerous factors like the internet. Knowing the day you are living is an awareness and a privilege that shapes the way for conscious actions and gives you a better understanding of the future. In the age of visibility, it is important to know the power of seeing and sharing to enhance connectivity and cooperation. Mostly among teenagers, new places and cultures that are not easily accessible or that are not obvious on social media are less realized. Thus, in the name of a more connected Eurasian world, this article suggests having stronger transportation methods that enable people from inside and outside of Eurasia to travel more easily. This suggested transportation method for the area has short-term and long-term solutions. At first, the existing transportation may have certain campaigns for people who are already living within the Eurasian lands and maybe some extra sales for some students. In the long term, for better-connected Turkish States, a comprehensive transportation line for the tourist routes would help Asian Turkish countries since their historical places will be visited. Therefore, easier transportation

* Ibn Haldun University, edanur.sari@stu.ihu.edu.tr

for travelers will help the Eurasian Turkish states from social media posts and reels which is also a business. Social media has a huge power that can really help a region to become more connected and interact. This power can be developed in the Asian Turkish states so for this reason, a better-organized transportation network will attract the attention of students, travelers, and many other people and will enable everyone who participates to see Turkish culture closely, both within the Turkish states and with participants from outside. Hence, in the age of visibility, an incredible circulation in the Eurasian land has a high possibility to occur with the advantage of the social media business.

Keywords: visibility, culture, tourism, transportation, teenagers

Türk Dünyasında İşbirliği Çabaları ve Türkiyenin Rolü

Zeynep TOPBAŞ*

Soğuk Savaş sonrasıyla iki kutuplu sistemin kendini yitirmesiyle ve Sovyetler Birliğinin dağılmaya uğramasıyla birlikte sistem de çok kutuplu bir düzen var olmuştur. Uluslararası hukuk, uluslararası ilişkiler daha aktif rol oynamaya başlamıştır. 1991 yılında Sovyetlerin dağılmasıyla birlikte birbirine ayrı düşen Türk Dünyası için birçok alanda fırsatlar doğmuştur.

Bu fırsatlar değerlendirilme çabasına giderek, zamanla büyük bir etki ile Türk Devletleri arasında yakınlaşma çalışmaları başlamıştır. İki kutuplu sistemin uluslararası arenada yerini terk etmesinin ardından, yeni dünya sisteminde çok kutupluluğa geçişle, Sovyetlerin dağılımıyla Orta Asya ve Kafkasya'da birçok ülke bağımsızlığını kazanmıştır. Azerbaycan, Kırgızistan, Türkmenistan, Kazakistan ve Özbekistan söz konusu coğrafyada bağımsızlığını kazanmış Türk Cumhuriyetleridir. Sovyetler bünyesinde varlıklarını sürdüren bu ülkeler bağımsızlıklarını kazandıklarında, yeni uluslararası sistemde safhalarını tutarken bir yandan da ise soydaşları ile iş birliği kurma gayretine girmişlerdir. Bağımsızlığını kazanan Türk Cumhuriyetleri, tarih sahnesinde uyum kurmalarında eşlik etmelerinde Türkiye yanlarına durmuştur. Ortak bir tarihe sahip olmalarının yanı sıra Avrasya

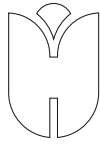
* Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, topbaszeynep7@gmail.com

Bölgesinin merkezi konumda olan Türkiye'den büyük beklentileri doğmuştur. Türkiye o zamanlarda ise bağımsızlığını kavuşan Türk Cumhuriyetlerini tanıyan ilk ülke olmuştur. Aynı zaman da ilk elçilikleri de Türkiye açmıştır. Daha sonraki zamanlara gelindiğinde ise Türk Devletleri ile bütünleşme gayreti içerisinde, TİKA, Türksoy, Türk Akademisi, Türkpa, Türk Kültür ve Miras Akademisi gibi çeşitli kuruluşlar kurulmuştur. Türk İşbirliğinin olması, Türk kültürünü, geleneklerini, Türk dilini, Türk değerlerini yaşatmak ve korumak amacıyla kültür alanında önemli girişimlerde bulunarak aktif şekilde çalışmalarını sürdürmektedir. Bu Türk İşbirliğinde birliklerliğinin doğuşuyla 1992 yılında başlayan ve Türkiye'nin girişimiyle, Türk Cumhuriyeti devletleri başkanlarıyla görüşmeler gerçekleştirerek devam eden ve 2009 yılında Türk Devletleri Teşkilatının da kurulmasıyla (eski adıyla Türk Konseyi) adı altında zirveler süreci başlayarak günümüze kadar dünya kamuoyunda göz önünde olarak etkin nitelikte devamını sürdürmektedir. Aynı zaman da Türkiye ile Türk Dünyası arasındaki ilişkinin derinleşip hızla stratejik özellik kazanmasında önemli faktörlerin başında, Türkiye'nin askeri, siyasi, ekonomik açıdan gelişmesiyle önemli bir güç haline gelmesidir. Türkiye'nin dünya tarih sahnesinde son derece göz önünde dikkat çekici güçlü bir aktör halinde olması, Orta Asya devletlerin ilgisini

Çekip, Türkiye'ye karşı ilişkilerinde dönük olması büyük ölçüde etkiye sahiptir. Bir önemli mevzu ise, iki süper güç ülkelerinden olan, Çin ve Rusya'nın arasında kalan Orta Asya devletleri için Türkiye alternatif aktör niteliğini oluşturmasıdır. Bu alternatifliğin varlığı Türk Dünyasındaki ilişkilerin sıcaklamasında önemli faktör olarak nitelendirilmektedir. Yine Türk Dünyasındaki gelişmelerin önemli bir hususu ise, uluslararası arenada 'Bir Millet, İki Devlet' kavramıyla kardeşlik ilişkileri son derece yakın olan, Azerbaycan ve Türkiye ilişkisi 2020 yılında Dağlık Karabağ Zaferinden sonra bir dönüm noktası haline gelmesidir. Türkiye tavrını ortaya koyarak Azerbaycan'ı yalnız

bırakmayarak desteğini göstererek yanında yer almıştır. Türkiye'nin ortaya koyduğu yaklaşımı diğer Türk Cumhuriyetlerin de bir araya gelmesini kolaylaştırmış, Türk Devletleri Teşkilatının da stratejik bağlamda önünü açmıştır. Yapılan bu analizler neticesinde Türkiye'nin yürüttüğü dengeleyici politikalar Türk Cumhuriyetleri arasındaki bu ilişkiler ve yapılan ittifaklar da Türk Çağı'nın olduğunun kanıtıdır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Türk Dünyası, Türk Devletleri Teşkilatı, Avrasya Bölgesi, Türk Çağı.

Dijital Diplomasi Bağlamında Türk Dünyasında Ortak Alfabe Arayışı

Lütfiye SARI*

Kamu diplomasisi, II. Dünya Savaşı sonrasında uluslararası ilişkilerde ve milletlerarası etkileşimlerde önemli bir araç olarak ortaya çıkmış, özellikle Soğuk Savaş dönemi ve sonrasında uluslararası aktörler arasındaki yumuşak güç mücadelesinde merkezi bir rol oynamıştır. 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından kamu diplomasisi kavramı, güvenlik ve dış politika stratejilerinde daha fazla öne çıkmış, küresel siyasetin ve uluslararası ilişkilerin temel unsurlarından biri haline gelmiştir. Dijital dönüşüm ve teknolojik yeniliklerin hız kazanmasıyla birlikte, dijital diplomasi de kamu diplomasisinin bir alt disiplini olarak gelişim göstermiştir. Özellikle sosyal medya ve diğer dijital platformların yaygınlaşması, uluslararası aktörlerin diplomasi stratejilerini dijital mecralara taşımalarına olanak sağlamıştır. 2010'da yaşanan Arap Baharı ve 2020'deki COVID-19 pandemisi gibi küresel olaylar, dijital diplomasinin devletler arası ilişkilerdeki önemini daha da artırmıştır. Dijital diplomasi, Türk Dünyası bağlamında da giderek artan bir öneme sahiptir. Türk Dünyası devletleri arasındaki etkileşim ve iş birliğinin dijital platformlar aracılığıyla güçlendirilmesi, bölgesel ve kültürel bütünleşme süreçlerine katkı sağlamaktadır. Bu kapsamda, ortak bir alfabenin benimsenmesi, dijital diplomasi

* Bursa Uludağ Üniversitesi, sarii.lutfiye3419@gmail.com

faaliyetlerinde dil engellerini ortadan kaldırarak iletişim ve bilgi akışını hızlandıracak, diplomatik ilişkilerde etkinliği artıracaktır. Türk Dünyası'nda Latin ve Kiril gibi alfabelerin kullanımı, dijital diplomasi çabalarını sınırlamakta ve iletişimi zorlaştırmaktadır. Ortak alfabe, dijital diplomasi araçlarının kullanımını kolaylaştırarak kültürel diplomasi boyutunu da güçlendirecek, Türk Dünyası devletleri arasındaki kültürel birlikteliği pekiştirecektir.

Bu çalışmada, dijital diplomasinin Türk Dünyası'ndaki yansımaları analiz edilecek ve ortak bir alfabenin söz konusu olması halinde, ilgili alfabenin dijital diplomasi uygulamaları üzerindeki rolü incelenecektir. Dijital diplomasi stratejilerinin Türk Dünyası'nda daha etkili bir şekilde uygulanabilmesi için ortak bir alfabenin benimsenmesinin gerekliliği vurgulanmış ve bu süreçteki potansiyel faydalar değerlendirilecektir. Bu bağlamda, çalışmanın sonuçları, Türk Dünyası'ndaki devletler arasındaki dijital diplomasi stratejilerinin geliştirilmesine ve bölgesel entegrasyonun hızlandırılmasına yönelik önemli öneriler sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası İlişkiler, Kamu Diplomasisi, Dijital Diplomasi, Türk Dünyası, Ortak Alfabe.

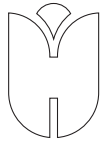
Türk Devlet Yapısının Gelişimi ve Dünya Siyasetindeki Stratejik Rolü

Mehmet ÇAKRAN*

Türk Devletleri Teşkilatı, Avrasya bölgesinde stratejik kararlar alıp politikalar geliştirerek, uluslararası alanda etkisini artıran bir yapı haline gelmektedir. Uluslararası sistemin sürekli değişen dinamikleri içinde, bölgesel entegrasyon çabalarının önemi giderek artmaktadır. Devletler, Avrupa Birliği ve Şanghay İşbirliği Örgütü gibi yapılar aracılığıyla ulusal çıkarlarını en üst düzeye çıkarmaya çalışmaktadırlar. Türk devletleri arasındaki etkileşim, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra başlamış ve zamanla daha da güçlenmiştir. Böylelikle Türk Devletleri Teşkilatı, bölgesel bir yapı olarak Türk Dünyası için büyük öneme sahip bir organizasyondur. Günümüzde varlığını sürdüren pek çok sorun mevcuttur ve bu sorunlarla mücadelede devletlerin tek başına çabaları yeterli olmamaktadır. Dolayısıyla Türkiye'nin yanı sıra Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan'ın Türk Devletleri Teşkilatı'na olan katkıları ve önemi artmaktadır. Teşkilatı oluşturan her bir üye devletin birbirinden farklı avantajları bulunmaktadır. Bu bağlamda, teşkilatın her üyesi, sahip olduğu avantajlarla birlikte hareket ederek birlik içinde daha da güçlenme fırsatı bulacaktır. Bu çalışmada, öncelikle Türk Devletleri Teşkilatı'nın tarihsel gelişimi ele alınacak ve sonrasında teşkilatın dünya siyaseti üzerindeki rolü analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası, Entegrasyon, Türkiye

* Bursa Uludağ Üniversitesi, mehmetcakran45@gmail.com

Transboundary Water Management in Central Asia: Challenges, Climate Change, and the Need for Regional Cooperation

Zhuldyz RAMAZANOVA*

The region of Central Asia is the largest landlocked region in the world, and it is facing significant challenges in managing its water resources, exacerbated by its complex geopolitical landscape and the impacts of climate change. Most of the region's rivers are transboundary, flowing through multiple countries, which creates tensions and complex dynamics between upstream and downstream riparian states. Tajikistan and Kyrgyzstan control the majority of the region's water resources and they prioritize their hydroelectric power generation being reliant on hydropower. Meanwhile Uzbekistan, Kazakhstan, and Turkmenistan need water primarily for irrigation and they have other sources of energy as oil and gas. This difference in priorities, imbalance in water usage, coupled with the absence of regional binding agreements and lack of transparency, has intensified political tensions constraining from achieving water, food, and energy security in the region.

Despite the signing of the Almaty Agreements in 1992 that was the first step to acknowledge the necessity for the cooperation to solve

* Hague Research Institute, zhuldyz.ramazanovab@gmail.com

the region's water issues, implementation has been ineffective as the agreement is non-binding and lacks detailed procedures for conflict resolution. On top of that, the region is vulnerable to climate change, highlighted by increased occurrences of floods in spring and droughts in summer and winter that further exacerbate water scarcity.

This paper examines the ongoing water, food, and energy nexus challenges in Central Asia through the lens of transboundary water management and explores the critical role of national and international legal frameworks in facilitating integrated solutions. By analyzing different interests of upstream and downstream countries, the paper highlights the need for robust agreements that prioritize equitable and just resources exchange, sustainable development, and environmental protection. Furthermore, the importance of data sharing and information exchange are key components of effective cooperation.

During the rise of global water consumption, the reality of Central Asia serves as a critical case study for understanding the complexities of transboundary water governance and the necessity of regional cooperation to ensure a water-food-energy nexus. The findings underscore the importance of revisioning existing frameworks and implementation of collaborative actions to address the region's water challenges, contributing to the broader goal of achieving sustainable water management in line with the Sustainable Development Goals.

Keywords: Central Asia, transboundary water management, regional cooperation, climate change, water security.

Analysis of the Current State and Future Prospects of Renewable Energy Cooperation Between China and Central Asian Countries

Bishala MAERDAN*

This paper explores the current state, challenges, and future prospects of renewable energy cooperation between China and Central Asian countries. In recent years, as global demand for clean energy increases and climate change becomes a more pressing issue, China and Central Asian nations such as Kazakhstan, Uzbekistan, Kyrgyzstan, Turkmenistan, and Tajikistan have strengthened their collaboration in renewable energy. This cooperation is driven by the Belt and Road Initiative, which promotes economic ties and sustainable development across Eurasia. Central Asian countries possess abundant solar, wind, and hydropower resources, while China has expertise in renewable energy technology and financing, creating a complementary foundation for partnership.

The paper reviews key cooperation projects, such as large-scale solar and wind energy developments in Kazakhstan and Uzbekistan, and hydropower projects in Kyrgyzstan, highlighting the achievements and progress made. However, challenges remain, including outdated infrastructure, inconsistent policies and regulations, and

* Al-Farabi Kazakh National University, bishalamaerdan@gmail.com

political and economic instability in some regions, which increase investment risks for Chinese enterprises. Despite these challenges, significant opportunities exist for further collaboration. The paper suggests that enhancing policy alignment, fostering technological innovation, expanding green finance, and improving energy infrastructure are crucial for advancing China-Central Asia renewable energy cooperation. By strengthening these areas, both sides can address climate change, promote sustainable development, and achieve mutual benefits in energy security and economic growth. The paper concludes that deepening renewable energy cooperation between China and Central Asian countries will play a vital role in advancing regional green transformation and sustainable development in the coming years.

Assessing Türkiye's Role in Energy Transit and Security in Eurasia: Challenges, Opportunities, and Strategic Implication

Priyanshu AGARWAL*

Türkiye's unique geography makes it a vital energy bridge between Europe and Asia, connecting key energy-producing countries with European markets. This strategic position is increasingly crucial for Türkiye and the broader region's energy security as the global energy landscape continues evolving. This paper provides an in-depth examination of how Türkiye has positioned itself in this space, its complex challenges, and its far-reaching implications for the region's future energy security.

At the heart of Türkiye's energy strategy are its extensive pipeline networks, including the Trans-Anatolian Natural Gas Pipeline (TANAP) and TurkStream, which transport natural gas from the Caspian Sea, Russia, and the Middle East to Europe. These routes are crucial for reducing Europe's heavy reliance on Russian gas, particularly amidst the ongoing Russia

Ukraine conflict, which has further strained energy supplies and made the diversification of energy routes more pressing. The recent discovery of significant natural gas reserves in the Black Sea and the

* Centre for Russian and Central Asian Studies, Jawaharlal Nehru University, agarwalpriyanshu20@gmail.com

Mediterranean enhanced Türkiye's energy prospects. However, this strategic position comes with significant challenges, including navigating complex relationships with key players like Russia and the European Union, especially as the Russia-Ukraine conflict unfolds. The EU's recent decision to reduce gas imports from Russia by two-thirds has created new opportunities for Türkiye to increase its energy exports. Türkiye's relationships with neighbouring countries, such as Azerbaijan, Iran, and Iraq, are critical for ensuring regional energy security.

Despite these challenges, Türkiye has opportunities to expand its influence in the energy sector, particularly as global energy markets shift towards renewable energy and Europe pushes towards greener energy sources. By embracing these changes, Türkiye can strengthen its role as a transit country and a central hub in the emerging green energy economy, enabling it to play a more active role in regional diplomacy and leverage its energy transit role to mediate conflicts and foster cooperation. The recent agreement between Türkiye and the EU to increase renewable energy cooperation is a significant step in this direction.

Strategically, Türkiye's energy policies are about more than just economics—they're a way for the country to assert itself globally. As it continues to develop its energy infrastructure and respond to the changing geopolitical landscape, Türkiye's choices will significantly impact its future and the stability and security of the entire Eurasian region. Türkiye is navigating a complex web of challenges and opportunities as an energy transit country. The ongoing conflicts in Ukraine and Gaza only add to the urgency of these issues, making Türkiye's position all the more critical. How Türkiye manages these challenges will shape its own energy security and that of the broader region

Keywords: Türkiye's energy transit, Eurasian energy security, global conflicts, geopolitical strategy, energy infrastructure.

How Effective is the Saarc as a Tool for Regional Cooperation Among South Asian Nations

Ariba JALAL*

Among the South Asia Countries the evolution of the concept of regional cooperation emerged late. Since 1950s-60s many Asian and African countries decolonized and it was only during the seventies that various political and economic factors created congenial environment for its establishment. As a consequence of the long desire and deliberations among the member countries of the region the South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC) came into being on 8 December 1985 with its first summit meeting of the Heads of States in Dhaka. The principal aim of it is to accelerate the economic as well as social enlargement in the member states through joint action in certain agreed areas of cooperation. As a regional organization SAARC can endorsed and strengthen the regional cooperation among member countries. It is a demonstration of the determination of the peoples of South Asia to collaborate regionally, to work together towards finding solutions to their common troubles in a will of friendship, faith and understanding and to build an order based on mutual respect, equity and common benefits. For instance, other regional organization of the world the SAARC has also developed an institutional structure within which different level meetings

* Hamdard Institute of International Studies, Jamia Hamdard (Deemed to be University), draribajalal@jamiyahamdard.ac.in

take held at regular intervals, and within which a wide range of institutions, working groups, and so on, have been set up to discuss the feasibility and modalities of cooperation among the member countries. My paper will highlight the eight-member regional grouping SAARC can work as an effective tool to accelerate and elevate regional cooperation among South Asian Nations.

Keywords: Decolonized, Regional Cooperation, Environment, Tool.

Uluslararası Andlaşmaların Kırgızistan’da Uygulanması Problemi ve Avrasya İşbirliğine Etkileri

Saffet KÜRKCÜ*

Aidai ERMEKOVA**

Murat Bürkan SERBEST***

Uluslararası Hukuk’un ana kaynaklarından olan uluslararası andlaşmalar, modern dönemde özellikle başta güvenlik kaygısı olmak üzere pek çok gerekçe ile çok taraflı bir yapıya evrilmiştir. Devletler bu tür antlaşmalar sayesinde, küresel, bölgesel ve aktör bazında ilişkilerini geliştirmekte, aynı zamanda uluslararası sistemi düzene sokmaktadır. Bu durum devletler arası iş birliğini katkı sağlarken, artan karşılıklı bağımlılık durumu, çatışmaları minimize etmekte ve çatışmalara daha kolay çözüm olanakları sunmaktadır.

Ancak uluslararası andlaşmaların iç hukukta uygulanması her devlette aynı düzey ve kolaylıkta değildir. Bu durum devlet rejiminin yapısı, anayasası, bir hegemon güce bağımlılık oranı vs. gibi farklı sebeplerden kaynaklanmaktadır.

* saffetkurkukonya@gmail.com

** Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi

*** Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, murat.burkan@manas.edu.kg

Bu çalışma Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra 1991'de bağımsızlığını kazanmış ülkelerden birisi olan Kırgızistan'ın uluslararası anlaşmaları uygulama problemini ele almaktadır. Kırgızistan bağımsızlığını kazandıktan sonra, uluslararası anlaşmaların Kırgızistan hukuk sisteminin ayrılmaz bir parçası olduğunu anayasasında belirtmiş olsa da normlar hiyerarşisinde yerini doğrudan belirtmemiş, bu durum anlaşmaların uygulanmasında problemlere neden olmuştur. Örneğin imzalanan uluslararası bir anlaşmanın uygulanmaması, kimi zaman bir anayasa maddesi, kimi zaman bir kanun maddesi vs. gibi gerekçelere bağlanmıştır. Dolayısıyla anlaşmaların iç hukuktaki uygulaması bakımından bir standardı yoktur. Standardı olmayan bu durumun başka sorunlara yol açacağı ise izahtan varestedir. Çünkü ilişkileri ve iletişimi geliştirmesi beklenen anlaşma, söz konusu problemden dolayı yeni bir çatışmanın sebebi olabilmekte, gelişmesi gereken ilişki ve iş birliğine zarar vermektedir.

Bu çalışma uluslararası anlaşmaların Kırgızistan'da uygulanması probleminin sadece hukuki nedenleri bağlamında bir değerlendirmesini yapacak ve bu durumun Avrasya iş birliğine etkisini tartışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Anlaşmalar, İç Hukuk, İşbirliği, Çatışma, Avrasya

The Pivotal Role of Manas University in Fostering Connectivity Within the Turkish World

Saatkan NARKULOVA*

Mesude USLU**

Manas University, located in the heart of Central Asia, has emerged as a beacon of academic excellence and cultural exchange, playing a pivotal role in bridging the diverse communities of the Turkish world. As a leading institution of higher learning, Manas University has established itself as a hub for cross-cultural collaboration, language preservation, and student mobility, effectively strengthening the bonds between Turkey and its regional partners.

Manas University has played a crucial role in fostering cultural exchange and understanding within the Turkish world. Through its interdisciplinary programs, guest lecture series, and cultural festivals, the university has become a hub for the exploration and celebration of the shared traditions, customs, and values that unite the diverse communities of the region. By providing a platform for the exchange of ideas, the university has cultivated an environment where students, faculty, and visitors can learn from one another, broadening their perspectives and strengthening their ties to the Turkish heritage.

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, saatkan.narkulova@manas.edu.kg.

** Yusuf Balasagun Üniversitesi, uslumesude@gmail.com.

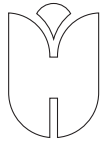
Recognizing the importance of preserving the linguistic heritage of the Turkish world, Manas University has undertaken several initiatives to safeguard and promote the use of Turkic languages. The university actively supports research and publications in Turkic linguistics, contributing to the ongoing efforts to document and revitalize these languages in the face of globalization and modernization.

Manas University has played a pivotal role in facilitating student mobility within the Turkish world, providing opportunities for scholars to engage in cross-cultural exchanges and gain a deeper understanding of their shared heritage. Through its extensive network of partnerships with universities across the region, the university has established robust student exchange programs, enabling students to study abroad and immerse themselves in the diverse cultures and academic environments of the Turkish world. These experiences not only broaden the horizons of the participating students but also foster the development of a new generation of leaders and scholars who are deeply connected to the shared aspirations of the Turkish community.

Manas University has forged strong partnerships with leading Turkish universities and research institutions, further strengthening the bonds between the academic communities of the Turkish world. Through these collaborative efforts, the university has established joint degree programs, research projects, and faculty exchange initiatives, facilitating the cross-pollination of ideas, best practices, and expertise. These partnerships not only enhance the educational opportunities available to students but also contribute to the overall development of the Turkish world, as scholars and institutions work together to address shared challenges and capitalize on emerging opportunities.

As the Turkish world continues to evolve and face new challenges, the role of Manas University in fostering connectivity and collaboration within the region has become increasingly vital. With its unwavering commitment to academic excellence, cultural exchange, and language preservation, the university is poised to play a pivotal role in shaping the future of the Turkish world. generation of leaders and scholars to build a stronger, more interconnected Turkish world.

Keywords: Turkic world, connectivity, Manas University, fostering cultural exchange, education collaboration

Strengthening Language and Cultural Ties Through Digital Education in Turkic Nations

Pranjali GUPTA*

This paper explores how a unified digital education platform can improve language learning and foster collaboration among Turkic countries in Eurasia, including Turkey, Azerbaijan, Kazakhstan, Uzbekistan, and Kyrgyzstan. With their shared linguistic and cultural background, these countries can benefit from a digital platform that connects educators and students, promoting regional cooperation and integration. This study is based on a review of secondary data, including academic articles, policy reports, digital education studies, blogs, and newsletters, to assess current digital education and language learning initiatives within the region and beyond. It examines successful examples of digital education projects that have enhanced cross-cultural understanding and cooperation, identifying effective strategies and challenges relevant to the Turkic context. The analysis reveals important factors for creating a successful unified digital platform, such as providing multilingual content, developing culturally inclusive curricula, offering teacher training, ensuring strong digital infrastructure, and engaging both learners and educators. It also discusses challenges like the digital divide, varying levels of technological development, and the need for coordinated policies among

* gpranjali12@gmail.com

countries. This research aims to offer practical recommendations for educators, policymakers, and regional organizations on how to build a digital education system that supports language learning, cultural exchange, and collaborative learning. In conclusion, the study highlights the potential of digital education platforms to strengthen educational connections and cooperation among Turkic countries, ultimately supporting greater regional integration and mutual understanding in Eurasia.

Keywords: Digital Education, Language Learning, Regional Cooperation, Turkic Countries, Educational Integration

Political Activity of the Youth of Kazakhstan and Turkey: A Comparative Analysis

Aigerim ZHAMPETOVA*

In recent years, the attention of researchers has been attracted by the level of political activity of young people, especially in the context of post-Soviet and Middle Eastern countries. This article examines the level of political activity of young people based on the results of a study conducted by World Values Survey led by Ronald Inglehart in Kazakhstan (2017) and Turkey (2018).

Kazakhstan and Turkey, being democratic states with a presidential form of government, are unique objects for the study of political consciousness and youth involvement. These two countries are united not only by a common cultural identity, similarity of language, but also by a common religious affiliation, which creates favorable conditions for the analysis of their political processes. However, despite the common features, the historical context of these countries differs significantly. Turkey, which remained the only independent Turkic country until 1991, and Kazakhstan, which was part of the Soviet Union for a long time, went through various stages of forming their political consciousness. This historical experience has had a significant impact on the development of public institutions and the political activity of citizens. In particular, studies show that young

* International University of Information Technology, aigera.08@mail.ru

people in both countries are interested in political processes, but the level of their involvement and forms of participation in these processes vary. The present study aims to identify these differences and understand the factors influencing the political behavior of the youth of the two countries.

This article not only contributes to a better understanding of the political dynamics in Kazakhstan and Turkey, but also opens up new directions for further research in the field of political activism and youth policy.

Keywords: Kazakhstan, Turkey, youth, political activity, political values.

Outbreak of War in Ukraine: Unforeseen Economic and Business Benefits for Central Asian States

Muhayyoi RAHIMZODA*

The Russian war in Ukraine has created shockwaves in every corner of the world triggering food and energy crises and exacerbating poverty and starvation. Nowhere else the effects have been more acutely felt than in Central Asia, a region with deep-rooted political, economic and cultural ties to Russia formed during the Soviet era. Paradoxically, amidst the turmoil the Central Asian region has also experienced certain benefits following the conflict.

Despite the detrimental effects of the war, the region reaped gains through various channels: (1) the US and Western sanctions have compelled numerous Russian businesses to relocate to Central Asia and consequently thousands new businesses have been registered in Kazakhstan and Kyrgyzstan and to a lesser extent in Uzbekistan and Tajikistan with many multinational companies moving their staff to the region (2) fleeing persecution and conscription into the Russian army many highly educated and skilled Russian individuals have brought not only valuable human capital to the region but also financial capital by transferring their wealth, (3) export and import indicators in the region have augmented due to serving as a new transit hub between Russia and the rest of the world. Influx of capital,

* Corvinus University of Budapest, muhayyoi.rahimzoda@stud.uni-corvinus.hu

heightened level of domestic consumption and fresh business and economic activity has led to unexpected tangible economic growth in the region.

The paper investigates the nuanced effect of the Russian-Ukrainian war on Central Asia through a comprehensive review of existing literature answering to the research question “What are economic advantages observed in Central Asia resulting from the Russian invasion of Ukraine?”

Keywords: migration, human resources, business activity, Central Asia, Russian-Ukrainian war

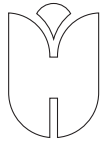
Kimlik Oluşumu Bağlamında Kırgız Milli Hareketi'nin Ortaya Çıkışı

Erdem YILMAZ*

Bu çalışmada, Kırgız milli hareketinin ortaya çıkışı ve gelişimi, kimlik oluşumu bağlamında ele alınmaktadır. Modern dönemde, Orta Asya'da milli kimlik arayışları hız kazanmış ve Kırgızlar da bu süreçten etkilenmiştir. Araştırmanın amacı, Kırgız milli hareketinin temel dinamiklerini ve bu hareketin milli kimlik üzerindeki etkilerini anlamaktır. Bu bağlamda Miroslav Hroch'un milli hareket teorisi kullanılacaktır. Hroch'un teorisi, milli hareketlerin üç aşamada geliştiğini öne sürer: A evresi (entelektüel faaliyetler), B evresi (siyasi organizasyon ve kitle hareketleri), ve C evresi (kitlesele seferberlik). Kırgız milli hareketi bu aşamalar kapsamında değerlendirildiğinde, entelektüel çabaların ve siyasi mobilizasyonun Kırgız kimliğinin oluşumundaki rolü anlaşılacaktır. Milliyetçilik türleri açısından Kırgız milli hareketi hem etnik milliyetçilik hem de kültürel milliyetçilik unsurlarını barındırır. Bu çalışma, Kırgız milli hareketinin tarihsel süreç içindeki evrimini ve kimlik inşasında oynadığı rolü ortaya koymayı hedeflemektedir. Araştırma, Kırgız milli hareketi nasıl bir süreçle geliştiğini ve Hroch'un teorisi bu süreci nasıl açıklayacağına dair tartışma sorularına cevap aramaktadır. Bu soruların yanıtlanması, Kırgız milli kimliğinin dinamiklerinin anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Soruların yanıtlanması sırasında kullanılacak olan metot ise betimleyici metot olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kırgız, Milli Hareketler, Kimlik, Etnik, Miroslav Hroch

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, 2350Y08003@manas.edu.kg

Transformation of Chinese Business Practices in the Far Eastern Borderland at the Turn of the XX-XXI Centuries: Problems and Prospects

Olga ZALESSKAIA*

Today, the economy of the People's Republic of China is the world's second largest economy after the United States in terms of nominal GDP, and the first in terms of GDP in purchasing power parity. China also declares and implements the global initiatives (Belt and Road, Building a Common Destiny).

In 2022-2024, the Russian economy made a sharp turn towards the East, driven by the onset of the Ukrainian conflict and the deterioration of relations with European countries. The main factors for changes and growth in the Russian economy have now become relationships with Asian countries, primarily with China. In our study, we analyze the process of interaction between China and Russia in the Far East as an evolution in the development of cross-border business practices.

At the beginning of the 21st century, there was no breakthrough in the development of the Russian Far East and Siberia. The deepening gap in the development of the Russian and Chinese economies complicates the development of the partnership. Despite a number

* Blagoveshchensk State Pedagogical University, olgazaleskaya@gmail.com

of programmes and plans, they have not been fully implemented. The border territories of the Far East did not receive any advantages from their proximity to the booming Chinese economy - no special border status and no privileged conditions for trade and economic cooperation with neighbouring regions of China (even at the points of their maximum geographical proximity, such as Blagoveshchensk and Heihe). Regional initiatives to form a special economic zone with the appropriate management elements and necessary infrastructure have not found support at the federal level either.

The author comes to the conclusion, that the continued peripheral character of the Far East territories and, consequently, the low hopes for a return on the initiatives launched have a negative impact on the activity of Chinese investors. The Ministry for the Development of the Far East's appeals to Chinese investors to invest in the Far East are met with a rather sluggish response from Chinese business. Despite the high level of Russian-Chinese interstate relations, the mechanisms of interregional trade and economic contacts remain unsettled. It is obvious that today Russia is of interest to China only as a source of resources that are pulled out of Russia. China takes economic initiatives only in those regions that it is interested in and builds up its economic influence there. Russia is not on the list of these regions. China only seeks to buy gas from it at reduced prices, to implement a project to build wind turbines in Blagoveshchensk in the Amur region (which will contribute to additional resource extraction) etc. In other words, Russia's economy now is working for the global disorder, which China is endeavoring to implement in every possible way.

Keywords: Russia-China Economic Relations, Far East Development, Belt and Road Initiative, Cross-Border Trade, Resource Extraction

Presentation of the Culture of Kazakhstan in the Context of the Latest Trends in Sociology

Sholpan ZHALMUKHAMBET*

Gulmira ABDIRAYYMOVA**

The proposed article substantiates the content of the sociological presentation of the culture of modern Kazakhstan as an interdisciplinary study. Sociological presentation in this case is understood as the formation of the design of sociological research, which is capable of identifying the features of the modern culture of Kazakhstan by using specific sociological methods (surveys, interviews, other qualitative sociological studies).

Sociological research in recent decades has been characterized by a growing interest in culture. Evidence of this is the cultural turn that occurred in the 1980s. The essence of the cultural turn in sociology is that culture began to be viewed as an autonomous institution that has a significant impact on the life of society. As part of the cultural turn, new sociological theories began to form, focusing on the role of cultural factors in the formation of social institutions and the formation of human behavior.

* Al-Farabi Kazakh National University, sholpanj111@gmail.com

** Al-Farabi Kazakh National University,

For example, J.S. Alexander and other researchers turned to the study of trauma theory, which required the use of an interdisciplinary approach. Trauma theory is now a promising field, since it studies a wide range of issues: the consequences of colonization, the tragedies of the Second World War; major geopolitical changes associated with the collapse of previous political blocs and systems in the early 90s. Interest in trauma theory demonstrates increased attention to the issues of the formation of national identity, national character.

Another significant trend in the development of the humanities in the early 1980s was the recognition of the role of cultural factors and cultural institutions in the formation of nations. During this period, E. Hobsbawm's theory of "invented traditions" and B. Anderson's theory of "imagined communities" appeared. Both researchers noted the role of targeted state policy, including cultural and educational policy, to maintain national community.

Thus, modern humanities actively study the patterns of interaction between culture and society, including paying attention to the features of historical development that influence the formation of national culture.

For domestic sociology, the noted theories and methodologies can be widely used in studying the sociological presentation of the modern national culture of Kazakhstan. Two topics were chosen as focal points - a sociological study of the national character and projects for the development of cultural policy in Kazakhstan.

The relevance of the issue under study is related to the fact that our country, which gained independence in the early 90s, is in a state of cultural transit and is currently in the process of forming a post-Soviet cultural identity. During the USSR, along with the effective

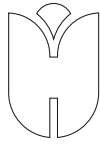
processes of Soviet nation-building, which led to the formation of national cultures of the peoples of the USSR, there were also active processes of acculturation. Their consequences are most clearly manifested in the problems of the functioning of the state language.

When creating a design for a sociological study of the national character of modern Kazakhstan, it is important to take into account a wide range of historical and socio-cultural factors that influenced the choice of their value orientations. For this, within the framework of an interdisciplinary study, attention is required to the achievements of related sciences: cultural studies, political science, art history.

When studying the sociological aspects of cultural policy, an important state institution that aims to develop national culture, it is necessary to use the experience of other countries. Nowadays, the definition of cultural policy, addressed to the tasks of international cooperation, as “soft power”, according to J. Nye, is becoming increasingly widespread. In this context, it is fair to note the role of the singer Dimash Kudaibergen, who is a representative of the “soft power” of modern Kazakhstani culture.

If the sociological presentation of the national culture of Kazakhstan, considered on the example of a sociological analysis of the national character and the identification of sociological aspects of cultural policy, is implemented as an interdisciplinary study, then it is capable of objectively reflecting the realities of the modern national culture of Kazakhstan.

Keywords: national culture, national character, identity, cultural policy, interdisciplinary research

Hoca Dehhani Divanında Halk Unsurları

Hediye GÜLLÜ*

Divan edebiyatının kurucusu olarak da anılagelen temsilcilerden biri Hoca Dehhani'dir. Dehhani, Divan edebiyatında tasavvuf dışı şiirler yazan ilk şairlerden biri olarak bilinmektedir. Hoca Dehhani, şiirlerinde aşk, güzellik, şarap, meyhane, tabiat gibi konuları sıkça işlemiştir. Hayatı hakkında fazla bilgiye ulaşılamayan şairin yazmış olduğu Divanı günümüze kadar ulaşmıştır. Usta şair Divanında gazel ve kasidelere sıkça yer vermiştir.

Divan şairlerinin büyük bir kısmı halktan ve halk unsurlarından büyük oranda beslenmiştir. Bu şairler arasında Hoca Dehhani de yerini almaktadır. Dehhani'nin, incelenen divanında yaşamış olduğu kültür ve medeniyeti şiirlerine de yoğun bir şekilde işlediği görülmüştür. Hoca Dehhani, halk inanışları, mitolojik unsurları, efsanevi sembolleri bahsi geçen eserinde usta bir şekilde işlemiştir. Divan şairlerinin belirli bir kısmı eserlerinde genel olarak tabiat unsurlarını etkili bir şekilde işlemişlerdir. Özellikle de doğada güzel olarak karşıladıkları varlıkları çeşitli tasvirler yoluyla eserlerinde ele almışlardır. Usta şair Hoca Dehhani'de Divanı'nda tabiattaki varlıklara geniş bir şekilde yer vermiş ve onlarla Divanını zenginleştirmiştir. Bahsi geçen Divanda şair bitki türlerinden gül, sümbül, yasemen, serv, lale, menekşe, benefşe, anber, reyhan, nergis, söğüt, çenar, semen gibi birçok

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, 2150y02010@manas.edu.kg

bitki ismi beyitlerinde işlemiş ve çeşitli unsurlarla tasvir etmiştir. Hayvan türlerinde de aynı konudan söz etmek mümkündür. Deve, aslan, yılan, pervane, bülbül, at, tavus gibi birçok hayvanın özelliği şairin şiirlerinde geçmektedir. Bunun yanı sıra renklere göre inanışlar iyi, kötü, uğurlu, uğursuz, saflık, temizlik gibi soyut kavramlar üzerinden de şair tasvirlerde bulunmuştur.

Bu çalışmada Divan edebiyatının büyük ustası olarak anılan Hoca Dehhani'nin Divanındaki halk unsurları tespit edilmiştir. Şairin Divanındaki beyitler irdelenerek çeşitli tasvirlerle tâbi tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hoca Dehhani, Halk unsurları, Divan, Beyit, Tabiat

Yabancı Dil Öğretiminde Ters Yüz Sınıf Öğretim Modelinin Uygulanması

Reyila TUERXUN*

Yabancı dil öğretiminde ters yüz edilmiş sınıf yaklaşımının uygulanması, son zamanlarda yapılan eğitim çalışmalarında büyük ilgi görmektedir. Bu makale, yabancı dil öğretiminde ters yüz sınıf konseptinin uygulanmasına yönelik avantajlar, dezavantajlar ve yöntemlerin kapsamlı bir incelemesini sunmaktadır. Ters yüz sınıf modelinin, öğrenme ortamını öğrenci merkezli ve aktif öğrenme deneyimlerini destekleyecek şekilde yeniden düzenleyerek geleneksel öğretim paradigmasını nasıl yeniden tanımladığını analiz etmektedir. Mevcut içeriği sentezleyerek, öğretmenlerin önceden kaydedilmiş dersler, multimedya materyalleri ve etkileşimli çevrimiçi etkinlikler aracılığıyla öğretim içeriği sunumunu sınıf dışına taşıyarak grup projeleri, konuşma etkinlikleri ve kişiselleştirilmiş geri bildirim için sınıf içi zamanı nasıl en üst düzeye çıkarabileceklerini vurgulamaktadır. Bu yaklaşım, daha derin öğrenci katılımını ve dil edinimini teşvik eder.

Ayrıca bu makale, ters yüz sınıf yaklaşımının dil yeterliliğinin geliştirilmesi, öğrenmede öğrenci özerkliğinin artırılması ve eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesi gibi potansiyel avantajlarını analiz etmektedir. Bununla birlikte yazar, ters yüz sınıf modelinin pratik uygulamadaki bazı dezavantajlarını da tespit etmektedir.

* Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, reyila.tuerxun@manas.edu.kg

Örneğin, ters yüz sınıfın uygulanması, öğretmenlerin mesleki becerileri açısından önemli bir zorluk teşkil etmekte ve kaynaklara eşit olmayan erişim ve teknolojik sınırlamalar gibi konular, ters yüz sınıfın yabancı dil öğretiminde yaygın olarak kullanılmasının önünde önemli engeller oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ters yüz sınıf öğretimi, Yabancı Dil Öğretimi, Öğretim yöntemi Aktif Öğrenme, Yenilikçi Pedagoji

Edebiyatta Türk Devletçiliği – Birlik Mücadelesi (M. A. Sabir'in Şiirlerinden Yola Çıkılarak)

Tora MAMMADOVA*

Azerbaycan edebiyatının aydınları, 70 yıl boyunca Rusya'nın boyunduruğu altında kalmalarına rağmen sürekli olarak milli değerler, milli kimlik, birlik ve bağımsızlık uğruna mücadele etmiş, Türk ruhunu korumaya çalışmışlardır. Gelişen Türk dünyasının tarihi, dini ve kültürü edebiyatta korunmaktadır. Türk dünyasındaki işbirliği ve entegrasyon girişimlerinin, ortak sorunların çözümüne yönelik çabaların literatürde sürekli yer aldığı görülmektedir. Bu anlamda Sabir'in eserleri, 20. yüzyılın başındaki Güney Azerbaycan ve Türkiye devrimlerinin tarihini anlatması açısından oldukça değerlidir. Yazarın "Osmanlılar, aldanmayın, Allah'ı seversiniz!", "İstiklal bizimdir", "Neden vermiyoruz", "İran her gün xar oluyor, tabii!", "Sattarkhana" "Ama millet a!" vesaire onlarca şiirinde Türk dünyasının ortak sorunlarına genel bakış ve siyasi motifler kendini gösteriyor. Sabir'in temel hedefi ve inancı, Türk devletinin bütünlüğü ve milliyetçilik ruhuyla ilgilidir. Şiirlerinde milli birlik, bağımsızlık ve adalet arayışı Türklükten kaynaklanır. Şairin çok yönlü şiirlerine bakıldığında bugüne kadar ya değinilmeyen ya da bunlardan dolayı kısmen tartışılan sorunlar ortaya çıkar. Edebiyat çalışmalarında Sabir'in Türk devletinin tarihine ilişkin fikirleri kısmen tartışılıyor. Biz şairin tarihe başvurmasının toplumsal ve siyasal nedenlerini araştırmayı amaçlıyoruz.

* Sumqait Devlet Üniversitesi, tora.mammadova@sdu.edu.az

Sabir, “Fahriyya” ve “Arzu” adlı şiirlerinde siyasi konuları ele alır. Kendisine Turan adını veren şair, “Kanlar saçılıb Ankarada kopdu kıyamet...” demekle geçmişte Türk dünyasında yaşanan trajedilerin nedenlerini arıyor, Türk devletinin parçalanmasına yol açan sebepleri acı bir şekilde hatırlatıyor.

Şair, “Koyduk iki taze adı bir dini-kadime, Saldı bu taşayyo, bu tasannin bizi bime...” (“Fahriyya”) diyerek Sünni-Şii meselesine değiniyor. Dinin ikiye bölünmesini üzüntüyle kaydeden şair, konuyu tarihle ilişkilendirerek, Şah İsmail’in Tebriz’de sebep olduğu trajedilerin tarihte onarılmaz yaralar bıraktığını ve bunun vahim sonuçlara yol açtığını üzüntüyle belirtmektedir. Bu acıdan şairin Sultan Selim, Nadir şahla ilgili fikirleri de önemlidir.

Şair, “Arzu” şiirinde dünyada, Müslüman ülkelerde meydana gelen siyasi olayları, “Suri-İsrafil” dergisinin siyasi bölüm başkanı Cihangir Han’ı, İran’ın önde gelen isimlerinden, yazarlarından Malik-Mutakallim’i, genç Türklerin faaliyetlerini anlatarak milli bilinci etkilemenin yollarını arıyor, hak ve bağımsızlık mücadelesi çağrısında bulunuyordu.

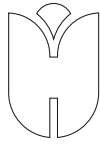
Makalede ayrıca M.A. Sabir’in Muhammedali şahla ilgili şiirleri de (“Memdali öyle diyor..”, “Ben hükümdarım, İran benimdir!”, “Benimki böyle düştü!”, “Satıyorum”, “Neden vermiyor?”, “Evet Memdali, gayret helal olsun sana”) analiz edilmektedir. Şair, Memdali’nin İran Türklerinin (Azerbaycanlılarının) bağımsızlığını kaybetmesine yol açan hatalarının hansı amaçlardan kaynaklandığını anlatıyor. Yazar, halkı aldatan Memdali’nin işi zorlaştığı anda Rusya ve İngiltere’ye yönelerek halk arasında kafa karışıklığı ortamı yarattığını gösteriyor.

“Nedir aya, yine isyanları İranlıların” şiirinde “Şimdi Yefrem-ler olub hanları İranlıların!”- söylerken Sabir İran’da David Yantes

Asirbergian olarak bilinen Yeprem'den bahsediyor. Yeprem, Taşnak-sutyun partisinin talimatıyla Anzali, Reşt, Gazvin ve Tahran'da çalışmış ve Tahran'ın Atabek parkında Sattarkhan'ın destesine karşı bir trajedi gerçekleştirmiş, M.A. Rasulzadeh, Heydarkhan Amoğlu ve Yarmehammed Girmashahi'nin sürgününün organizatörlerinden biri olmuştur. Sabir, bu tür Yefremlerin Türk topraklarındaki hükümlerine işaret ediyor.

Yapılan analizler şairin eserlerinin günümüz çağında siyasi gerçeklerle zenginliği açısından öneminin büyük olduğunu göstermektedir. Sabir, 20. yüzyılın başında Türk birliği ve milli kimlik konularını öne çıkarmış, siyasi ve ideolojik çalışmalar yürütmüş, Türk dünyası perspektifinden konuşmuştur. Eserleri Türk devletçiliğine dair fikirler içermektedir. Şiirlerinde defalarca tarihe değinmiş, siyasi konulara geniş yer vermiş, Türk halkının birliği meselesine duyarlı olmuş, aynı köklere ve aynı geçmişe sahip halklar arasında oluşan engelleri göstermeye çalışmıştır.

Anahtar Kelimeler: M.A. Sabir, milli kimlik, türkçülük, istiklal, din, Memdeli, "Fahriyya"

İpek Yolunun Canlandırılması: Avrasya'daki Ulaştırma ve Altyapı Projelerinin Betimleyici Bir Analizi

Burcu AL*

Han Hanedanlığı döneminde kurulan karmaşık bir ticaret yolları ağı olan İpek Yolu, yalnızca mal alışverişini kolaylaştırmakla kalmadı, aynı zamanda farklı medeniyetler arasında kültürel, teknolojik ve felsefi alışverişler için bir kanal görevi gördü. Terimin ortaya çıkmasından çok önce küreselleşmenin temelini oluşturduğu için tarihsel önemi muazzamdır. Çağdaş zamanlarda, bu antik rotaların iddialı ulaşım ve altyapı projeleri, özellikle de Kuşak ve Yol Girişimi (BRI) aracılığıyla yeniden canlandırılması, İpek Yolu'nun ruhunu yeniden canlandırmayı amaçlıyor. Ayrıca Orta Koridor girişiminin 'İpek Yolu Ekonomik Kuşağı' girişimi ile uyumlaştırılması iki ülkenin ortak amacı olan tarihi İpek Yolu'nun canlandırılması ve iki ülke ilişkilerinin başlatılması için de önem arz etmektedir. Avrupa ve Asya'nın kavşağında yer alan Türkiye, bu büyük planda çok önemli bir rol oynuyor. Ülke, yalnızca kara ticaret yolları için hayati bir bağlantı değil, aynı zamanda deniz bağlantısı için de önemli bir merkez olarak hizmet veriyor ve bu da deniz ulaşımına erişimi kolaylaştırıyor. Ancak bu işbirliğinin önünde iki ülkenin birbirini yeterince tanımaması, İpek Yolu'nun canlanmasının olası anlayış farkı,

* Karadeniz Teknik Üniversitesi, 440686@ogr.ktu.edu.tr

jeopolitik faktörler ve Uygur meselesine farklı yaklaşımlardan ortaya çıkan bazı zorluklarda mevcuttur. Bu araştırmada ikincil kaynaklara başvurulmuştur. Akademik makaleler, raporlar ve sektör analizleri sentezlenerek yorumlanmıştır.

Bu çalışma; İpek Yolu'nun tarihsel bağlamını inceleyecek, bu mirası yeniden canlandıran mevcut ulaşım projelerini analiz edecek ve bu altyapı iyileştirmelerinin Avrasya genelinde yerel ekonomiler üzerindeki sosyoekonomik etkilerini inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: İşbirliği, İpek Yolu, Kuşak ve Yol, Avrasya, Ticaret

The Trans-Caspian International Transport Route and its Impact on Turkic Economies

Alem USSINA*

Nuray USSNA**

Daniya USSINA***

The Trans-Caspian international transport route or Middle corridor is the trade route from China to Europe, passing through Kazakhstan, Azerbaijan and Türkiye, that are part of Organization of Turkic States. The Middle corridor plays an important role not only as a connecting road between East and West, but also fosters economic cooperation and integration between Turkic countries. As the global trade dynamics shift due to political reasons and sanctions, the Middle Corridor has gained strategic importance, offering an alternative to traditional routes like the Northern Corridor through Russia or Southern Corridor. By integrating the economies of the Turkic world, the Middle Corridor can serve as a catalyst for greater economic resilience and diversification, reducing dependency on traditional sectors and enhancing the global competitiveness of Turkic states.

* Baskent University, usina.alem@gmail.com

** Nazarbayev University

*** Nazarbayev Intellectual School of Pavlodar

This article would analyze the impact of Trans-Caspian international transport route on the economies of Kazakhstan, Azerbaijan and Türkiye, and other Turkic states. Also, the study would analyze the potential of the Middle corridor to further strengthen economic ties among Turkic states, and its position in the international trade transportation.

Keywords: middle corridor, Trans-Caspian route, Turkic economies, Eurasian connectivity, economy

A Comparative Analysis of China and EU Initiatives in Central Asia in the Framework of Connectivity

Burulkan PALA*

The international relations literature is full of different definitions of the future of international order. It is argued that a new world order is emerging and that attention is shifting from the West to the East. It is claimed that the coming era will be marked by the rise of China, the decline of America, a leaderless ‘nobody’s world’ or multiple competing modernities.

This study examines the concept of ‘connectivity’ based on the shift of attention to the East in the new world order and the rise of China in particular, and discusses China’s Belt and Road project in Central Asia within this concept, as well as the European Union’s approach to connectivity and the Global Gateway initiative in Central Asia in this direction, and conducts a comparative analysis using the MAXQda qualitative research method based on various published sources, including official and public policy statements on the subject.

In the world of the twenty-first century, connectivity has become the buzzword in the language of politics. Connectivity is, of course, not a new phenomenon. The word, which literally means ‘the quality, state or ability to connect or be connected,’ has been around since the 1890s. In the second half of the twentieth century, the concept

* Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, burulkanapala@gmail.com

gained prominence in various scientific fields, including the world of telecommunications and computing, such as Internet connectivity. However, connectivity became a buzzword in diplomacy, economic integration and international relations only in the 2010s.

This concept is closely linked to globalisation and is key to regional integration. Connectivity has developed increasingly in areas such as infrastructure development and transport links; financial cooperation and customs, trade and investment facilitation; information technology (IT) and digital links; energy networks; and people-to-people, educational, institutional and socio-cultural links. There is consensus that the concept refers to actions that deliberately bring countries, peoples and societies closer together through material or non-material means.

Moreover, given that interconnectedness in a globalised world advances development and modernisation, contemporary state and non-state actors are expected to have a principled interest in strengthening their links with reliable partners. It is also thought to reduce political tensions, improve intellectual property protection and complex supply chains. It is also envisaged to help the development of third world countries by promoting peaceful connections between countries. In practice, the promotion of connectivity has led to the emergence and development of various connectivity strategies. In the field of infrastructure, current connectivity strategies range from China's Belt and Road Initiative (BRI) to the European Union's Global Gateway. The paper will provide a comparative analysis of Chinese and EU connectivity policies/projects and discuss the intellectual motivations behind these projects and explore what values these infrastructure projects aim to promote.

Keywords: Connectivity, Belt and Road Initiative (BRI), Global Gateway Initiative, International Order, Regional Integration

Prospects and Limitations for Transport Routes in South Caucasus

Milad HASANALIZADEH*

The political background of Caucasus countries motivates them to pursue different initiatives for connectivity and transportation routes despite the blocked existing routes because of conflicts in the region as well as geopolitical competitions. In this line, each country in the south Caucasus has its own initiative along with external key players that support one or another. In this way, international transport corridors have not formed properly. This political atmosphere of risk and threat regarding future relations of the countries of the region caused economic and social losses and difficulty of future planning. A strategy should be adopted, so that international transportation corridors are exposed to less risk from political relations, and in this case, the activity of the corridors will act as a factor to reduce or limit tensions. This issue requires discussion and adoption of tactics by specialists in international relations. To this aim, firstly, this study attempts to look through different transportation routes in the region and analyze their limitations and barriers briefly and find solutions to a better future in the region. It will be done by analytical evidences extracted from official resources of each initiative's supporter. Some of these initiatives includes but not limited to the Middle

* m.hasanalizadeh90@gmail.com

corridor, Zangezur corridor, the (Poti-) Tbilisi-Baku railway (the Trans Caucasus Railway), Aras corridor, "Crossroads for Peace" initiative. Most of the studies about transport routes in Central Asia and Caucasus look at it from the dimension of one player but this will try to look at it from the dimension of third person who looks the whole south Caucasus region and analyses different scenarios for transportation routes in the region.

Keywords: South Caucasus, corridor, transportation, Nagorno-Karabakh War, 3+3 format

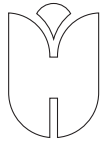
Orta Asya'da Yeni Demiryolu Hattı: İpek Yolu Projesi Çerçevesinde Bir Ek Rota

Zhuldyz KANAPIYANOVA*

Orta Asya'da, Çin, Kırgızistan ve Özbekistan'ı birbirine bağlayacak yeni bir demiryolu koridorunun inşası planlanmaktadır. Bu proje, büyük ölçekli yapısı ve uzun zamandır beklenen uluslararası bir girişim olması bakımından dikkat çekicidir. Söz konusu proje, ilk kez 30 yıl önce gündeme gelmiş olmasına rağmen, uygulama aşamasına geçilmemiştir. Ancak, Haziran 2024'te taraflar arasında imzalanan anlaşmayla inşaata başlanmasına karar verilmiş ve proje yeniden ivme kazanmıştır. Söz konusu çalışmanın amacı, İpek Yolu projesi kapsamında gerçekleştirilecek yeni demiryolu hattının avantajlarını ve dezavantajlarını analiz ederek, hangi ülkeler için daha fazla yarar sağlayacağını ve hangi projeler için alternatif ve rekabet oluşturabileceğini değerlendirmektir. Araştırma, konu uzmanlarının mevcut çalışmalarını inceleyerek nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, Orta Asya'da hayata geçirilecek yeni demiryolu hattı, bölgedeki iş birliğini artırmakla birlikte, aynı zamanda bölgesel aktörler arasında rekabeti canlandıracaktır. Bu durum, hem ekonomik iş birliğini güçlendirecek hem de bölgesel dinamikleri etkileyerek çeşitli fırsatlar ve riskler doğuracaktır.

Anahtar Kelimeler: Orta Asya, demiryolu projesi, Çin, İpek Yolu projesi, iş birliği.

* Ahmet Yesevi Üniversitesi Avrasya Araştırma Enstitüsü, juldyz777@hotmail.com

Türk Dünyasında Sağlık Bilgi Güvenliği ve Mahremiyet: Uluslararası Standartlarla Uyum ve TDT'nin Rolü

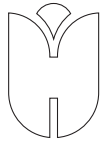
Gulmira SANDYBAYEVA*

Günümüzde sağlık bilgi güvenliği sağlık sistemlerinin temel unsurlarından biri olarak kabul edilmektedir ve kişisel sağlık bilgilerin gizliliğinin sağlanması ve mahremiyetin korunması açısından önem taşımaktadır. Çalışmada, Türk Dünyası'nda sağlık bilgi güvenliği ve mahremiyeti uluslararası standartlarla uyum açısından ele alınmıştır. Bu bağlantıda çalışmada sağlık bilgi güvenliğinin ve mahremiyetin teorik çerçevesi ve bu bağlamda Avrupa Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü (GDPR) ve Amerika Birleşik Devletleri Sağlık Sigortası Taşınabilirlik ve Sorumluluk Yasası (HIPAA) gibi uluslararası standartları incelenmiştir. Bununla birlikte, Türk Devletler Teşkilatı'na (TDT) üye olan Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan ülkelerindeki sağlık bilgi güvenliği ve mahremiyeti düzenleyen mevcut yasal çerçevesi ele alınmıştır.

Bu çalışmada, Türk Dünyası'ndaki sağlık bilgi güvenliği ve mahremiyet uygulamalarının uluslararası standartlarla uyumunu sağlamak ve güçlendirmek için TDT'nin kilit bir rol oynayabileceğini ve bu alanda bölgesel iş birliğinin önemini vurgulayarak gelecekteki iş birliğine yönelik öneri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Bilgi Güvenliği, Mahremiyet, Veri Koruma, Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası.

* Hacettepe Üniversitesi, sandybayeva.g@gmail.com

Türk Devletleri Teşkilatı'nın Bölgesel ve Uluslararası Güvenlik Yaklaşımının İncelenmesi: Kurucu Anlaşma ve Zirve Bildirileri Analizi

Emre ÇITAK*

Türk Dünyası fikrinin bütünleşme yönünde en somut ürünü olan Türk Devletleri Teşkilatı (TDT), belirlenen otuz bir iş birliği alanı ile geleceğe hazırlanmaktadır. Üye devletler arasında ekonomiden siyasete, sağlıktan eğitime kadar geniş bir yelpazede ortak anlayış geliştirilmesi iradesinde olan Teşkilat'ın varlığı; gelecek yıllardaki fırsatların yakalanması ve krizlere karşı konulması için son derece değerlidir. Günümüzde Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkiye olmak üzere beş daimi üyesi; Macaristan, Türkmenistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Ekonomik İşbirliği Teşkilatı olmak üzere dört gözlemci üyesi bulunan TDT'nin uluslararası alandaki saygınlığı ve bilinirliği giderek artmaktadır. Teşkilat, yoğun faaliyetleri ve resmi belgelerle çerçevesi çizilen vizyonu ile bölgesel ve küresel politikalarda etkili bir aktör olma iradesi göstermektedir.

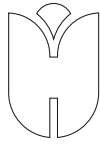
Bu çalışmada TDT'nin bölgesel ve uluslararası güvenlik yaklaşımının genel bir çerçeve çizilmesi planlanmaktadır. Kurucu Nahçıvan Anlaşması'nda net şekilde belirtildiği üzere, Teşkilat bölgesel ve uluslararası güvenliğin sağlanması, barışın sürdürülmesi ve istikrarın tesis

* Hitit Üniversitesi, emrecitak@hitit.edu.tr

edilmesi için gerekli tüm çabayı göstermeyi arzulamaktadır. 2009 yılında ortaya konulan bu irade Teşkilat'ın günümüze gelen süreç içindeki yaklaşımlarına ve yıllık zirve toplantılarına yansımıştır. Üye devletlerin, ilişkili bölgelerin ve uluslararası alanın güvenlik sorunlarına karşı duyarlı olan Teşkilat, uluslararası hukukun, barışçıl çözümlerin ve ortak tehditlere karşı iş birliği anlayışının destekçisi olmuştur. TDT'nin savaşımlardan radikalleşme eğilimlerine ve terörizm faaliyetlerine, sınır güvenliğinden düzensiz göçe kadar güvenlik sorunlarına ilgisinin yüksek olduğunu, üye devletlerin ortak bir mücadele anlayışı geliştirmesini teşvik ettiğini ve uluslararası çabalara açık desteğini ifade ettiğini belirtmek gerekmektedir. Üye devletlerin karşılaştıkları güvenlik tehditlerinin yanı sıra bölgesel gelişmelere yönelik etkin bir diplomasi faaliyeti yürüten Teşkilat'ın, faaliyet alanı oldukça geniştir. Askeri bir yapılanma çerçevesinde kurulmamış olsa da TDT'nin bölgesel ve uluslararası krizlerdeki çözüm odaklı girişimleri destekleyici duruşu ve gösterdiği diplomatik inisiyatif dikkate değerdir.

Bu çalışma 3 Ekim 2009 tarihli Nahçıvan Antlaşması'nın, Teşkilat'ın 2011 yılında başlayan zirveleri sonucunda yayımlanan bildirimlerinin ve 2040 Türk Dünyası Vizyon Belgesi'nin incelenmesiyle Türk Devletleri Teşkilatı'nın bölgesel ve uluslararası güvenlik meselelerine yönelik yaklaşımlarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Böylece TDT'nin bölgesel ve uluslararası politikaların önemli bir yönü olan güvenlik alanındaki mevcut ve potansiyel rolü tartışılacaktır. Olağan ve olağanüstü zirvelerde ele alınarak üyeler arasında ortak anlayışın geliştirilmesini teşvik edildiği güvenlik konularının irdelenmesi, hem Türk Dünyası'nın hem de uluslararası toplumun karşılaşılabileceği risklerin belirlenmesinde faydalı olacaktır. Ayrıca TDT'nin bölgesel ve uluslararası barışın ve düzenin sürdürülmesine yönelik üstleneceği rolün sağlayacağı saygınlığın değerlendirmesinin yapılması bu çalışmanın gerçekleştirilmesinin nedenlerinden birini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası, Uluslararası ve Bölgesel Güvenlik, Bölgesel ve Uluslararası Güvenlik, Güvenlik Politikaları

Bölgesel Çatışmaların Avrupa'nın Enerji Güvenliğine Etkileri: Rusya Ukrayna Savaşı ve Karabağ Savaşı Örneğinde

Gözdenur AYCIBİN*

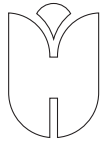
Ömer Faruk KARAMAN**

Enerji politikaları başta enerji arz güvenliğini sağlamak ve tek ülkeye olan enerji bağımlılığını azaltmak, alternatif enerji koridorları yaratmak aynı zamanda ikame edilebilir enerji çeşitlerine yönelmek gibi hedeflerden doğrudan doğruya ortaya çıkmaktadır. Enerji zenginliği bulunan coğrafyalarda yaşanan çatışma ve savaşlardan, enerjinin bu ülkeler tarafından pazarlık malzemesi olarak kullanılması enerji arzına olan güvenliğin önemini vurgulamaktadır. Bunun en önemli örneklerinden olan Avrupa Birliği'nin enerji koridoru, Rusya'nın çeşitli ideolojik amaçlarının baş rolü olan güney Kafkasya'da yaşanan II. Karabağ Savaşı ve yakın geçmişte hala devam eden Rusya ile Ukrayna savaşı örneğinde görmek mümkündür. Bu çalışmada AB'nin enerji güvenliği ve bunun önemini yansıtan iki savaş örneğinde 2019-2023 yılları arasında enerji geçişi verileriyle karşılaştırılarak ortaya konmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Enerji, çatışma, AB, Rusya, Ukrayna, Azerbaycan, Ermenistan.

* Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, gozdenuraycibin@gmail.com

** Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, omerfaruk.karaman@comu.edu.tr

Asya’da İşbirliği ve Güven Arttırıcı Önlemler Konferansı (CICA) ve Levant Bölgesine Etkileri

Novruzali YUSUBZADA*

Soğuk Savaş’ın bitimi ve SSCB gibi bir süper gücün çözülmesiyle gerek Doğu Avrupa gerek Ortadoğu gerekse Asya’nın merkezinde güvenlik ve istikrara dair yeni hibrit tehditler oluşmaya başladı. Özellikle Avrupa sınırlarında bu tehdide karşı sonradan AGİT’e dönüşecek konferanslar yapılmaktaydı. Fakat Büyük Asya kıtasında bu tür örgütlenme girişimleri için bir az zaman geçmesi gerekti.

1992’de dönemin Kazakistan Başkanı Nursultan Nazarbayev’in BM’nin 47. Genel Kurulundaki önerisiyle Asya’da da böyle güven arttırıcı konferanslara ihtiyaç olduğu vurgulandı. Fakat bu konferansların gerçek anlamda gün yüzüne çıkması 1999’dan önce mümkün olamadı. Dünya sisteminin tam oturamaması ama yine de küresel yeni tehdit olarak terörün yaygınlaşması bu tür güvenlik ve istikrara dayalı konferansların ve akabinde örgütlerin filizlenmesi için elverişli ortamı hazırladı. Böylece CICA için de terörle mücadele ana etmenlerden biri haline geldi. “Almatı Beyannamesi” imzalayan 16 ulusun iştirakiyle CICA, uluslararası arenada güvenini tescil ettirmeyi başardı. Fakat, AGİT’in tam teşkilata dönüşüm süreci de en az 20 sene sürmüş olduğu için CICA’nın da zamanla entegrasyon sürecini

* QAFSAM, Bursa Uludağ Üniversitesi, nyusubzade@gmail.com

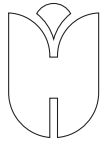
tamamlayıp, örgüt halini alması en az bu kadar süreye denk olacağı öngörülmüştür. Bu konferanslar günümüze kadar zirveler ve bakanlar kurulu toplantıları şeklinde periodik olarak yapılmaktadır. Örneğin, bu zaman zarfında 6 zirve görüşü, 6 bakanlar toplantısı, 2 gayri-resmi bakanlar toplantısı ve 2 bilgilendirici bakanlar kurulu toplantısı yapılmıştır. Bu toplantılarda bazı yeni üyelerin alınması ve uluslararası gündeme dair kararlar alınmıştır.

Büyük Asya'yı kapsayan CICA, durmadan genişlemeyi hedefleyen örgütlerden bir tanesi olarak ilk başta 15 devletle kurulsa da zamanla bu sayıyı kabaca 2 katına çıkarmayı başarmıştır. Ortadoğu'nun en önemli alt bölgelerinden olan Levant devletlerinin de çoğunluğu bu örgütte temsil edilmektedir. Levant devletlerinden İsrail, Mısır, Filistin ve Türkiye başından beri konferansa üye olan kemik devletler olsalar da Ürdün ancak 2008'de örgüte resmen katılmıştır. Bölge devletlerinden Lübnan ve Suriye teşkilata üye ya da gözlemci üye statüsünde değildir. Üyelerden ise Türkiye 2010-2014 dönemlerinde başkanlık görevini üstlenmiştir. Levant bölgesinin doğası gereği hep çatışma durumunun süregelmesi ve aynı zamanda çatışan tarafların birçoğunun aynı örgütte temsil edilmesi, barış inşası açısından da elzemdir. Bu bağlamda İsrail-Filistin çatışmasının ve bölgede yarattığı güvensizliğin teşkilat nezdinde geçtiği yol ve yapılanlar araştırılmayı hak etmektedir.

Bu araştırmada Asya'da güçlenen ama Levant'ta ve Ortadoğu'da pek dikkat edilmeyen CICA'nın, özellikle Levant bazında aldığı kararları, yol haritası ve gelecek perspektifleri incelenecektir. Araştırmada tümden gelim yöntemi kullanılarak, güven artırıcı önlemlerin günümüz dünyasında önemine değinilmiştir. Özellikle, bitmek bilmeyen çatışmaları kendisinde barındıran Levant'ta nelerin değişebileceğine odaklanılacaktır. Bunun için de konferansta kabul edilen tüm resmi evraklar incelenecek, Levant bölgesinde çatışma

durumuna etki edecek kararlar, bu devletlerin kararlar alınırken ki tutumları göz önünde bulundurularak, konferansın mevcut çatışmalar-daki perspektifi irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: CICA, Levant, İsrail, Filistin, Türkiye

Turkish Drones and Security Promotion in the Eurasia

Nalan GELİRLİ*

Devrim ŞAHİN**

The recent IR scholarly debates focus on the future of global order as well as the challenges and threats to the rules-based international system posed by the non-Western revisionist and authoritarian states – mainly by referring to China and Russia. While Russia is a declining power, China is a rising one. Nevertheless, Russia still holds enormous resources varying from nuclear weapons to cyber ones that can be employed in various regions.

The Russian invasion of Ukraine has brought burden-sharing and increased responsibilities into the top agenda of NATO Larsen. Turkey is the only NATO ally that resists Russian interference in various regions from Syria to Libya and Central Asia. In addition, Turkey's deepening economic, political, and military ties across the Eurasia also make Turkey a valuable asset in resisting Russian influence there. Turkey continues to contribute to the protection of the south-eastern flank of the Alliance with around 447,000 military personnel. The İncirlik airbase and control of Straits make Turkey an irreplaceable ally for the transatlantic alliance.

* Cyprus Science University (CSU), nngelirli@hotmail.com

** Corresponding Author, Cyprus Science University, devrimomersahin@gmial.com

In addition, Ankara is investing heavily in the defence sector to develop its indigenous defence systems (most obviously Turkish drones) that can be used to balance Russia as Ukraine has relied against Russian targets claim that in the wake of changing world order Turkey seeks for strategic autonomy through military interventionism and coercive diplomacy including confrontations with the Western allies to prepare itself for the post-Western order. These developments have transformed Turkey into a security promoter of the peace in its surrounding regions, particularly in the Eurasia and with the Organization of Turkic States.

Taking Regional Security Complex Theory (RSCT) as a starting point, this study examines the central question of what are the possible implications of Turkey's changing role perception towards a security promoter within the Turkic World. It states the hypothesis that the extent to which Turkey's role as a security promoter can influence the actions of Turkic World in the Eurasia relies on design of a framework based on pragmatic interests. The study adds to the literature by combining the power transition theory with the RSCT, both of which imply how the existing struggles for power can shape new Eurasian security complexes. After introducing its research question and hypothesis, the study discusses the literature from which the power transition theory and the RSCT are drawn. Then, it presents a systemic analysis showing how shifting power and security perceptions explain the cooperative and competitive relationship within the Turkic World. Finally, the paper presents the findings and concludes.

Keywords: Regional Security Complex Theory, Power Transitions, Eurasia, Turkey, Turkic World. *Endiaspe rnatecu llestorum fuga. Nam dus, ommo blaute volorep editasp ereptatur, se quia sae*

AVRASYA'DA BAĞLANTILARIN VE İŞ BİRLİĞİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ

IV. MANAS FORUM
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ENHANCING CONNECTIVITY AND COOPERATION IN EURASIA

IV. MANAS FORUM
BOOK OF ABSTRACTS

Editörler / Editors

Nasuh Uslu | Yaşar Sarı | Chountagi Bekir

Batı'da üretilen normlar, prensipler ve fikirler ekseninde inşa edildiği iddia edilen liberal dünya düzenin sarsıldığı, Doğu ile Batı arasındaki gerginlik, çatışma ve rekabetin arttığı, gittikçe istikrarsız hale gelen ve böylece uluslararası sistemin belirsizleştiği bir ortamda kazan-kazan şeklindeki projelerle iş birliği çabalarının geliştirilmesi, dünyanın geleceği bakımından büyük önem taşımaktadır. Soğuk Savaş sonrasında anlamı değişen Avrasya kavramı ve Avrasya coğrafyasının merkezini oluşturan ve bağımsızlığına kavuşan devletlerle genişleyen Türk dünyası da ekonomik kalkınma yoluyla refahını artırma ve sorunlarını çözüme bakımından bu tür projelere ihtiyaç duymaktadır. Bu çerçevede Avrasya genelinde ortaya çıkan siyasi ve ekonomik iş birliği ve bütünleşme çabaları ile bağlantıları artırmayı hedefleyen altyapı projeleri ve girişimleri, Türk dünyasının ilgisini çekmektedir. Söz konusu çaba, proje ve girişimlerin birçoğunda Türk dünyası ülkeleri doğrudan yer almaktadır. Güvenlik, istikrar, kalkınma ve refaha ihtiyaç duyan Türk dünyası ülkelerinin söz konusu projelerin dışında kalmak gibi bir lüksü bulunmamaktadır.

Bu kitap, başta uluslararası ilişkiler ve bölge çalışmaları olmak üzere sosyal bilimlerin farklı disiplinlerinden araştırmacı ve akademisyenlerin bildirimlerini içermektedir.

In an environment where the liberal world order—claimed to have been built upon norms, principles, and ideas produced in the West—is being shaken, where tensions, conflicts, and rivalry between East and West are on the rise, and where the international system is becoming increasingly unstable and uncertain, the development of win-win projects and cooperative efforts is of great importance for the future of the world. In the post-Cold War era, the concept of Eurasia has changed in meaning, and the Turkish world—expanding with the newly independent states at the heart of this Eurasian geography—also requires such projects to increase its prosperity through economic development and to address its challenges. Accordingly, political and economic cooperation and integration efforts, along with infrastructure projects and initiatives aimed at strengthening connectivity across Eurasia, draw the attention of the Turkish world. In fact, many of these efforts, projects, and initiatives directly involve countries of the Turkish world. Given that Turkish world countries need security, stability, development, and prosperity, staying outside of these projects is not a feasible option.

This book comprises the papers of researchers and academics from different branches of the social sciences, particularly international relations and area studies.